

: முல்லைப் பாட்டு :
ஆராய்ச்சி அகராதி

முல்லைப் பாட்டு
ஆராய்ச்சி அகராதி

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
தொகுத்தமைத்தது.

[All Rights Reserved.]

Aug , 1939.

Printed at the
I. L. I. press, Walajabad.

இந் நூலில் அடங்கியவை

1.	தறிப்பு	பக்.	4.
2.	அணிந்துரை	...	3.
3.	முன்னுரை	...	5.
4.	முல்லைப்பாட்டு மூலம்	...	15.
5.	„ உள்ளுறை	...	23.
6.	„ சொற்குறிப் பகராதி		35.
7.	„ பொருட்குறிப் பகராதி		83.
8.	„ உரைக்குறிப் பகராதி		145.
9.	„ இலக்கணக்குறிப்பகராதி		155.
10.	„ கலைக்குறிப் பகராதி		179.

குறிப்பு :-

இந் நூலின் பொருத்தறிப்பகராதிகீதுக் கோள்க.

'அதிரல்' என்பதற்கு 'மோசிமல்லிகை' என்பது பார்க்க			
'அருப்பம்'	„	'வேட்டுவச் சாதி'	„
'உவிலைச் கூரை'		'கூரை'	„
'கன்னல்'	„	'நாழிகை வட்டில்'	„
'காடு'	„	'புறவு'	„
'காயா'	„	'காசாஞ் செடி'	„
'கோடல்'	„	'காந்தள்'	„
'திரிக்குழாய்'	„	'நெய்யுமிழ் சுரை'	„
'படாம் வீடு'	„	'கூடாரம்'	„
'பாடி வீடு'	„	'பாசறை'	„
'மூடங்கிறை'	„	'கூடல்வாய்'	„
'மெய்ப்பை'	„	'சட்டை'	„
'வயிர்'	„	'கொம்பு ஊதுதல்'	„
'வளை'	„	'சங்கு ஊதுதல்'	„
'வேழம்'	„	'யானை'	„

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்
தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவர்
(Reader in Tamil, University of Madras)

ராவ்சாஹிப்

S. வையாபுரிப் பிள்ளை B.A., B.L. அவர்கள்
அணிந் துரை

திரு இளவழகனார் இயற்றிய 'முல்லைப் பாட்டு
ஆராய்ச்சி அகராதி'யைப் பார்வையிட்டேன். பண்டைத்
தமிழிலக்கியங்களிற் பயிற்சி சிறத்தற்கும், அவற்றுள்
உரையில்லாதிருப்பனவற்றுக்கு எளிதில் உரை கண்டு
இன்புறுதற்கும், இதுபோன்ற அகராதி மிகப் பயன்
படுவதாகும். நமது செழுந் தமிழ்மொழி பெருஞ் சிறப்
புற்று விளங்கிய பண்டைக்காலத்தே அதன் சொல்
வளம் இனையதென்று அறிதற்கும், அச் சொற்களுள்
ஏற்புடையனவற்றை இக் காலத்தும் வழங்குமாறு
தெரிந்துகோடற்கும் இவ்வகராதி பெரிதும் உதவுவ
தாகும். அன்றியும், நமது பண்டைப் பெருநூல்களிற்
கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களை ஒரு சேரத் தொகுத்துணர்

தற்கும் இதுபோன்ற அகராதி இன்றியமையாததாகும். சுருங்கக் கூறின், தமிழுணர்ச்சி நிரம்புதற்கு இது போன்ற அகராதிகள் தக்க கருவியாமெனக் கருதுகின்றேன்.

இதனை இயற்றியவரது நன்முயற்சி தமிழ் மக்களாற் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கது. இவர்க்கு மேன்மேலும் ஊக்கமளிப்பது தமிழ் மக்களுடைய கடமையாகும்..

மயிலாப்பூர்,
6-9-39.

}

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை.

முன்னுரை

செந்தமிழ் மொழியிலுள்ள சொற்கள் உயர்ந்த பொருட்காரண அமைப்புகள் வாய்ந்து, ஆராய்ச்சி வல்ல தூய சான்றோர்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் உவரா அமிழ்த மாகச் சுவையாநின்றன. ஆராய ஆராயத் தெளிந்த ஊற்று நீர்போற் செறிந்த பொருள் சுரக்கின்றது. தமிழ் மொழியிற் பல்லாயிரக்கணக்கான சொற்கள் இங்ஙனங் காணப்படுகின்றன.

தவத்தால் மனந் தூயரான அருட் சான்றோர்களும், நுண்ணுணர்வாற் கலைத்திறம் மிகப்பெற்ற பெரும் புலவர்களும், வானாற்றலால் அறம் வழுவா துலகாண்ட பேராசர்களும், தானாற்றலாற் பெருவளந் தொகுத்து உளமுருகி வழங்கிய அருள் வள்ளல்களும், பிறருந் தமிழ் மொழியைப் பன்னெடுங்காலமாகவே உளமார நாவார ஆண்டு நுகர்ந்து மேன்மேலும் வளம் படுத்தியிருக்கின்றனர். இதனால், அவர்களுடைய பல திறமான உயர்ந்த உணர்ச்சிகளெல்லாம் செந்தமிழ்ச் சொற்களில் நிலைபெற்று என்னும் அவியாமற் கூடர்ந்து

நிற்கின்றன. ஆகவே, தமிழ்ச் சொற்கள் அத்தனையும் நல்ல நாகரிகக் கருத்துகள், கலைக் கருத்துகள், அரசியற் கருத்துகள், வாழ்க்கைமுறைக் கருத்துகள் முதலியவற்றைத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்ட வல்ல நிலையான அடையாளங்களாகவும், தமிழ் நாட்டின் அழியாத வளர்பொருள்களாகவுந் திகழ்கின்றனவென்பது நன்கு பெறப்படுகின்றது.

சொற்கள் வாயிலாக இங்ஙனம் வெளிப்படுங் கருத்துகள் இன்ன என ஒழுங்காகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, அச்சொற்கள் அவ்வப்பொருளில் வழங்கிய காலமும் அதனியல்புகளும் இன்னவென முதன்மையாகத் துணிந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது. இதனால் வெளிப்படக்கூடிய தமிழ்நாட்டு உண்மைகள் எத்தனையோ பலவாம். தமிழகத்தை மேன்மேலும் விளக்கமுறச் செய்வதற்கு இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் எவ்வளவு தான் பேருதவியாயிருக்குமென்பதை அறிஞர்கள் அறிந்தேயிருக்கின்றனர்.

ஆனால், இதற்கு எடுக்கவேண்டிய முயற்சியும் உழைப்பும் மிகுதி; மனத்தூய்மையும், நுண்ணுணர்வும், பொறுமையும், உழைப்பும், தன்னல இழப்பும்,

துணிவும், சிறந்த புலமைத்திறமு முள்ள சிலரோனுந்
தமது பிறவியை இதற்கெனவே ஒதுக்கிவைத்து
இடையறாது பணி புரிய முன் வருதல் வேண்டும்.
ஏனையோர் அவரவராலான நல்லுதவிகளைச் செய்து
வந்தாற் போதும்.

“ தங்கி மிகாமை வைத்தான் தமிழ்ச் சாத்திரம் ”
என்னுந் திருமூலர் திருமந்திரத்துக் கேற்ப நமக்குக்
கிடைத்துள்ள நல்ல தமிழ் நூல்கள் சிலவேயாம்.
அவைகளுள்ளும், தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு,
புறநானூறு, கலித்தொகை, திருக்குறள் போன்ற
சில நூல்கட்கேனும் சொல்விடாத அகராதிகள் பழைய
உரைக் குறிப்புகளுடன் உருவாக்கிக் கொள்ளுதல்
முதன்மையாயிருக்கின்றது. ‘இன்ன சொல் இன்ன
காலத்துச் சொல்; இன்ன பொருளில் இன்ன நூலில்
வழங்கியிருக்கின்றது’ என்று எளிதாகத் தெரிந்து
கொள்வதற்கு இவை உதவியாயிருக்கும். ஒரு சிறிய
எளிய சொல்லும் விடாமல் எல்லாம் தொகுக்கப்பெறு
தல் வேண்டும். இந்த அகராதியில் ஒரு சொல் காணப்
படவில்லையென்றால், அச் சொல் அந்த நூலிலும் இல்
லையென்று திட்டமாகத் துணிதற்கு இடமிருக்க

வேண்டும். அப்போதுதான் ஆராய்ச்சி தங்கு தடையிலாமல் திருகிச் செல்லும். அறிஞர்கட்கும் வீணகாலப்போக்கிராது. இப்போது நூல்களில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் அகராதிகளெல்லாம் எல்லாச் சொற்களும் விடாது திரட்டப்படாமல் அஞ்சுசொல் அகராதிகளாயிருக்கின்றமையால் இவற்றைக்கொண்டு மேற்கண்டவாறெல்லாம் துணிவதற்குக் கூடவில்லை. இனி, இன்று காரும் வெளிவந்துள்ள பொது அகராதிகளிலும், ஒரு பழைய சொல்லின் ஆட்சிக்கு மிகப் பிற்பட்ட நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டியிருத்தலால், அவைதாமும், இன்ன சொல் இன்ன பொருளில் இவ்வளவு பழமையான வழக்குடையது எனத் துணிவதற்குப் பயன்படவில்லை.

இனி இங்ஙனமே பொருட் குறிப்புகள், இலக்கணக்குறிப்புகள், கலைக்குறிப்புகள், சொற்பொருட்காரணக்குறிப்புகள் முதலியவற்றின்மேலும் இயன்றவரையில் விடாமல் அகராதிகள் அமைவது ஆராய்ச்சிக்கு மிக உதவியாயிருக்கும்.

பெரிதும் அறிவு உழைப்பெடுத்துப் புதியவர்க்குக் கருத்துகளை நுணுகி ஆராய்ந்து அறிதின் எழுதும் சில

நறுநூல்களுக் கிடையே அத்துணை அறிவு உழைப்
பில்லா மற்றொரு வகையான எளிய நூல் அலுவல்
இருப்பது நன்றெனக் கருதியபோது, பழைய பெரு
நூல்களைக் கூட்டல், குறைத்தல், மாற்றல், மறுத்தல்
முதலியன இல்லாமல் உள்ளது உள்ளவாறே திரட்டு
கின்ற இவ்வலுவலை மேற்கொள்ள விரும்பி, முதலில்
'தொல்காப்பியம்', 'பத்துப்பாட்டு' என்னும் இரண்டு
பெருநூல்கட்கும் இங்ஙனம் அகராதிகள் தொகுக்க
நேர்ந்தது; ஆனால், மேன்மேல் இவற்றில் உள்ளஞ்
செல்லச் செல்ல இவைதாமும் பேர் அறிவு உழைப்பிற்
குரிய அரிய அலுவல்களாகவே காணப்படுகின்றன.

பத்துப்பாட்டில் 'திருமுருகாற்றுப்படை அக
ராதி' தொகுக்கப்பெற்று அதன் ஒரு பகுதியான சொற்
குறிப்பகராதிமட்டும் அச்சாயிற்று. இனிப் பொருட்
குறிப்பகராதி முதலியன அச்சாகவேண்டும்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலும், தமிழ் மக்கள் வளர்ச்
சியிலும், தமிழ்க்கலை வளர்ச்சியிலும் உறுதியான ஊற்
கங்கொண்டு இடையறாமலும் சலிடாமலும் நீண்டகால
மாகவே அரும்பெருந் தொண்டு ஆற்றிவருபவர்களும்,

தமிழகத்தின் தனிப்பெருந் தலைவர்களும், இனிய பெரும்போக்குள்ளவர்களுமான திருவாளர் C. D. நாயகம் அவர்கள் [Retired Deputy Registrar of ~~the~~ Co-operative Societies] தமிழ் மொழியிற் சில அடிப்படையான நற்றொண்டுகள் நடைபெற்றவேண்டுமென்பதிலும், தமிழ்ச் சொற்களின் பொருட்காரண அமைப்புகளிலும் மிகக் கருத்துள்ளவர்களாதலால், இப்போது இப் பத்துப் பாட்டு அகராதிகளை நான் தொகுத்துவருதல் அறிந்த ழும், இவை வெளிவருதலில் மிக்க ஆர்வங்காட்டி, என்பால் மிகக் கனிவுகொண்டு, இம் 'முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி அகராதி' வெளிவருவதற்குரிய அச்சச்செலவு முழுமையுந் தாம் ஒருவராகவே, ஏற்றுதலுததாகக் கூறி, எங்ஙனமே உடனே அளித்துதவினார்கள். அதனால் இந்நூல், 'திருமுருகாற்றுப்படை அகராதி'க்குமுன், உடனே வெளிவருவதற்கிடமாயிற்று; இது தகுந்த அறம் எனக்கருதி எனக்கு ஒரு சிறிதும் முயற்சியில்லாதபடி எதிர்பாரா உதவியாய் உடனாதவிய இப்பெரியாரது பேரன்பின் நிறத்தை நான் எங்ஙனங் கூறி எங்ஙனம் அமைவேன்! நாட்டில் நற்செயல்கள் தடையின்றி நிகழவேண்டும் என்னும்

நல்லெண்ணத்தோடு மகிழ்ச்சியின் ஆற்றிய இவ்வுதவி
என் நெஞ்சத்தைவிட்டு எஞ்ஞான்றும் அகலாது. இப்
பெரியாரவர்களால் நான் என்றும் நன்றியறிவுடை
யேன்.

‘முல்லைப் பாட்டு’ என்பது, பத்துப்பாட்டு என்
னும் கடைச்சங்க நூலைச் சேர்ந்தது. பதைமேற் பிரிந்
து சென்ற தலைவன் திரும்பி வருமளவும் தலைவி தன
து இல்லத்தில் காத்திருத்தலாகிய ஒழுக்கத்தை விளக்
கிக் காட்டுவது. இவ்வொழுக்கத்தையே ஆசிரியர்கள்
முல்லையொழுக்கமெனக் கூறுகின்றனர். அதனாற்றான்
இந்நூல் ‘முல்லைப் பாட்டு’ எனப்பட்டது.

இதனை இயற்றியளித்த புலவர் பெருமான் காவி
ரிப்பும் பட்டினத்துப் பொன் வாணிகனார் மகனார்
ஆசிரியர் நப்பூதனாவார்.

பொதுவாகவே, ஒருவருக்காக ஒருவர் காத்திருப்
பதென்பது அந் நேரத்திற்பெருந் துன்பமாயிருக்கும்.
காதலர்க்கோ, இத் துன்பம் இன்னும் மிகுதி;
அவ் வுணர்ச்சியை இந் நூலாசிரியர் மிகக் கவர்ச்சியா
ன முறையில் வல்லவாறெல்லாம் அழகாகச் சித்திரித்

துக் கர்ட்டியிருக்கின்றார். இன்னும், அதற்கியைபான்
கார்காலத் தியல்பு, மாலைக்காலத் தன்மை, முல்லை
நிலத்துக் கருப்பொருள், தலைவன்றன் வீரம், அவன்
படைப் புலத்தில் அமைத்திருக்கும் பாசறையின்
அமைப்பு, அங்குள்ளோரது நிலைமை, தமிழ் க த் து ப்
பழக்க வழக்கங்களிற் சில முதலிய பிற பொருள்
விளக்கங்களும் இலக்கிய ஒவியமே என இதன்கண்
நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்ச் சுவையோடு கற்க வல்ல நுண்ணறிவுடை
யார்க்கு இந் நூல் மிகச் சுவையாயிருக்கும்.

இந் நூலகராதியை நான் தொகுத்தமைப்பதற்கு,
இதன் சொற்குறிப்பகராதிக்காக, முதலில் இதன்
சொற் குறிப்புகளை வரிசையாகத் திறமையுடன் எழுதி
யுதவியவர் என் இளவலும், தமிழ்ப் பயிற்சியுள்ளவரு
மான தி. சு. வேதாசலம் என்பவராவர். இவரது தமிழ்
வேட்டை பெரிது. உடம்பு நலங்குன்றியிருந்த காலங்
களிலும் இதனைத் தொடர்ந்தெழுதி முடித்த ஊக்க
வுள்ளம் மிகப் பாராட்டுதற்குரியதாயிருக்கின்றது. இவ
ரது மேன்மேல் நலங்கட்குப் பெரிதும் விரும்பு
கின்றேன்.

இம் முல்லைப் பாட்டின் சொற்களுக்கு உரையா சிரியர் நச்சினூர்க்கினியருடைய உரைக் குறிப்புகள் கொடுக்கப்பெற் றிருக்கின்றன. பல்லாவரம் பொது நிலைக் கழகத் தலைவர்களும், அடியேற்கு மிக் ■ அரு ளோடு தமிழ்ச் செவியறிவுறுத்தியவர்களுமான ஆசிரி யர் மறைமலையடிகளும் இதற்கோர் அரிய ஆராய்ச்சி யுரை எழுதியிருத்தலின், முதன்மையான இடங்களில் அவர்க ளுரைக்குறிப்புகளுங் குறிக்க விரும்பி அவர் களை வேண்டிக்கொண்டபோது, அவர்கள் பேரன் புடன் அதற்கு இசைந்தருளினார்கள். இங்ஙனமே அவர்கள் 'பட்டினப் பாலைக்கு' எழுதியிருக்கும் நுண் ணிய உரைக் குறிப்புகளும் அந் நூலகராதியிற் குறித் துக் கொள்ள இசைந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தண் ணருட்குத் தமிழகம் பெரிதுங் கடமைப்பட்டிருக் கின்றது.

தமிழ் மக்கள், அறிவிலும் அரசிலும் பொருளிலும், அன்பின்பங்களிலும் மேலுஞ் சிறந்து விளங்கு தற்கு அவர்கள் தமிழ் மொழி முதலிற் சிறந்து விளங் குதல் வேண்டும். தமிழ் மொழி அங்ஙனம் விளங்குவ தற்கு அதன்கண் உள்ள நல்ல நூல்களெல்லாம் நன்கு

விளக்கம் பெறுதல் வேண்டும். புதியவாகவும் பல நல்ல
 நூல்கள் வெளிவரல் வேண்டும். இவற்றாலெல்லாம்
 மக்கள் அறிவு விளக்கத்திற் சிறப்படைவர். அடிப்ப
 டையான இந்தக் கடைகாலை நன்கமைத்துக்
 கொள்வது, மேற், கட்டிடங்களைழுப்புதற்கு மிக இன்
 றியமையாததாகும். தமிழ்த் தலைவர்களும், மக்களும்
 இப்பணிகட்கு எவ்வளவு ஆதரவும் உதவியும் நல்குகின்
 றார்களோ, அவ்வளவு விரைவில் தமிழகம் சிறந்து
 மிளிர்ருமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். முதன்
 மையான நற்செயல்கள் இவையெனத் தெரிந்து,
 அவற்றை ஆற்றுங் கடமையிலன்றோ தமிழ் நாடு ஜீப்
 போது உளது!

இளவழகன்.

முல்லைப் பாட்டு

நப்பூதனார் இயற்றிய

முல்லைப் பாட்டு

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்

பாடுஇமிழ் பணிக்கடல் பருகி வலன்எர்பு

5 கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை,
அருங்கடி மூதூர் மருங்கின் போகி,
யாழிசை இனவண்டு ஆர்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை

10 அரும்புஅவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்,
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுயர் அலமால் நோக்கி ஆய்மகள்
நடுங்குசுவல் அசைத்த கையன் கைய

15 கொடுங்கோல் கோவலர் பின்நின்று உய்த்தர
'இன்னே வருகுவர் தாயர்' என்போள்
நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம் அதனால்
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள் தெவ்வர்

முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து

20 வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்

பருவால் எவ்வம் களைமா யோய்எனக்

காட்டவும் காட்டவும் காணான் கலுழ்சிறந்து

பூப்போல் உண்கண் புலம்புமுத்து உறைப்பக்

கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவின்

25 சேண்நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி

வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டிக், காட்ட

இடுமுள் புரிசை ஏம்உற வளை இப்

படுநீர்ப் புணரியிற் பாந்த பாடி,

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்

30 கவலை முற்றம் காவல் நின்ற

தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை

ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்து யாத்த

வயல்விளை இன்குளகு உண்ணாது துதல்துடை

[த்து

அயில்துனை மருப்பின்தம் கையிடைக் கொண்

டெனக்

35 கவைமுள் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்

கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்பக்,

கத்தேய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப நல்போர்
ஒடா வல்லில் தூணி நாற்றிக்

40 கூடம் குத்திக் கயிறுவாங்கு இருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தம் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவில் அரணம் அரண மாக

வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறுஓர்
நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி அகநேர்பு

45 குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலம் சிறுபுறத்து
இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வான்
விரவுவரிக் கச்சின் பூண்ட மங்கையர்
நெய்உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கைஅமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட

50 நெடுநா ஒள்மணி நிழத்திய* நடுநாள்,
அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படர் அர்
சிதர்வரல் அசைவளிக்கு அசைவந் தாங்குத்
துகில்முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஒங்குநடைப்
பெருமூ தாளர் ஏமம் சூழப்,

55 பொழுதுஅளந்து அறியும் பொய்யா மாக்கள்

---

* ' நிழற்றிய ' எனவும் பாடமுண்டு.

தொழுது காண்கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
 எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
 குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்து என்று இசைப்ப,
 மத்திகை வளைஇய மறிந்துலீங்கு செறிவுஉடை

60 மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து

வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
 புலித்தொடர் வீட்ட புனைமாண் நல்லில்
 திருமணி வினக்கம் காட்டித் திண்ணாண்
 எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள்,

65 உடம்பின் உரைக்கும் உரையா நாவின்

படம்புகு மிலேச்சர் உழையராக,
 மண்டுஅமர் நசையொடு கண்படைபெருஅது
 எடுத்துஎறி எல்கம் பாய்தலின் புண்கூர்ந்து
 பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்

70 பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்

தேம்பாய் கண்ணி நல்வலம் திருத்திச்
 சோறுவாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும், தோல்
 [துமிபு

வைந்துனைப் பகழி மூழ்கலின் செவிசாய்த்து
 உண்ணாது உயங்கும் மாசின் தித்தும்,

- 75 ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை
முடிபொடு கடகம் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவரச் சுட்டிய படைகொன் நோன்விரல்
நகைதாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி
அரசுஇருந்து பணிக்கும் முரசுமுழங்கு பாசறை
- 80 இன் துயில் வதியுநன் காணான் துயர்உழந்து
நெஞ்சஆற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்
மையல் கொண்டும் ஒய்என உயர்த்தும்
ஏஉறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழைநெகிழ்ந்து
- 85 பாலை விளக்கின் பருஉச்சுடர் அழல
இடம்சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து
முடங்குஇறைச் சொரிதரு மாத்திரன் அருவி
இன்பல் இமிழ்இசை ஒர்ப்பனன் கிடந்தோள்
அஞ்செவி நிறைய ஆலின; வென்றுபிறர்
- 90 வேண்டிபுலம் கவரந்த ஈண்டுபெருந் தானையொடு
விசயம் வெல்கொடி உயரி வலனேர்பு
வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப, அயிர
செறிஇலைக் காயா அஞ்சனம் மல்லா,
முறிஇணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்,

- 95 கோடல் குவிமுறை அங்கை அவிழ்த்,
 தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்,
 கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
 வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்
 திரிமருப்பு இரையொடு மடமான் உகை,
 100 எதிர்செல் வெள்மழை பொழியும் திங்களின்
 முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்,
 துணைபரி தூக்கும் செலவினர்
 வினைவினங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.
-

முல்லைப் பாட்டின் உள்ளுறை

கார்காலத் துவக்கத்தில் ஒரு நாள் மாலைநேரம்; அக் காலத்தில் வந்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லிப் பகை நாட்டின்மேற் பிரிந்து சென்ற காதலன் இன்னும் வரவில்லை. மேகம், அலையொலி முழங்குகின்ற குளிர்த் கடல் நீரைக் குடித்து அங்கிருந்து வலமாக எழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக் கொண்டு பின்பு இந்த அகலமான இடத்தையுடைய உலகத்தை வளைத்து உயர எழுந்து மழைநீரைப் பொழிந்தபடியாய் வானத்தில் வினாந்து செல்கின்றது. மேகம் இங்ஙனஞ் செல்கின்ற நிலை, ஒரு காலத்தில், மாவலி வார்த்த நீர், சக்கரமும் சங்கும் வைத்த, திருமகளைத் தாங்கிய தன் பெரிய கைகளில் ஒழுக் இந்த உலகத்தை யே வளைத்துக்கொண்டு நிமிர்ந்த திருமாலின் தோற்றம்போலிருக்கின்றது. இங்ஙனஞ் சென்ற மேகம் தனது முதல் மழையைப் பெரிய மழையாகப் பொழிகின்றது. மாலைக் காலம் இருப்பது என்னவோ சிறிது நேரந்தான். ஆனால், அது, காதலனைப் பிரிந்திருக்குந் தலைவிக்கு எவ்வளவு வருத்தத் தருகின்றது.

(இத்தகைய சிறிய புல்விய கார் காலத்து மாலைப்
பொழுதை ஆசிரியர் நப்பூதனார்,

‘நனந்தலை யுலகம்.....சிறுபுன் மாலை’

—(1 - 6)

என்னும் பகுதியில் தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றார்.)

தலைவி இங்ஙனம் வர்தெலால், அவளருகிலிருக்
கும் பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிர்க்கும் நெஞ்சம் குழை
கின்றது. அவர்கள் அவளை நோக்கி,

‘நங்காய், நீ நின் காதலனை நினைந்து வருந்தும்
வருத்தத்தால் நின் உடம்பு முழுமையும் பசலை நிறம்
உண்டாயிருக்கின்றது; (இது ‘மாயோய்’ என்பதன்
பொருள், 21-ம் வரி); இங்ஙனம் வருந்துகின்ற நினது
வருத்தத்தை விட்டுவிடு; (‘பருவரல் எவ்வம் களை’
என்பதன் பொருள், 21-ம் வரி); நாங்கள் இந்த அரிய
காவலையுடைய பழமையான நகரத்தின் பக்கத்திற்
போய், நாழியில் எடுத்துக் கொண்டுபோன நெல்லும்,
அரும்பு அவிழும் மலர்களாயிருந்த நல்ல
முல்லை மலரும், யாழின் ஒலிபோல் ஒலிக்கின்ற ஓர்
இனமான வண்டுகள் அந்த முல்லை மலரின் தேனை
விரும்பி அப்போது ஆரவாரிக்கும்படி அங்கே ஓரிடத்

தில் தூவித், தெய்வம் வணங்கி நற் சொல் ஏதேனும் நிகழ்கின்றதா என உற்றுக்கேட்டு நின்றோம். அங்கே அருகிலிருந்த ஒரு மாட்டுக்கொட்டிலிற், சிறிய கயிற்றூற் கட்டப்பட்டிருந்த இளங்கன்றுகள் மிக்க துயரத்தாற் சூழ்ந்து சூழ்ந்து வருந்துதலைப் பார்த்து, ஓர் இடைப் பெண், குளிரினால் நடுங்குகின்ற தன் தோள் களைக் கட்டிய கைகளோடு நின்று, 'உங்கள் தாய்மாராகிய ஆக்கள், கையிற் கொடிய நீண்ட கோலையுடைய இடையார்கள் பின்னால் நின்று செலுத்திவர இப்போதே வருவார்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; நன்மை தருகின்ற இந்த நல்ல மொழியை நாங்கள் அப்போது கேட்டோம். நல்லோர் வாய்ச்சொல் எப்போதும் நல்லனவாம்; ஆதலால், பகைவர் நிலத்தைக் கவர்ந்து, அவர் தருந் திறைகளுங் கொண்டு, தாம் எடுத்த போர்வினையை முடித்து நின் தலைவர் உடனே திரும்பிவருவது உண்மை'

என்று எடுத்துக்காட்டித் தேற்றுகின்றார்கள்.

இப்படி அவர்கள் பலதாம் எடுத்துக்காட்டித் தேற்றியும் அதைக் கருதாதவளாய்த் தலைவி கலக்கம் மிகுந்து தன் மலர்போலுங் கவர்ச்சியான கண்களில்

முத்துப்போன்ற தனித்தனியான கண்ணீர்த் துளிகளைத் துளித்து வருந்துகின்றாள்.

(பெருமுது பெண்டிர் ஆற்றுதலும், தலைவி அஞல் ஆறுதல் கொள்ளாமல் வருந்துதலுமான இந்த இரக்கமான நிலைமையை ஆசிரியர்,

‘அருங்கடி மூதூர்.....புலம்புமுத் துறைப்ப’

— (7 - 23)

என்னும் அடிகளில் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்.)

தலைவியின் நிலைமை இங்ஙனமிருக்கப், பகையரசரோடு போர் புரிவதற்காகப் படை திரட்டிச் சென்ற அவள் தலைவன், அவ்வரசரது நாட்டுக்குப் பாதுகாவலாயுள்ள அகலமான நீண்ட காட்டில், ஒரு பாசறை அமைத்து, அதன்கண் தானுந் தன் படைகளுந் தங்கி நாடோறும் போர் புரிந்து வருகின்றான். இடையே ஒருநாள் அவன், தன் படைகள் போரில் மிகவும் புண்பட்டமை நினைந்து, நாளைக்கு இப் படைகள் எங்ஙனம் போர் செய்யுமோ என்னுங் கவலையோடு நீள நினைந்த வனாய்த் தன் படுக்கையில் உறக்கங்கொள்ளாமலிருந்தான். ஆனால், தலைவி மேற்காட்டியவாறெல்லாம்

வருந்திக்கொண்டிருந்த நாளுக்கு முதல்நாள், தலைவன் தானே படையெடுத்துப் போர்செய்து பகைவரை முறியடித்து வெற்றிமாலே சூடினான். அதன்பின், மறுநாள் மாலே தலைவியைக் காணலாம் என்னும் எண்ணத்துடன் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு, தனது பாசறையில் வெற்றி முரசம் முழங்க, அன்றிரவில் இனிதாக உறக்கங் கொள்கின்றான்.

(தலைவனது பாசறை யமைப்பும், அதன்கண் அவன் இருக்கும் இவ் விருப்புமெல்லாம் இந் நூலில் 24-ம் அடி முதல் 80-ம் அடிவரையில் மிக விரிவாகத் திரைவிளக்கம்போல எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இப் பகுதியின் முழு விளக்கமும், இந் நூலின் பொருட்குறிப்பகராதியில் வரும் 'பாசறை', 'தலைமகன்' என்னுந் தலைப்புகளில் விளக்கமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.)

இங்ஙனம் தலைவன் பாசறையின்கண் மகிழ்ச்சியினால் இவரிய துயில்கொண்டிருக்கத், தலைவி அவனைத் தனக்கு அருகிற் காணாதவளாய் மிக்க துன்பத்தில் வருந்துகின்றாள்.

(இந் நிலைமை,

—பாசறை

இன்னுயில் வதியுநன் காணாள் துயருழந்து

— (79—80)

என்னும் அடிகளாற் குறிக்கப்படுகின்றது.)

தலைவன் மறுநாள் விடியற்காலையிற் புறப்பட்டு விட்டான்; தலைவி மிகுதியும் வருந்துகின்ற நாள் அது. தலைவன் தன் மாற்றாரை வென்று, அவர் விரும்பியிருந்த நிலங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட மகிழ்ச்சியினால் வர வர விரைவாய்த் திராளுகின்ற தனது பெரிய படையோடு, திரும்பி வருகின்றான். அப்போது வெற்றியைக் குறிக்கும் வெற்றிக்கொடி உயர்த்தப்படுகின்றது. அவ் வெற்றிக்கு ஒப்ப ஊதுகொம்பும் சங்கும் முழங்குகின்றன. கார்காலத் துவக்கமாதலால், அவன் வரும் வழியில் முல்லைக் காட்டு நுண் மணவிடங்களில் நெருங்கிய இலைகளையுடைய காசாஞ் செடிகள் மை நிறம் போல நீல மலர்களைப் பூத்திருக்கின்றன. தளிரும் பூக்கொத்துகளும் உடைய கொன்றை மரங்கள் நல்ல பொன் மலர்களைச் சொரிகின்றன; காந்தளின் குவிந்த அரும்புகள் உள்ளங்கைகள் போல

விரிந்திருக்கின்றன; திரட்சி பொருந்திய தோன்றிப் பூக்கள் இரத்தம்போற் சிவப்பாய் மலர்ந்திருக்கின்றன. காடு செழித்திருக்கின்றது. மழை பெய்த நாளாதலின் செம்மண்ணின் நிறம் பின்னுஞ் சிவப்பேறி வழி நில மெல்லாம் செந்நிறமாயிருக்கின்றது. தலைவன் தேர் ஊர்ந்து வருதலின், அவன் வருகின்ற வழி அகலமான தாயிருக்கின்றது.

வேணிற் காலத்தில் இடையிடையே காலந் தவ ருமல் மழை பெய்யப் பெற்ற வாகங்கொல்லைகள் இப் போது வளைந்த கதிருள்ளனவாயிருக்கின்றன. முறுக் குண்ட கொம்புகளையுடைய இரலை என்னும் ஒரு வகைக் கலைமாண்களோடு இளைய பெண்மாண்கள் மகிழ்ச்சியாய்க் கூடித் துள்ளுகின்றன. இப்போது தான் கார் காலந் துவங்குதலின், இனிமேற் பெய்வதற் காக வெண்மையான மேகங்கள் வானத்திற் பரந்து செல்கின்றன. இவை நீர்பொழியக் கூடிய திங்கள் ஆவணி புரட்டாசி என்னும் கார்காலத் திங்கள்களே யாம். இத் திங்கள்களில் வள்ளிக்காய்கள் முற்றுவது வழக்கம். தலைவன் வரும்போது, அங்ஙனம் முற்றிக் கிடக்குங் காய்களையுடைய வள்ளிக் காடுகள் வர வரப்

பின்னாற் கழிந்தன. இப்போது, தலைவி இருக்கும் இடத்துக்கு அணுக்கமாகத் தலைவன் வந்துகொண்டிருக்கின்றான்.

தலைவன் ஊர்ந்து வருகின்ற பெரிய தேர் விரைந்தோடு செயலிற் சிறந்து விளங்குவது. அதன்கண் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளும் இயல்பாகவே விரைந்தோடக் கூடியவை. ஆயினும் தலைவியைக் காணும் விருப்பத்தினால் அக் குதிரைகளே மேன்மேலும் விசையாய்ச் செலுத்தி வருகின்றவர்களாய்த், தலைவனும் பாகன் முதலியோரும் மிகு விரைவாய் வருகின்றனர்.

(பாசறையிலிருந்து தலைவன் வெற்றியுடன் விரைந்து வருகின்ற இவ் வருகைச் சிறப்பினை ஆசிரியர், நாம் நங்கண்ணெதிரில் நேரிற் காண்பது போலவே,

.....‘வென்று பிறர்

..... பூண்ட மாவே’

—(89 - 103)

என்னும் அடிகளில் மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றார்.)

இனித் தலைவியோ, இன்னமுந் தன் தலைவனிடத்தே நெஞ்சத்தைப் போக்கி வருந்துகின்றனள். அவளுக்

குள்ள நிறை என்னும் பண்பையும் அவன் தனிமை கெடுக்கின்றது.

பின்பு, அவன், தன்னை ஒருவாறு தேற்றிக்கொள்ளவும் முயல்கின்றான். ஏனென்றால், வாழ்க்கையிற் சில நேரங்களில் தலைவன் வெளியிற் பிரிந்துசெல்ல வேண்டுவது முதன்மையே எனவும், அவன் திரும்பி வருமா ளவும் அவன் சொற்படியே தான் ஆற்றியிருக்கவேண் டுவதுங் கட்டாயமே எனவும் அவன் ஒரோவொருகால் நெடுக நினைந்து பார்ப்பதே அதற்குக் காரணம். உடல் மெலிந்தமையாற் கழன்றோடுகின்ற வளைகளையும் முன் போலவே கைகளிற் செறித்துத் திருத்திக் கொள்கின்றான்.

ஆயினும், தலைவனைப் பிரிந்திருக்க மாட்டாமையால் அவன் மீண்டும் மயக்கங்கொண்டு விரையப் பெரு மூச்சு விட்டு அம்பு தைத்த மயில்போல் நடுங்குகின்றனள். இந் நடுக்கத்தால் மீண்டும் உடல் மெலிந்து இழை நெகிழ்கின்றது.

தலைவி இருக்கும் இல்லம் ஏழிடுக்கு மாளிகை; அது கட்டப்பட்டிருக்கும் இடம் இயற்கையான மூல்லைக் காடு; ஆதலின் அந்த இடம் நலஞ் சிறந்து உயர்ந்

திருக்கின்றது. மாளிகை பொன்னாலும் மணியாலும் இழைக்கப்பெற்று உயர்ந்த முறையிற் பல வசதிகளோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அக்கட்டிடமும் நலஞ்சிறந்து உயர்ந்திருக்கின்ற தென்று கொள்ளவேண்டும். அத்தகைய இல்லத்திலேதான் தலைவி வருந்திக் கிடக்கின்றனள்.

அந்தி மாலையும் வந்தது; பெரிய வெண்கலப் பாவையின் கையில் அமைக்கப்பட்ட விளக்கிற் பருமையான சுடர் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது. அப்போது தான் தலைப்பெயல் மழை பொழிந்து பின் தூறலாய்த்துவித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அம் மழையினால், அம் மாளிகையின் கூடல்வாயிற், பெரிய திரண்ட மழையருவிகள் விழுகின்ற ஒலிகள், பல வகையான ஒலிக் குறிப்புகளுடன் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவ் வொலிகள் தன் காதில் விழத், தலைவி உளம் நொத்தபடியாய்ப் படுக்கையிற் கிடக்கின்றனள்.

இங்ஙனங் கிடக்கின்றவளுடைய காதுகள் நிறையும்படி, அம் மாளிகையை அணுகிய தலைமகனது தேரிற் பூட்டிய குதிரைகள் திடுமெனக் கனைத்தொலித்து ஆரவாரித்தன.

(பின், தலைவியின் மகிழ்ச்சிக்கும் ஓர் அளவுண்டோ?

இவர்கட்கு நோர்ந்த இச் சந்திப்பின் அருமையான நிலைமையை ஆசிரியர்,

' நெஞ்சாற்றுப் படுத்த.....

அஞ்செவி நிறைய ஆலின.....

.....நெடுந்தோர் பூண்ட மாவே'

— (81 - 89 ; 103)

என்னும் பகுதியில் உருக்கமும் வியப்புந் தோன்ற இனிது விளக்கி முடித்திருக்கின்றார்.

புறப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சிகள் அகவுணர்வுகளின் சுவைமைக்கு இடமாயிருக்குமியல்பைத் தெரிய விளக்குஞ் சிறப்பே இலக்கியச் சிறப்புகளில் முதன்மையானது. முல்லை நிலத்தின் இயல்புகளையும், மழைகாலத்தின் தன்மைகளையும், தலைவனது பாசறை நிகழ்ச்சிகளையும் நன்கு விளக்கி, அவற்றால் தலைவன் தலைவியரின் உணர்வு நிலைகள் எவ்வெவ்வாறு உருப்பெறுகின்றன என்பதை இவ்வாசிரியர் திறமாகத் தெருட்டியிருக்கும் துட்பம் அறிஞர்கட்கு நல்ல இன்பம் பயப்பதாயிருக்கின்றது.

மக்கள் எந்தெந்த உணர்வுநிலைகளிற் சிறப்படைய வேண்டுமோ, அவ்வவற்றை உருவாக்கத் தகுந்த இயற் ~~பா~~ நிலைகளிலும் செயற்கை முறைகளிலும் ஊன்றிப் படிதலால், அவர்கள் அந் நலங்களைப் பெறலாம். இதற் குத் தேவையான உள்ளத் தெளிவைப் பழைய செந் தமிழிலக்கியங்கள் வளமாக நல்குகின்றன).

முல்லைப் பாட்டுச்
சொற்குறிப் பகராதி

உ.

முல்லைப் பாட்டுச்

சொற்குறிப்பு அகராதி

எண் - அடியெண்

அகம் - இடத்தை, ந., அங்கையவிழ - அகங்கை உள்வீடு, ம., 44.	போல விரிய, ந., அழ
அகல் - அகன்ற, ந., கிய கைபோல் விரிய அகன்று, ம., 24	ம., 95
அகனெனும் புறவு-அகன்ற அசை - இட்டுவைத்த, ந., நெடிய காடு, ந., அகன் தங்க வைத்த, ம., 38; று நீண்ட முல்லைக்காடு, அசைந்த, ந., 52.	
ம., 24.	அசைத்த-கட்டின, 14
அங்கை - அகங்கைபோல, அசைத்த கையன் - கட்டி ந., அழகிய கைபோல் ன கையன், 14.	
ம., 95.	அசை நிலை - இட்டுவைத்

குறிப்பு ;— ந.- நச்சினூர்க்கினியர் உரை: ம.-
மறைமலையடிகள் உரை; இவ்வெழுத்துகள் குறிக்
கப்படாத இடங்களில், எல்லாம் நச்சினூர்க்கினிய
நுரையாகவே கொள்ளற்பாலன.

- த தன்மை, ந. , தங்க
வைத்த தன்மை, ம., 38
அசைவந்தாங்கு - அசைந்
தாற்போல, 52
அசைவளி - அசைந்த
காற்று, 52
அசைவளிக்கு அசைவந்
தாங்கு - அசைந்த காற்
றிற்கு அசைந்தாற்
போல, 52
அஞ்சனம் - அஞ்சனம்
போல, ந. , மை போன்
ற நீல மலர், ம. , 93
அஞ்சனம் மலர் - அஞ்ச
னம் போல மலர், 93
அஞ்செவி - அகஞ்செவி,
89
அஞ்செவி நிறைய ஆவி
ன - அகஞ்செவி நிரம்
பும்படி ஆரவாரித்தன,
89
அதனால் - அவன் கூறிய
நற்சொல்லின் கருத்
தால், 17
அதிரல் - புனலி, ந. ,
மோசிமல்லிகை, ம., 51
அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப்
படாஅர் - புனலி பூத்த
அசைகின்ற கொடியினை
யுடைய சிறு தூறுகள்,
51
அம், 101; அழகினை யு
டைய, 45
அமர் - போரை, 67
அமை - அமைந்த, 49
அயிர - துண்மணவிடத்
தனவாகிய, 92
அயினுனை மருப்பு - கூர்
மையையுடைய முனைக
ளையுடைய கொம்பு, 34
அரசிருந்து பணிக்கும்....
பாசறை - பகையரசிருந்
து நடுங்குதற்குக் காரண
மான.....பாசறை, 79
அரசிருந்து பணிக்கும்
.....முரசு முழங்கு பா
சறை - பகையரசிருந்து
நடுங்குதற்குக் காரண

- மான வெற்றி முரசு தன்மையை, ந., சுழலு
 முழங்கும் பாசறை, ம., தலை, ம., 13
 79. அலரி - பூ, 10
 அரசு - பகையரசு, 79. அலரி தூஉய் - பூவைத்
 அரணம் - அரணே, ந., தூவி, 10
 அரணமே, ம., 42; அவிழ் - அவிழ்ந்த, 10
 அரண், ந., காவலிடம், அவிழ் அலரி - அவிழ்ந்த
 ம., 42 பூ, 10
 அரு - அரிய, 7 அவிழ் - விரிய, 95
 அருங்கடி மூதூர் - (பகை அழல - நின்னு எரிய, 85
 வர் அணுகுதற்கு) அரிய அளந்து - இத் துணை
 காவலையுடைய பழைய யென்று அளந்து, ந.,
 உளர், 7 இத் துணையென்று வரம்
 அருப்பம் - அரண்களை, பறுத்து, ம., 55
 ந., கோட்டைகளை, அறியும்-உண்ணும், ம., 55
 ம., 26 அறை, 64
 அருப்பம் மாட்டி- அரண் அன்ன - ஒத்த, 70
 களையழித்து, 26 ஆக, 42, 66
 அரும்பவிழ் அலரி- அரும் ஆங்கு - போல, 52
 புக ளவிழ்ந்த பூ, 10 ஆடு - அசைகின்ற, 51
 அரும்பு- அரும்புகள், 10 ஆடுகொடிப் படாஅர்
 அருவி - அருவிகளினு அசைகின்ற கொடியினை
 டைய, 87 யுடைய சிறு தூறுகள்,
 அலமால் - சுழலுகின்ற 51.

- ஆய் - இடைச் சாதியின், 13
 ஆய்மகள் - இடைச் சாதியின் மகள், ந., இடைப் பெண், ம., 13
 ஆர் - நிறைந்த, 96
 ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்கும் படி, 8; முழங்க, ந., ஒலிப்ப, ம., 92
 ஆலின - ஆரவாரித்தன, 89
 ஆற்றுப்படுத்த - வழியிற் செலுத்துதலால், 81
 ஆறு - வழியில், 81
 இசை - ஓசையினை யுடைய, 8; ஓசைக் கண்ணை, 88
 இசைப்ப - சொல்லுகையினாலே, ந., சொல்ல, ம., 58.
 இடஞ் சிறந்துயரிய எழுநிலை மாடத்து - தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த எழுநிலையினையுடைய மாடத்திடத்து, 86
 இடம் - இடமெல்லாம், 86
 இடு - இடம், 27
 இடுமுட் புரிசை - முள்ளாலிடும் மதில், 27
 இடை - இடத்தே, 34
 இணர் - கொத்தினையும், 94
 இமிழ் - முழங்குகின்ற, 4, 88
 இமிழிசை - முழங்குகின்ற ஓசை, 83
 இரையொடு மடமான் உகை - புல்வாய்க் கலையோடே மடப்பத்தை யுடைய மான் துள்ள, 99; மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்து திரியுமென்ற

- கருப்பொருள், இரவு - இராப்பொழுதை, 46
இரவு பகற் செய்யும்.....
ஒள்வான் - இராப்பொழுதைப் பகற் பொழுதாக்கும்.....ஒள்ளியவான், 46
இரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வான் - இராப்பொழுதைப் பசற் பொழுதாக்கும் திணினிய ஆசினையுடைய ஒள்ளியவான், 46
இருக்கை - இருப்பின்கண்ணே, 40
இருந்து, 79
இலையொடு - புல்வாய்க்கலையோடே, 99
இல்லில் - இல்லிலே, 62
இலை - இலையினையுடைய, 93
இழை - அணி கலங்கள், 84
இழை நெகிழ்ந்து - அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து, 84
இளைஞர் - இளையோர், ம., 36
இறை - (மூட்டு) வாய், ந., வீட்டிறப்பு, ம., 87
இன் - இனிய, 33, 80, 88
இன் குளகு- இனிய அதிமதூரத் தழை, 33
இன் பல் இமிழிசை - இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஒசை, 88
இன் றயில் - இனிய தயில், 80
இன்றயில் வதியுநற் காணாள் - தன்னிடத்தே தங்குகின்றவனை இனிய தயில் கொள்ளுதலேக்காணாய், 80
இன்னே - இப்பொழுதே, 16
இன்னே வருகுவர் - இப்பொழுதே வருவர், 16

இனம் - இனமான, 8

இனேத்து - இத்தனை,

ந., இவ்வளவு, ம., 58

இனேத்தென்றிசைப்ப -

இத்துணையென்று

சொல்லுகையினாலே, ந.,

இவ்வளவென்று சொல்

ல, ம., 58

ஈண்டு - திரளுகின்ற, 90

ஈண்டுபெருந்தானையொ

டு - திரளுகின்ற பெரிய

படையோடே, 90; அர

சன் வினை முடித்த கா

லத்து வீரெந்து போந்

தானாகலின், அது கேட்

டுவருகின்றபடையென்

பது தோன்ற 'ஈண்டு

பெருந்தானை'யென்றார்.

சார், 64 (இரண்டு)

சார் அறை - புறவறைக்கு

உள்ளாறையில், ந.,

இரண்டறை, ம., 64

சரறைப் பள்ளியுள் - புற

வறைக்குள்ளாறையிற்

படுக்கைக்கண்ணே, ந.,

முன்னொன்றும் உள்

னொன்றுமாக இரண்

டறைவகுத்த பள்ளிய

றையினுட்புறவறை

யின்கண்ணே, ம., 64

உகள் - துள்ள, ந., தாவி

யோட, ம., 99

உடம்பின் - கையாலும்

முகத்தாலும், ந., உடம்

பால், ம., 65

உடம்பின் உரைக்கும் உ

ரையாநாவிற்படம்புரு

மிலேச்சர் - வார்த்தை

சொல்லாதநாவினையு

டையகையாலும்முகத்

தாலும்வார்த்தைசொல்

லும்சட்டையிடும்சரவா

சிகள், 65-6

உடம்பின் உரைக்கும்...

மிலேச்சர் - கையாலும்

முகத்தாலும்வார்த்தை

சொல்லும்.....சரவாசி

கள், 65-6; (ஊமைகளா

- தலின். உடம்பாற் குறி புக்கொண்டும், ந., பெரு
காட்டித் தெரிவித்த முச்செறிந்தும், ம., 83
லென்க. உரைக்கும் - வார்த்தை
உடுத்த, 37 . சொல்லும், 65
உடை - புடைவை உடை உரையா - வார்த்தை
யினையும், 59 சொல்லாத, 65
உண் - மையுண், 23 உரையா நா - வார்த்தை
உண்கண் - மையுண் கண் சொல்லாத நா, 65;
கள், 23 ஊமைகனென்றற்கு.
உண்ணாது - தின்னாமல், உலகம் - உலகத்தை, 1.
33; புல்லுண்ணாதே, ந., உலகம் வளைஇ - உலகத்
தீனியெடாமல், ம., 74 தை வளைத்து, 1.
உமிழ் - காலுகின்ற, 48 உலகம் வளைஇ..... நீர்
உய்த்தர் - செலுத்துத செல நிமிர்ந்த மாலு -
லைச் செய்கையினாலே, உலகத்தைத் திருவடிக
ந., செலுத்த, ம., 15 வரிலே அனைத்துக்
உயங்கும் - வருந்தும், 74 கொண்டு நீர் செல
உயரி - எடுத்து, 91 நிமிர்ந்த மால் என்று
உயரிய - உயர்ந்த, 86 முறைப்பர், 1 - 3.
உயரிய எழுநிலை மாடத் உவலை - தழையாலே, 29
து - உயர்ந்த எழு நிலை உவலைக்கூரை - தழையா
யினையுடைய மாடத்தி லே வேய்ந்த கூரை, 29
டத்து, 86 உழுத்து - உற்று, 80
உயிர்த்தும் - நெட்டுயிர்ப் உழையர் - (அருகி

- விருப்பேபார்), 66
உழையராக - இடத்தைச்
சூழ்ந்து திரிய, 66
உள்ளியும் - நினைத்தும்,
ந. ; நினைந்தும், ம., 72
உற - உறுப்படி, 27
உறு - உறுகின்ற, 13;
தைத்த, 84
உறுதுயர் - முலையுண்ணு
மையால் உறுகின்ற
துயர், 13
உறைப்ப - துளிப்ப, 23
ஊர், 7
எல்கம் - வான், 68
எல்கம் பாய்தலிற் புண்
கூர்ந்து - வாள்முந்து
கையினாலே புண் மிக்
கு, 68
எடுத்து - ஒச்சி, 68
எடுத்து எறி எல்கம் -
ஒச்சி வெட்டுகின்ற
வான், 68
எதிர் - எதிர் காலத்துக்
கு, ந., இனிமேல், ம.,
100
எதிர்செல்..... மழை -
எதிர்காலத்துக்குப்
பெய்யச் செல்கின்ற.....
மழை, ந., இனிமேற்
பெய்தற்காகச் செல்
லும் மழையை, ம., 100
எதிர்செல் வெண்மழை
பொழியுந் திங்கள் -
எதிர்காலத்துக்குப்
பெய்யச் செல்கின்ற
வெள்ளிய மழை சிறு
துவலையைப் பொழியும்
முன்பனி தொடங்குந்
திங்கள், ந., இனிமேற்
பெய்தற்காகச் செல்லும்
வெண்புயல் மழையைப்
பொழிதற்குரிய கார்கா
லந் தொடங்கும் ஆவ
ணித் திங்கள் முதலில்,
ம., 100
எருக்கி - வெட்டி, ந.,
அழித்து, ம., 25.

- எவ்வம்-வருத்தத்தை, 21   சூழ்ந்த உலகம், 57
எழிலி - மேகம், 5   என்போள் - என்று கூறு
எழினி - திரையை, 64   கின்றோளுடைய, 16
எழினி வாங்கிய - திரை என்று, 58
யை வளைத்த, 64   என-, 83; என்று கூற, 21
எழினி வாங்கிய....பள் ஏ-, 103; அம்பு, ம., 84
ளி- திரையை வளைத்த ஏம் - காவல், 27
பள்ளியறை, 64   ஏமஞ் சூழ - காவலாகச்
எழு - எழு, 86   சூழ்ந்து திரிய; ந., 54
எழுந்த, 5   ஏமம் - காவலாக, 54
எழுநிலை- எழு நிலையினை ஏழுற வளைஇ - காவலு
யுடைய, ந., எழுதிக்கு, றும்படி வளைத்து, 27
ம., 86   எர்பு - எழுந்து, 4;
எழுநிலை மாடத்து - ஏழு தோன்றி, 91
நிலையினையுடைய மாடத் ஏவு - அம்பு, 84
திடத்து, 86   ஏவுறு மஞ்ஞை - அம்பு
எறி - எறிகின்ற, ந., வீசு தைத்த மயில்; இது, ம
கின்ற, ம., 57; வெட் யிலின் சாயலினையுடை
டுகின்ற, ந., 68   ய தலைமகள் நடுக்கத்
எறி நீர் - திரையெறிகின் திற்கு உவமையாயிற்று,
ற கடல், ந., வீசுகின்ற ம., 84
கடல் நீர், ம., 57   ஏவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி
எறிநீர் வையகம் - திரை -அம்பு தைத்த மயில்
யெறிகின்ற கடல் போல நடுங்கி, 84

- ஒண்மணி-ஒள்ளிய மணி, 50
 ஒய், 83
 ஒய்யென - விராய, 83
 ஒய்யென உயிர்த்தும் - விராய நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டும், 83
 ஒரு, 75
 ஒரு கை - ஒரு கையின், 75
 ஒரு பள்ளி யொற்றி- ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேலே வைத்து, 75
 ஒரு கை முடியொடு கட கஞ் சேர்த்தி - ஒரு கையிற் கடகத்தை முடியோடே சேரவைத்து, 75 -6; என்றது, கையிலே தலையை வைத் தென்றாராயிற்று.
 ஒழிந்தோர் - பட்ட வீரர், ந. , இறந்த மறவர், ம., 72
 ஒழிந்தோருள் ளியும் - இறந்துபட்ட வீரரை நினைத்தும், ந. , இறந்த, மறவரை நினைந்தும், ம., 72.
 ஒழிய, 101; போகவும், ம., 101
 ஒழுகிய - ஒழுங்குபட்ட, 29
 ஒழுகிய தெரு - ஒழுங்குபட்ட தெரு, ந., கூரைகள் ஒழுங்காக இருக்குந் தெருக்கள், ம., 29.
 ஒள் - ஒள்ளிய, ந., 50;
 ஒள்ளிய, ந., விளங்கிய, ம., 46
 ஒள் வான்-ஒள்ளிய வான், ந., விளங்கிய வான், ம., 46
 ஒள் வான் விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர் - ஒள்ளிய வாளை விரவின நிறத்தையுடைய கச்சி னாலே பூண்ட மங்கையர், 46 - 47

ஒற்றி - வைத்து, 75

ஒங்கு - வளர்கின்ற, ந.,
32; பெரிய, ந., உயர்ந்
த, ம., 53

ஒங்கு நடை - பெரிய
வொழுக்கம், ந., உயர்ந்
த நல்லொழுக்கம், ம.,
53

ஒங்கு நிலைக் கரும்பு -
வளர்கின்ற தன்மையை
யுடைய கரும்பு, 32

ஒடா - ஒடாமைக்குக் கா
ரணமான, 39

ஒடா வல் வில் - ஒடா
மைக்குக் காரணமான
வலிய வில், 39

ஒடு = கழலுகின்ற, ந., 82

ஒடு வளை திருத்தியும் -
கழலுகின்ற வளையைக்
கழலாமற் செறித்தும்,
82.

ஒர், 43.

ஒர்ப்பனன் = கருதி, 88

கச்சின் - கச்சினாலே, 47

கடகம் - கடகத்தை, ந.,
கங்கணம், தொடி, வளை,
ம., 76

கடல் - கடலை, 4.

கடல் பருகி வலனேர்பு
கோடுகொண் டெழுந்த
கொடுஞ்செலவெழிலி -
கடலைக் குடித்து வல
மாகவெழுந்து மலைகளை
இருப்பிடமாகக் கொண்
டு.....எழுந்த கடிய
செலவினையுடைய மே
கம், 4 - 5

கடி - காவலையுடைய, 7

கடுப்ப - ஒக்க, 38

கண் -, 67; கண்கள், 23;
கண்ணையுடைய, 31.

கண்டம் - பல நிறத்தாற்
கூறுபட்ட மதிட்டிரை
யை; ஆகுபெயர், ந., கூறு,
கூறுபட்ட பல நிறத்தி
னையுடைய திரையை
ணர்த்தியது ஆகுபெயர்;
பல நிறம் வாய்ந்த மதிட்

- டி ரை ய, ம., 44
 கண்ணி - வஞ்சிமாலேக்
 கு, ந., 71; வஞ்சிக்கு,
 ந., வஞ்சி மாலேக்கு, ம.,
 78,
 கண்படை - கண்ணுறக்
 கம், 67
 கண் புலம்பு முத்துறைப்
 ப - கண்கள் தாரையா
 கச் சொரியாது தனித்
 து வீழ்கின்ற முத்துப்
 போலுந் துளியைத்
 துளிப்ப, 23
 கணம் - திரளை, 69
 கதிர் - நெற் கதிர், 32;
 கதிரையுடைய, 98
 கயிறு - கயிற்றை, 40
 கயிறு வாங்கு இருக்கை-
 கயிற்றை வலித்துக் கட்
 டின இருப்பு, ந., கயிற்
 ருல் வளைத்துக் கட்டிச்
 செய்த இருக்கை, ம., 40
 கரும்பொடு - கரும்புக்
 னோடே, 32
 கரும்பொடு கதிர் - கரும்பு
 களோடே, நெற் கதிர்,
 ந., கரும்பொடு கதிரும்,
 ம., 32
 கருவியின் - பரிக்கோலா
 லே, 35
 கல் - காவிக்கல்லை, ந., கா
 விக்கல்லில், ம., 37
 கல்லா - கல்லாத, 36
 கல்லா இளைஞர் - வட
 மொழியை அடியி லே
 கல்லாத இளைஞர்; யா
 னைக்குச் செய்யுந் தொ
 ழில்களொழிய வேறொ
 ரு தொழிலைக் கல்லாத
 இளைஞரென்றுமாம், ந.,
 யானை பழக்குஞ் சொற்
 களையன்றி வேறு வட
 சொற்களைக் கல்லாத
 இளையோர், ம., 36.
 கலுழ் - கலக்கம், 22
 கலுழ் சிறந்து - கலக்க
 மிக்கு, ந., கலுழ்ச்சி மிக்
 கு; கலுழ்ச்சி -

அழகை, ம., 22
 கவார்த - கைக்கொண்ட, 90
 கவார்து - கொண்டு, 19
 கவலை - நாற்சந்தியான, ந., நாற்சந்தி கூடுமிடம், ம., 30
 கவலை முற்றம் - நாற்சந்தியான முற்றம், 30
 கவலை முற்றம் காவல் நின்ற.....யானை - நாற்சந்தியான முற்றத்தே காவலாக நின்ற..... யானை, 30
 கவளங் கைப்ப - (பரிக்கோலாலே) கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த, ந., கவளம் ஊட்ட, ம., 36
 கவளம் - கவளத்தை, 36
 கவுள - கதுப்பினையுடையவாகிய, ந., கன்னத்தினையுடைய, ம., 31
 கவை - . கவைத்த, ந.,

கவார்த்த அல்லது பிளப்பான, ம., 35
 கவை முட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல், ந.; கவார்த்த அல்லது பிளப்பான முள்ளுள்ள பரிக்கோல், ம., 35
 களை - போக்கு, 21
 கற்றேய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் - துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்களையுடைய முக்கோலந்தணன், 37.
 கன்றின் - கன்றினுடைய, 12
 கன்றின் உறு துயர் அலமால் - கன்றினுடைய முலையுண்ணாமலுறுகின்ற துயராலே தாய் வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மை, 12 - 3
 கன்னல் - நாழிகை வட்

- டி லி ல், 58
 காட்ட = காட்டின்கண்
 ணவாகிய, 26
 காட்டவுங் காட்டவும்....
 வற்புறுத்தவும்..... வற்
 புறுத்தவும், 22
 காட்டவும் - எடு த் து க்
 காட்டி வற்புறுத்தவும்,
 22 ; கூறிக்காட்டி வற்பு
 றுத்தவும், 22
 காட்டி - எரிய வைத்து,
 ந., ஒளிர வைத்து, ம.,
 63
 காடு, 101
 காடு பிறக்கொழிய - காடு
 பின்னாக, ந., காடு பின்
 போக, ம., 101
 காண் - காணும், ம., 56
 காண்மையர் - காட்சியை
 யுடையார், ந., காணுங்
 கையினராய், ம., 56
 காணாள் - கருதாதவள்,
 22; காணாய், 80
 காய்-காயையுடைய, 101
 காயா - காசாஞ் செ டி
 கள், ம., 93
 காயா அஞ்சனம் மலர -
 காயா அஞ்சனம்போல
 அவிழ, ந., காசாஞ் செ
 டிகள் நீலமலர்க ளை ப்
 பூக்க, ம., 93
 கால - சொரிய, 94
 காவல் - காவலாக, 30
 காவல் நின்ற.....யானை-
 காவலாக நின்ற.....யா
 னை, 30 - 1
 காழ் - குத்துக்கோல், 44.
 கான் - காடு, 24
 கான் யாறு - காட்டாறு,
 24
 கான்யாறு தழீஇய அக
 னெடும் புறவு - காட்டா
 று சூழ்ந்த அகன்ற மெ
 டிய காடு, ந., காட்டியா
 று சூழ்ந்த அக ன் று
 நீண்ட மூல்லைக் கா டு,
 ம., 24
 கானம் - காடு, 97

- ளான்ம் நந்திய செந்நிலப்
 பெருவழி-காடு தழைத்
 த சிவந்த நிலத்திற் பெ
 ருவழி, ந., காடு செழித்
 த செவ்விய முல்லை நி
 லத்தின் வழி, ம., 97
 கானம் நந்திய செந்நிலம்-
 காடு தழைத்த சிவந்த
 நிலம், ந., காடு செழித்
 த செவ்விய முல்லை நி
 லம், ம., 97
 கிடந்தோள் - கிடந்தோ
 ளுடைய, 88
 கிடுகு - கிடுகுகளையும்,
 ந., படல்களை, ம., 41
 கிடுகு நிரைத்து - கிடுகு
 களையும் நிரையாகக் குத்
 தி, ந., படல்களை வரி
 சையாகப் பிணைத் து,
 ம., 41
 குத் தி - நட்டு, ந.,
 ஊன்றி, ம., 40; ஊன்றி,
 ந., நட்டு, ம., 41
 குந்தம் - ஏறி கோல்களை
 யும் ந., குந்தக் கோல்க
 ளை, ம., 41
 குந்தம் குத்திக் கிடுகு நி
 ரைத்து - ஏறி கோல்க
 ளையும் ஊன்றிக் கிடுகு
 க ளை யும் நிரையாகக்
 குத்தி, ந., குந்தக்கோல்
 களை நட்டு அவற்றின்
 பாற் படல்களை வரிசை
 யாகப் பிணைத்து, ம.,
 41
 குருதி - உதிரம்போல,
 ந., சிவப்பாக, ம., 96
 குருதி பூப்ப - உதிரம்
 போலப் பூப்ப, 96
 குவி-குவிந்த, 95
 குவி முகை - குவிந்த மு
 கைகள், 95
 குளகு - அகிமதூரத் த
 ழையையும், ந., தழை
 யினை, ம., 33
 குறு, 58; குறிய, 45
 குறுந்தொடி - குறிய
 தொடி, 45

- குறந்தொடி முன்கை - பன ஒரு பொருட் கிள
குறிய தொடியை யுடை விகள், ம., 40
ய முன்கை, 45 கூந்தல், 45
- குறநீர் - சிறிய நீர்; இது கூந்தலஞ் சிறுபுறம்- கூந்
நாழிகை வட்டிலினுட் தல் அசைந்து கிடக்கின்
கசிந்த நீர், ம., 58 ற அழகினையுடையசிறிய
முதுகு, 45
- குறநீர்க் கன்னல் - கிடா கூர்ந்து - மிக்கு, 68
ரத்து, நீரிலே காண் கூரை, 29
கின்ற நாழிகை வட்டி கூரை ஒழுகிய தெரு -
லிற் சென்ற நாழிகை, கூரை ஒழுங்கு பட்ட
ந., கடாரத்திலே இட்ட தெரு, ந., 29
சிறிய நீருள்ள நாழிகை கேட்டனம்-கேட்டோம்,
வட்டிலிற் சென்ற நாழி 17
கை, ம., 58 கை- 34; கைகளையுடைய
- கூடங் குத்திக் கயிறு கை- 2; கையால், ம., 10;
வாங்கிருக்கை - கையினையும், ந., கையி
கூடமாகக் கால்க லுள்ள, ம., 45; ஒழுங்
ளை நட்டுக் கயிற்றை வலித்துக் கட்டின காய்; ந., 49; கைகள், ந.,
வலித்துக் கட்டின இருப்பு, 40 என்றது 70; கையை; கையின்,
படங்குகளை. ந., 75
- கூடம் - கூடமாக, ந., கை தொழுது - வணங்கி,
படங்குக்காக; கூடம், கூ ந., கையாற் ரொழுது,
டாரம், படங்கு என் ம., 10

- கைப்ப = குத்த, ந., ஊட் கொடிய கோலையுடைய
ட, ம., 36 இடையர், 15
- கைய = கையிடத்தனவா கொடுஞ் செலவு - கடிய
கிய, 14 செலவினையுடைய, ந.,
- கையமை விளக்கம் = ஒ விரைந்து போதல், ம., 5
- முங்காயமைந்த விளக்கு கொடுஞ் செல வெழிவி -
கள், 49 கடிய செலவினையுடைய
- கையர் = கையின ராய், மேகம், 5
- ம., 56 கொண்ட = , கொண்
- கையன் = கையனாய், 14 டிபோன, 9; வாங்கிக்
- கையிடை = கையிடத் கொண்ட, 19
- தே, 34 கொண்டு, 5
- கோடி = கொடியினே கொண்டும் = 83
- யுடைய, 51; கொடியை, கொண்டென - கொண்டு
91 நின்றனவாக, 34
- கொடி உயரி = கொடி கொள் = பிடித்த, ந.,
யை எடுத்து, 91 எடுத்த, ம., 77
- கொடு = கடிய, 5; (வி கொளீஇ - கொளுத்தி,
ரைந்த); கொடிய, 15 48
- கொடுங்கோல் = கொன்றை - கொன்றை
கொடிய கோல், ந., ■ மாங்கள், ம., 94
- ருத்துகின்ற தாற்றுக் கொன்றை ..... பொன்
கோல், ம., 15 கால-கொன்றை பொன்
- கொடுங்கோற் கோவலர் - னைச் சொரிய (பொன்

- மலர்களைச் சொரிய), ந., நின்று செலுத்துதலைச்
கொன்றை மரங்கள் செய்கையினாலே, 15 .
பொன்போல் மலர, ம., கோற் கோவலர் - கோலை
94 யுடைய கோவலர், 15
- கோடல் - கோடலினது, சாய்த்து - 73
ந., காந்தள், ம., 95 சிதர் - துவலையோடே;
கோடற் குவி முகை-கோ மெத்தெனவுமாம், ந.,
டலினது குவிந்த முகை துவலை, ம., 52
கள், 95 சிதர் வரல் - துவலையோ
கோடற் குவி முகை அங் டே வருதல், 52
அவிழ -கோடலின சிதர் வர லசைவளி - து
து குவிந்த முகைகள் வலையோடே வருதலையு
அங்கை போல விரிய, டைய அசைந்த காற்று,
95 52
- கோடு - மலைகளை, 5 சிந்தித்தும் - நினைத்தும்,
கோடு கொண்டு - மலை ந., நினைத்தும், ம., 74.
ளை இருப்பிட மாகக் சிறந்து-மிக்கு, 22; (பொன்
கொண்டு, 5. னாலும் மணியாலும்) சி
கோல் - கோலையுடைய, றப்புறப் பெற்று, 86
15 சிறு - 6; சிறிய, 12, 45
கோலி - வளைத்து, 44 சிறுகண் யானை- சிறிய
கோவலர் - இடையர், 15 கண்ணையுடைய யானை,
கோவலர் பின்னின்றாய்த் 31
தா- இடையர் பின்னை சிறு தாம்பு - சிறிய

தா ம் பு, 12

சிறு புறம் - சிறிய முதுகு, 45

சிறு புன் மாலை - சிறு பொழுதாகிய (பி ரி ந்தார்க்கு) வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலைக் காலம், ந., 6

சுட்டிய - கருதிவைத்த, ந., குறித்து, ம., 77

சுடர் - விளக்கு; ஆகுபெயர், 85

சுடாமூல - விளக்கு நின்றெரிய, 85

சுரையர் - திரிக்குழாயையுடைய சிற்றாட்கள், 48

சுவல் - தோளின்மேலே, 14

சுவலசைத்த கையன் - குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கையன், 14

சூழ - சூழ்ந்து திரிய, ந., சுற்றித்திரிய, ம., 54

சே - சிவந்த, ந., செவ்விய, ம., 97

செந் நிலப் பெருவழி - சிவந்த நிலத்திற் பெருவழி, ந., செவ்விய முல்லை நிலத்தின் வழி, 97
செந் நிலம் - சிவந்த நிலம், 97

செய்யும் - ஆக்கும், 46
செல் - பெய்யச் செல்கின்ற, ந., செல்லும், ம., 100

செல்வோய் - செல்லுகின்றவனே, ந., 57

செல - சென்றதாக, 3
செலவினர் - செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய, 102

செலவு - செலவினையுடைய, 5; (செல்லுகையை யுடைய)

செவி -, 73, 89

செவி சாய்த்து உண்ணுது உயங்கும் மா - செ

- வி சாய்த்துப் புல்லுண் வைத்து, 76
 ணுதே வருந்துங் குதி கோரி - சொரிதலை, 87
 ரைகள், 73-4. சொரிதரும் - சொரித
 செவி நிறைய ஆவின - லைச் செய்யும், ந., 87
 செவி நிரம்பும்படி ஆர கோறு - செஞ்சோற்றுக்
 வாரித்தன, 89 கடன், 72
 செறி - நெருங்கின, 93 கோறு வாய்த்து - செஞ்
 செறி யிலை - நெருங்கின சோற்றுக் கடனிறுத்து;
 இலை, 93 72
 செறி யிலைக காயா - நெ சோறு வாய்த்து ஒழிந்
 ருங்கின இலையினையு தோர் - செஞ்சோற்றுக்
 டைய காயா, 93; (கா கடனிறுத்துப் பட்ட
 யா-காசாஞ் செடிகள்) வீரர், 72
 செறிவு-செறிதலையுடைய, ஞாண் - கயிற்றின், 63
 ந., நெருங்குதலுற, ம, ஞாண் எழினி - கயிற்
 59 பின் திரை, 63-4
 சேண் - தூரிய நிலத்தே, துட - பெரிய; 2
 ந., நீள, ம., 25 தடக்கை - பெரிய கை
 சேண் நாறு பிடவம் - கள், 2
 தூரிய நிலத்தே நாறு தபு - கெடுத்த, ந., கெடு
 கின்ற பிடவம், ந., நீள தற்கு ஏதுவான, - ம.,
 மணங் கமழும் பிடவம், 81
 ம., 25. தம்-, 34-
 சே ர் த் தி - சே ர தரும் - செய்யும், 87

- தலை - இடத்தேயுடைய, திண்ணாண் எழினி *
 1; தலையிலே யுடைய, 41 திண்ணிய கயிற்றின் தி
 தலைவர் - , 20 ரை, 63 - 4
 தழீஇய - குழந்த, 24 திண் பிடி - திண்ணிய
 தாங்கு - தாங்கும், 2 ஆசு, ந., வலிய பிடி,
 தாம்பு - தாம்பாலே, 12 ம., 46
 தாம்பு தொடுத்த...கன் திண்பிடி ஒள்வான் - திண்
 று - தாம்பாலே காலிலே ணிய ஆசினே யுடைய
 கட்டப்பட்ட...கன்று, ஒள்ளிய வான், 46
 12 திரள் - திரண்ட, 87
 தாயர் - தாய்மார், 16 திரி - திரியை, 48;
 தாயர் இன்னே வருகுவர் முறுக்குண்ட, 99
 -நிரம்ப மேய்ந்து தும் திரி மருப்பிரலை - முறுக்
 முடைய தாய்மார் இப் குண்ட கொம்பினை யு
 பொழுதே வருவர், 16 டைய புல்வாய்க் கலை,
 தாழ் - தங்கும், 78 99
 தானையொடு - படையோ திரிமருப் பிரலையொடு 11
 டே, 90 டமான் உகன் - முறுக்
 திங்களின் - திங்களிலே, குண்ட கொம்பினை யு
 100 டைய புல்வாய்க் கலை
 திண் - திண்ணிய, ந., வ யோடே மடப்பத்தையு
 லிய, ம., 46, 63 டைய மான் துள்ள, 99
 திண்ணாண் - திண்ணிய திரிமருப்பு - முறுக்குண்
 கயிறு, 63 ட கொம்பு, 99

- திரு - அழகினை யுடைய, மு ம் ப டி, 70
 63. துயர் - துயராலே, 13;
 திருத்தி - உண்டாக்கி, வருத்தம், 80
 ந., செவ்விதாக்கி, ம., துயருழுந்து - வருத்தமுற்
 நிலைபெறுத்தி, ந., 78 று, 80
 திருத்தியும் - கழலாமற் துயில் - துயில் கொள்ளு
 செறித்தும், 82 தலை, ந., உறக்கத்திலே,
 திருமணி - அழகினை யு ம., 80
 டைய மாணிக்கம், ந., தூரக்கும் - க டி தாகச்
 அழகிய பளிங்கு, ம., 63 செலுத்தும், ந., மேலுந்
 திறையர் - திறையினையு தூண்டிச் செலுத்தும்,
 முடையராய், 19 ம., 102
 துகில் - மயி ர் க் க ட் டு துனை - விரைந்து செல்
 (தலைப்பாகை போன்ற லும், 102
 து), ந., கூறையால், ம., துனைபரி - விரைந்து
 53 செல்லும் பரி, ந., வி
 துகின் முடித்துப்போர்த் ரைந்து செல்லுங் குதி
 த.....பெருமூதாளர் - ரை, ம., 102
 மயிர்க்கட்டுக் கட்டிச் துனைபரி தூர்க்குஞ் செல
 சட்டையிட்ட..... வினர் - விரைந்து செல்
 மெய்காப்பாளர், 53 லும் பரியை அதனான்
 துடைத்து, 33 அமையாமற் கடிதாகச்
 துமிபு - அறுத்து, 72 செலுத்தும் செலவினையு
 து மி ய - அ ற் று வி டையராய் வந்தவர், 102

- தூஉய் - தூவி, 10 தேம் பாய் கண்ணி -
தூங்கல் - அனந்தரினே தேன் பாக்கும் வஞ்சி
யும் (தூக்க மயக்கத்தி மாலை, ந., தேன் ஒழுகும்
னையும்), 53 வஞ்சிமாலை, 71
தூணி - தூணிகளை, ந., தேர் - தேரை, ந., தே
அம்பராப்புட்டிலை, ம, ரில், ம., 103
39 தேர் பூண்ட மா - தேரைப்
தேருவில் - தெருவிடத் பூண்ட குதிரை, ந., தே
து, 29 ரிற் கட்டிய குதிரை,
ம., 103
தெவ்வர் - பகைவர், 18 தேற்றியும் - தூணிந் தும்,
தெவ்வர் முனை - பகைவர் ந., தேற்றிக்கொண்டும்,
மண், ந., பகைவர் ந., ம, 82
இடம், ம., 18 - 9
தேம் - மதம், ந., மதநீர், தோடர் - சங்கிலி, 62
ம., 31; தேன், ந., 71 தொடி - தொடியையு
தேம் படு கவுள் - மதம் டைய, ந., கை வளை,
பாய்கின்ற கதுப்பு, ந., ம., 45
மதநீர் ஒழுகுங் கண்ணம், தொடுத்த - கட்டப்பட்
ம., 31 ட, 12
தேம்படு கவுள் சிறுகண் தொழுது - வணங்கி, 56
யானை - மதம் பாய்கின் தொழுது காண்கையர் -
றக துப்பினையுடையவா அரசனைத் தொழுது
கிய சிறிய கண்ணையுடை கொண்டே காணுந்
யயானை, 31 கையினர், ம., 56

- தொழுது ..... தோன்ற தோன்ற வாழ்த்தி - வீளங்
வாழ்த்தி-அரசனேவணங் க வாழ்த்தி, 56.
-கி விளங்க வாழ்த்தி, 56 தோன்றி, 96
தோடார் தோன்றி - தி தோன்றி குருதி பூப்ப +
ரட்சி(தொகுதி) நிறைந் தோன்றி உதிரம் போ
த தோன்றி (மலர்), 96 லப் பூப்ப, ந., தோன்
தோடார் தோன்றி குரு றிப் பூச் சிவப்பாக அல
தி பூப்ப - திரட்சி நி ர, ம., 96.
றைந்த தோன்றி உதிரம் நகை = விளக்கம், ந., ஒளி,
போலப் பூப்ப, ந., இதழ் ம., 78
நிறைந்த தோன்றிப் பூச் நகை தாழ் கண்ணி - த
சிவப்பாக அலர; தோடு னக்கு எக்காலமும் வி
ஆர் - தொகுதி நிறைந் ளக்கந் தங்கும் வஞ்சி
த என உரைப் பி னு (மாலை), ந., ஒளி த ங்
மாம், ம., 96. கும் மாலை; என்ற து,
தோடு = திரட்சி, ந., இ தனக்குண்டாம் ஒளி
தழ், தொகுதி, ம., 96 தங்குதற்கு அடையா
தோய்த்து = 37. ளமாய் இட்ட வ ஞ்சி
தோல் - பக்கரைகள், ந., மாலையை, ம., 78
தோற்பரிசை, ம., 72; நசையொடு - நச்சுதலா
(குதிரைக் கல்லணை) லே, ந., விரும்புதலா
தோற்றத்து = தோற்றாவி லே, ம., 67
னையும், 60. நடு, 50
தோன்ற - விளக்க; 56 நடுங்கி; 84

நடுங்கு - நடுங்குகின்ற, 14

நடுங்கு சுவல் - குளிரால்

நடுங்குகின்ற தோள், 14

நடுங்கு சுவலசைத்த கை

யள் - குளிரால் நடுங்கு

கின்ற தோளின்மேலே

கட்டின கையளாய் சின்

று, ந., 14

நடுநாள் - நடுயாமம், 50

நடை - ஒழுக்கத்தினையு

முடைய, 53

நந்திய - தழைத்த, ந.,

செழித்த ம., 97

நந்துதொறும் - அவியுந்

தோறும், ந., கெடுந்

தோறும், ம., 49

நல் - அறத்தால், 38;

நன்றாகிய, 17, 62, 71,

78, 94.

நல்ல - நல்ல காரியம், ந.,

நன்றாயிருந்தன, ம., 18

நல்லில் - நன்றாகிய இல்,

62

நல்லோர் = படைத்தலைவ

ரேவலால் நற்சொற்

கோடற்குரியோர், ந.,

படையுள் நற்சொற்

கேட்டற் குரியோர், ம.,

18

நல்லோர் வாய்ப்புள் -

நற்சொற் றேட்டோர்

கேட்டு வந்த நிமித்தச்

சொற்கள், ம., 18

நல் வலந் திருத்தி - நன்

றாகிய வெற்றியை யுண்

டாக்கி, ந., நல் வெற்றி

யினைச் செவ்விதாக்கி,

ம., 71

நல்வலம்-நன்றாகிய வெற்

றி, 71, 78

நற்போர் - அறத்தாற்

பொருகின்ற போர், 38

நறு - நறிய, 9

நறுவீ - நறிய பூக்கள்,

ந., நன்மணங் கமழும்

மலர், ம., 9

நறுவீ முல்லை - நறிய பூக்

களையுடைய முல்லை, 9

- நன்பொன் - நன்றாகிய நாப்பண் - நடுவே, 43
 பொன், 94   ராவின் - ராவினேயுடை
 நன்மொழி கேட்டனம் - ய, 65
 நன்றாகிய வார்த்தையா நாழி - நாழியிடத்தே, 9
 க யாங்கள் கேட்டேர்ம், நாழிகொண்ட - நாழியி
 17   டத்தே கொண்டுபோ
 நன்னர் - நன்றாகிய, 17   ன, ந., நாழியென்னும்
 நன்னர் நன்மொழி - நன் முகந் தனக்குங் கருவி
 றாகிய நல்ல மொழி; யின் உட்பெய்த, ம., 9
 நன்மைப் பொருளே யு நாள் - யாமத்தும், 50
 ணர்த்தும் 'நன்னர்', நல், நாற்றி - தூக்கி, 39
 என்னுஞ் சொற்கள் ஒ நாறு - நாறுகின்ற, ந.,
 ருங்கு வந்தமை "ஒரு மணங்கமழர், ம., 25
 பொரு ளிருசொற் பிரி நாறு பிடவம் - நாறுகின்
 வில வரையார்" என்று ற பிடவம், ந., 'மணங்
 ஆசிரியர் தொல்காப்பி மழும் பிடவம், ம., 25
 யர் கூறிய வாற்றா நிமிர்ந்த - உயர்ந்த, 3
 ன்மைக்கப்படும், 17   விரைத்து - நிரையாகக்
 நன - அகலத்தை, 1   குத்தி, ந., வரிசையாகப்
 நனந்தலை யுலகம் - அக பிணைத்து, ம., 41
 லத்தை இடத்தே யுடை நிலம்-நிலத்தில், ந., முல்
 ய உலகம், ந., நனந்தலை லை) நிலத்தின், ம., 97
 - அகன்ற இடம், ம., 1   நிலை - தன்மையையுடை
 நா-நாக்கினையுடைய, 50   ய, 32; தன்மையை,

- 38; (மேன் மாளிகை), நீடு நினைந்து - நெடுக நி
 86 னைந்து, ம., 82
 நிழத்திய - எறிந்துவிட்ட, நீர் - , 3, 57, 58; நீரை
 ந., நுணுகிய, ம., 50 யுடைய, ம., 28
 நிற்ப - நிற்க, 11 நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல்
 நிறை - 81 - மாவலி வார்த்த நீர்
 நிறைதபு புலம்பு - தனது தன் கையிலே சென்ற
 நிறை கெடுத்த தனிமை, தாக உயர்ந்த திருமால்,
 ■ ., நிறை கெடுத்தற்கு ஏ 3
 துவான தனிமை; 'நி நீர்ப் புணரி - (ஒலிக்கின்
 றையெனப்படுவது ம ற) நீரையுடைய கடல்,
 றை பிறரறியாமை' என் ம., 28
 றார் கலியினும், ம., 81 நுதல் - நெற்றியை,
 நிறைய - நிரம்பும்படி, 33
 நிறைய ஆலின் - நிரம்பும் துளை - முனைகளையுடை
 படி ஆரவாரித்தன, 89 ய, 34; முனையினை
 நின் - , 20, நினது, 57 யுடைய, 73
 நின்ற - , 30 நேகிழ்ந்து -, 84
 நின்ற - , 15 நெஞ்சாற்றுப்படுத்த -
 நினைந்து - சித்தித்து, ம., அவன் தன் நெஞ்சம்
 76; நினைத்து, ந., நி தான் போகின்ற வழி
 னைந்துபார்த்து, ம., 82 யிற் செலுத்துதலால்,
 நீ - , 20 ந., அவனிடத்தே
 நீடு - நெடுக, ம., 82 தன் நெஞ்சினைப்

- போக்கி, ம., 81
 நெஞ்சு - நெஞ்சம், 81
 நெடிது : நெடிதாக, ந.,
 நீன, ம., 76
 நெடிது நினைந்து - இப்
 படை நொந்த அளவுக்
 கு நாளே எவ்வாறு பொ
 ருமென்று நெடிதாக நி
 னைந்து, 76
 நெடு - நெடிய, ந., நீண்
 ட, ம., 24, 44, 50; நெ
 டிய, ந., 48; நெடிதாகி
 ய, ந., 103
 நெடுங் காழ்க் கண்டம் -
 நெடிய குத்துக் கோலு
 டனே பண்ணின பல
 நிறத்தாற் கூறுபட்ட ம
 திட்டிரை, ந., நீண்ட
 குத்துக்கோல்க ளோடு
 சேர்த்துச் செய்த பல
 நிறம் வாய்ந்த மதிட்டி
 ரை, ம., 44
 நெடுந்திரி - நெடிய திரி,
 48
 நெடுந் தேர் - நெடிதாகி
 ய தேர், 103
 நெடுந்தேர் பூண்ட மா -
 நெடிதாகிய தே ரை ப்
 பூண்ட குதிரை, 103
 நெடுநா வொண் மணி-
 நெடிய நாக்கிலேயுடை
 ய வொள்ளிய மணி, 50
 நெடும் புறவு - நெடிய
 சாடு, ந., நீண்ட முல்
 லைக் காடு, ம., 24
 நெய் - நெய்யை, 48
 நெய்யுமிழ் சுரையர் -
 நெய்யைக் காலு கின் ற
 திரிக்குழாயை யுடைய
 சிற்றூட்கள், 48
 நெல்லொடு - நெல்லுட
 னே, ந., நெல்லும், ம., 8
 நேர்பு - உடம்பட்டு, ந.,
 44
 நேமியொடு - சக்கரத்தோ
 டே, 1
 நேமியொடு வலம்புரி....
 தாங்கு தடக்கை.....

- மாஅல் - சக்கரத்தோடே பகழி - அம்புகள், 73
 வலம்புரியைத் தாங்கும் பகழி மூழ்கவின் - அம்பு
 பெரிய கைகளையுடைய கள் வந்து அழுந்துகை
 மால், 1 - 3 யினாலே, 73
 நேமியொடு வலம்புரி பகைவர் - பகைவரை,
 பொறித்த மா தாங்கு த 77
 டக்கை நீர் செல நிமிர்ந் பகைவர்ச் சுட்டிய படை-
 த மாஅல் - நேமியோ பகை வரைக் கரு தி
 டே வலம்புரியுமா கிய வைத்த வாள், 77
 உத்தம இலக்கணங் க பசிலை - வருத்தத்தையு
 னைப் பெற்றிருக்கின்ற டைத்தாகிய, ந., பசிய,
 திருமகளையணைத்த ம., 12
 யிலே நீர் செல்லுநிமிர்ந் பசிலைக் கன்று - வருத்தத்
 த மால்) என்று மா ம், தையுடைத்தாகிய கன்
 1 - 3 று, ம., 12
 நோக்கி - பார்த்து, ந., படம் - சட்டை, 66
 நோக்கிய, ம., 13 படம் புகு மிலேச்சர் -
 நோன் - வலியினையுடை சட்டையிடுஞ் சரவாசி
 ய, ந., உலிய, ம., 77 கன், ந., சட்டையிட்ட
 நோன் விரல் - வலியினே .....மிலேச்சர், ம., 66
 யுடைய கை, ந., வலிய படாஅர் - சிறு தூறுகள்,
 விரல், ம., 77 51
 பகல் - பகற் பொழுது, படிவப் பார்ப்பான் - விர
 46 தங்களையுடைய முக்கோ

- லந்தணன், ந., துற
வோன், ம., 37
படிவம் - விரதங்களையு
டைய, ந., தவ வேடம்,
ம., 37
படு - ஒலிக்கின்ற, ம., 28;
பூய்கின்ற, ந., ஒழுகும்,
ம., 31
படுத்த - செலுத்தாதலால்,
ந., போக்கி, ம., 81
படு நீர் - ஒலிக்கின்ற
கடல், 28
படு நீர்ப் புணரி - (புணரி
படும் நீர்) திரையொ
லிக்கின்ற கடல், ந., ஒ
லிக்கின்ற நீரையுடைய
கடல், ம., 28
படும் - ஒலிக்கின்ற, 28
படை - படைக்கு, 43;
(படுத்தல்), 67; வான்,
ந., படைக்கலங்கள்,
ம., 77
படைகொள் நோன்விரல்
-வானைப் பிடித்த வலியி
னையுடையதை, ந., ப
டைக்கலங்களை எடுத்த
தன்வலியவிரல்;
ம., 77
பதைப்பு - பதைக்கின்ற
தன்மையை, 70
பயிற்றி - பலகாற்
சொல்லி, 35
பரந்த - அகலமாய்ச்
சமைத்த, ம., 28
பரந்த பாடி - பரந்த பா
சறை, ந., அகலமாய்ச்
சமைத்த பாசறை, ம., 28
பரி - பரியை, ந., குதி
ரையை ம., 102
பரிதூரக்குஞ் செலவினர் -
பரியைக் கடிதா.கச்
செலுத்தும் செலவினை
யுடையராய் வந்தவர்,
102
பருகி - குடித்து, 4.,
பருவரல் - மனத்தடுமாற்
றம், ந., துன்பம், துய
ரம், - ம., 21

- பருவாலெவ்வங் க ளை - பணிக்கும் - நடுங்குதற்குக்
மனத் தடுமாற்றத்தான் காரணமான, 79
உளதான வருத்தத் பாசறை, 79
தைப் போக்கு, 21 பாடி - பாசறை, 28
பருவாலெவ்வம் - மனத் பாடிமிழ் பணிக்கடல் - ஒ
தடுமாற்றத்தான் உளதா லி முழங்குகின்ற கு
ன வருத்தம், 21 ளிர்ச்சி யையுடைய
பருஉ - பரிய, 70, 85 சடல், ந., 4
பருஉக்கை - பரிய கை பாடு - ஒலி, 4
கள், ந., பரிய தும்பிக் பாம்பு - பாம்பினது, 70
கை ம., 70 பாய் - பரக்கும், ந., ஒழு
பருஉச் சடர் - பரிய வி கும், ம., 71
ளக்கு, 85 பாய்தலின் - அழுந்துக
பல் - பலவாகிய, ந., பல, யினாலே, 68
ம., 43; பலவாகிய, ந., பார்ப்பான் - முக்கோல்
88 அந்தணன், 37
பள்ளி - படுக்கையின்மே பாலை - பொற்பாலை,
லே, 75 ந., வெண்கலத்தாற்
பள்ளியுள் - படுக்கைக் செய்த பிரதிமை;
கண்ணே, 64 இதன் கையில் விளக்
பணி - குளிர்ச்சியையுடைய கொரிய விடுவது அரசர்க்
ய, 4 கு வழக்கம், ம., 85
பணிக்கடல் - குளிர்ச்சி பாலை விளக்கிற் பருஉச்
யையுடைய கடல், 4., சடரழல் - பொற்பாலை

- வந்திநின்ற தகளியிலே பிறர் வேண்டு புலம் - ப
பரிய விளக்கு நின்றொரி கையரசர் எக்காலமும்
ய, 85 விரும்பும் நிலங்கள்,
- பாவை விளக்கு - பொற் 89-90
- பவை ஏந்தி நின்ற தக பின் - பின்னே, 15.
- ளி, 85 பின்னின் றுய்த்தர-பின்
- பிடவமொடு - பிடவமோ னே நின்று செலுத்துத
டே, 25 லைச் செய்கையினாலே,
- பிடி - ஆச, ந., பிடி, ம, 15
- 46 (பெட்டை யானை), புக்க - இட்ட, 60
- 69, புகும் - இடும்; 66
- பிடிக்கணம் - பிடித்தி புண் - , 68
- ரள், ந., பெட்டை யா புண் கூர்ந்து - புண்மிக்
னைகள், ம., 69 கு, 68
- பிடிக்கணம் மறந்தவேழம் புணர் - கூடின, 61
- பிடித்திரளை மறந்த புணரி - திரை, ந., கடல்,
வேழம், ந., பெட்டை ம., 28
- யானைகளை மறந்த களிற் புணரியிற் பரந்த பாடி -
றியானை, ம., 69 (கடல்போற் பரந்த பா
சறை), 28
- பிறக்கு - பின், 101 புதல் - தூறுகளை, 25
- பிறக்கொழிய - பின்னாக, புரிசை - மதிலை, 27
- ந., பின்போகவும், ம., புல் - வருத்தம் செய்கின்
101 ற, 6
- பிறர் - பகையரசர், 89

- புலங்கவர்ந்த = நிலங்க கோட்டை, ம., 26
 னைக் கைக்கொண்ட, 90 புன் = நிமித்தச் சொல்,
 புலம் = நிலங்களை, 90 ம., 18
 புலம்பு = தனித்து வீழ் புறத்து = முதுகினையுமு
 கின்ற, 23; தனிமை, 81 டைய, 45
 புலம்பு முத்து = தாரை புறவின் = காட்டிடத்தே,
 யாகச் சொரிகின்ற த ந., முல்லைக் காட்டில்,
 னித்து வீழ்கின்ற முத் ம., 24
 துப்போலுந் துளி, 23 புன் மாலை = (பிரிந்தார்க்
 புலம்பொடு = தனிமையா கு) வருத்தஞ் செய்கின்
 லே, 81 ற மாலைக் காலம், 6
 புலி, 62 புனை = கை செய்த, 62
 புலித் தொடர் = புலிச் புனைமாண் நல்லில் =
 சங்கிலி, 62 செய்த மாட்சிமைப்பட்
 புலித்தொடர் விட்ட... ட நன்னுகிய இல்(லம்),
 இல் = புலிச் சங்கிலி வி 62
 டப்பட்ட ... இல் பூ- (மலர்); குவளைப் பூ
 (லம்), 62 வின் இதழ், ம., 23; பூத்
 புழை = சிறுவாயில்களை தொழிலை ந., 41
 யுடைய, ந., வாயில், ம., பூண்ட = கட்டின, ம., 47;
 26 கட்டிய, பூட்டிய, ம.,
 புழை யருப்பம் = சிறு வா 103
 யில்களையுடைய அரண் பூத்த, 51
 கள், ந., வாயிலமைந்த பூந்தலைக் குந்தம் = பூத்

தொழிலைத் தலையிலேயு படை, ந., 43

டைய எறிகோல் கள்; பெரும் பெயல் - பெரிய
பூந்தலை, விகாரம் (பூத் மழை, 6.

தலை என வரற்பா பெரும் பெயல் பொழிந்த
லது பூந்தலை என வந்த சிறு புன் மாலை- பெரிய
து), ந., பூச் செதுக்கி மழையைப் பெய்த சிறு
■ தலையையுடைய கை பொழுதாகிய வருத்தஞ்
வேல், ம., 41 செய்கின்ற மாலைக்கா

பூப்ப - அலரவும், ம., 96 கால(ம்); முல்லைக் குரிய
பூப்போ லுண்கண் - பூப் காரும் மாலையும், 6

பேராலுமையுண் பெருமுது பெண்டிர் =
கண்கள், ந., குவளைப் பெரிது முதிர்ந்த மக
பூவின் இதழையொத்த ளிர், ம., 11

கண், ம., 23 பெருமுது பெண்
பெண்டிர் - மகளிர், ம., டிர் விரிச்சி நிற்ப -
11 பெரிது முதிர்ந்த மக

பெயல் - மழையை, 6 ளிர் நற்சொற் கேட்டு
பெரு -, 97; பெரிய, ந., நிற்ப, ம., 11

6, 43, 90; பெரிது, பெருமூதாளர்-மெய்காப்
ம., 11 பாளர், ந., பெரிது மு

பெருந் தானையொடு - திர்ந்த காவலாளர், ம.,
பெரிய படையோடே, 54

90 பெருமூதாளரேமஞ்சுழ-
பெரும் படை - பெரிய மெய்காப்பாளர் காவலா

- கச் சூழ்ந்து திரிய., 54 பொன் - பொன்னை, 94
 பெருவழி - பெருவழியி போகி - போய், 7
 லே, 97 போர் - போரில், 38
 பெரு அது - பெருமல், 67 போர்த்த - சட்டையிட்ட,
 ஸ்பம் - பசிய, 25 ந., போர்த்துக்கொண்
 பைம் புதல் - பசிய தூறு ட, ம., 53
 களையும், 25 போல் - போலும், 23
 பெர்ய்யா - பொய்யாத, போல, 3
 55 மகன், 13
 பொய்யா மா க் க ள் - மங்கையர், 47
 பொய்யாதவின்றிப் பொ மஞ்ஞையின் - மயில்போ
 ழுதறி மாக்கள், ம., 55 ல, 84
 பொழிந்த - பெய்த, 6 மட - மடப்பத்தையுடை
 பொழியும் - பொழிதற்கு ய, ந., இள, ம., 99
 றிய, ம., 100 மடமான் - மடப்பத்தையு
 பொழுதளந் தறியும் - டைய மான், ந., இள
 வாழ்நாளை இத் துணை மான்கள், ம., 99
 யென் றளந்தறியும், ந., மடமான் உகள - மடப்
 பொழுதினை இத்துணை பத்தையுடைய மா ன்
 யென்று வரம்பறுத்து துள்ள, ந., இளமான்
 ணரும், ம., 55 கள் தாவியோட, ம., 99
 பொழுது - வாழ்நாளை, மண்டமர் - பகைவர்
 ந., பொழுதினை, ம., 55 மறியாமல் மிக்குச் செல்
 பொறித்த - வைத்த, 2 கின்ற போர், 67

- மண்டு - மிக்குச் செல்
கின்ற, 67
- மணி - மணியின் ஓசை,
50; மாணிக்கமாகிய, ந.,
பளிங்குமணி போறவின்
பளிங்கும் மணியெனப்
பட்டது, ம., 63
- மணி நிழத்திய நடுநாள் -
மணியெறிந்து விட்ட
நடுயாமம்; கோயில்
பணி மடங்கினால் மணி
எறிந்துவிடுதல் இயல்பு,
ந., மணியினோசையும்
அடங்கிய நள்ளிரவு, ம.,
50
- மணி விளக்கம் - மாணிக்
கமாகிய விளக்கு, ந.,
பளிங்கு விளக்கு, ம., 63
- மத்திகை - புரவியை அ
டிக்கின்ற சம்மட்டி, ந.,
சவுக்கு; குதிரைச் சம்
மட்டி, ம., 59
- மத்திகை வளைஇய...,
உடை - புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின்ற உடை, ந., குதிரைச் சம்மட்டி சூழப்பட்ட உடை, ம., 59
- மருங்கில் - பக்கத்து, 7
- மருப்பில் - கொம்பினி
டத்தே, 34
- மருப்பு - கொம்பினையு
டைய, 99
- மலர - அவழி, 93
- மழை - மழையை, ம.,
100
- மழை பொழியும் - மழை
சிறு துவலையைப் பொ
ழியும், ந., புயல் மழை
யைப் பொழியும், ம.,
100
- மறந்த, 69
- மறிந்து - தாழ்ந்து, ந.,
மடங்கி, ம., 59
- மறிந்து வீங்கு செறிவு
டை - வடிம்பு தாழ்ந்து
பெருக்குஞ் செறிதலையு

- டைய புடைவையுடை, மாத் திர னருவி - பெரு
ந., மடங்கிப் பு
டைக்க நெருங்குதலு
றக் கட்டின உடை, ம.,
59
- மா - திருமகளை, 2; குதி
ரைகளை, 74; பெருமை
யையுடைய, 87; குதி
ரை, 103
- மாஅல் - திருமாலே, 3;
முல்லைக்குரிய தெய்வம்.
மாக்கள் - அறிவில்லாதோ
ருடைய, ந., பொழுத
ளந்தறியுந் தொழிலன்
றிப் பிறிது அறியாமை
யின் இவரை மக்கள்
என்னாது மாக்கள் என்
று கூறினார், ம., 55
- மாட்ட - கொளுத்த, 49
- மாட்டி - அழித்து, 26
- மாடத்து - மாடத்திடத்
து, 86
- மாண் - மாட்சிமைப்பட்
ட, 62
- மாயோய் - மாமை நிறத்
தையுடையோளே, 21;
(மாமை நிறம் - நாரு
ரித்த ஆம்பற் றண்டின்
நிறம்போல்வது)
- மாலே - மாலேக் காலத்து,
6; முல்லைக்குரியது.
மான், 99
- மான் உகை - மான் துள்
ள, ந., மான்கள் தாவி
யோட, ம., 99
- மிடைந்தியாத்த நெருக் -
கப்பட்டுக் கட்டிப்போ
கட்ட சாவி, ந., நெருங்
கக் கட்டிய, ம., 32
- மிடைந்து - இடையே
நெருக்கப்பட்டு, ந.,
நெருங்க, ம., 32
- மிலேச்சர் - சரவாசிகள்,
ந., பெலுச்சிதானத்தின்
வழியாகப் புகுந்த ஆரி

- யர்; பெலுச்சிதானத்தி ட அருவிகள், 87
 னின்று வந்த துருக்கர்; முடங்கு - மூட்டு, ந.,
 பெலுச்சி.....மிலேச்சர் மடங்கிய, ம., 87
 எனத் திரிந்தது, ம., 66 முடங்கு இறை - மூட்டு
 மிலேச்சருழையராக - சர வாய்களினின்றும், ந.,
 வாசிகள் பள்ளிகொள் மூட்டப்பட்டு வளை
 ஞமிடத்தைச் சூழ்ந்து வாய் இருக்கும் வீட்
 திரிய, ந., ஊமை மிலேச் டின் இறப்பு; என்றது,
 சர் அருகே காவலிருப் நீர் விழுங் கூடல்வாய்;
 பர், ம., 66 கூரையின் இரு பகுதி
 முக்கோல் - முக்கோவி கள் ஒன்று பொருந்தும்
 லே, 33 மூட்டுவாய், ம., 87
 முகை - முகைகள், 95 முடித்து - , 19; கட்டி,
 முட்கருவி - முள்ளையு 53
 டைய பரிக்கோல், ந., முடியொடு - முடியோ
 முள்ளுள்ள பரிக்கோல், டே, 76
 ம., 35 முதிர் - முதிரும், ந., முற்
 முட்புரிசை - முன்னால்... றும், ம., 101
 மதில், 27 முதிர் காய் உள்ளி - தன்
 முடங்கிறைச் சொரிதரு பருவம் வந்தால் முதி
 மாத்திரளருவி - மூட்டு ருங் காயை யுடைய
 வாய்களினின்றும் சொ வள்ளி(க் கொடி), ந.,
 ரிதிலைச் செய்யும் பெரு கார்காலத்து முற்றங்
 மையையுடைய திரண் காயினையுடைய

- வ ள் ளி ம., 101
முதிர் காய் வ ள் ளி ய ன்
காடு - தன் பருவம் வந்
தால் முதிருங் காயையு
டைய வ ள் ளி ய ன் காடு,
ந., கார், காலத்து முற்
றுங் காயினையுடைய வ ள்
ளிக் காடு, ம., 101
முத்து - முத்துப் போ
லுந் துளி, 23
முது- பழைய, 7; முதிர்ந்
த, ம., 11
முது பெண்டிர்- முதிர்ந்
த மகளிர், ம., 11
முதிர் காய் - முதிருங்
காய், ந., முற்றுங் காய்
ம., 101
முரசு - வெற்றி முரசு,
ம., 79
முரசு முழங்கு பாசறை -
வெற்றிக் க ளி ப் பு த்
தோன்ற முரசு முழங்
கும் பாசறை, ந., 79
முல்லை - மு ல் லை க்
- கெ ரா டி, ம., 9
முழங்கு - முழங்கும், 79
முன் - முன்னால், 27;
முன்னையுடைய, ந., முன்
ளுள்ள, ம., 35
முற்றம் - முற்றத்தே, 30
முறி - தளிரினையும், 94
முறியிணர் - தளிரினை
யும் கொத்தினையும், ந.,
94
முறியிணர்க் கொன்றை -
தளிரினையும் கொத்தி
னையுமுடைய கொ ள்
றை, 94
முன், 45
முன் கை, 45
முனை - (பகைவர்) மண்
னை, ந., (பகை வ ர்)
இடம், ம., 19
முதூர் - பழைய ஆர், 7
முழ்கலின் - அழுந்துகை
யினாலே, 73
மெய்ப்பை - சட்டை, 60
மெய்ப்பை புக்க...தோற்

- றம் = சட்டையிட்ட... மொழி - வார்த்தையாக,
 தோற்றாவு, 60 17
 மெய்ப்பை புக்க வெருவ யவனர் = சோனகர், ந.,
 ருந் தோற்றத்து வலிபு கிரோக்கர், சோனகர், ம.,
 ணர் யாக்கை வன்கண் 61
 யவனர் = சட்டையிட்ட யாக்கை = மெய், 61
 அச்சம் வருந் தோற்றா (உடம்பு)
 வினையும் இயல் பான யாத்த = கட்டிப்போகட்
 வலி கூடின மெய்யினே டசாவி, ந., கட்டிய,
 யமுடைய தறுகண்மையி ம., 32
 னையுடைய சோனகர், யாழ் = யாழினது, 8
 60 - 61 யாழிசை = யாழினது
 மெய்ப்பை புக்க வெரு ஓசை, 8
 வருந் தோற்றம் = சட் யாழிசை யினவண்டு-யா
 டையிட்ட அச்சம் வருந் ழினது ஓசைய் னையு
 தோற்றாவு, ந., 60 டைய இனமான வண்டு
 மையல் = மயக்கம், 83 கள், ந., யாழின் நாம்
 மையல் கொண்டும் = ம பொலிபோல் ஒவிக்கும்
 யக்கங் கொண்டும், 83 ஓரினமான வண்டுகள்,
 மையல் கொண்டும் ஓய் ம., 8
 யென உயிர்த்தும் = ய யாறு - ஆறு, 24
 யக்கங்கொண்டும் விரை யாறு தழீஇய அகனெடும்
 ய ரெட் டுயிர் ப்புக் புறவு = ஆறு சூழ்ந்த அ
 கொண்டும், 83 கன்ற நெடிய காடு, 24

ய ர னை, 31

வடமொழி - ய ர னை ப்

பேச்சான வடமொழிக
னை, 35

வண்டு - வண்டுகள், 8

வதியுநன் - தன்னிடத்தே

தங்குகின்றவனை, 80

வயல் - வயலிலே, 33

வயிரும் - கொம்பும், ஊ

து கொம்பும், ம., 92

வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப

-கொம்பும் சங்கும் மு

ழங்க, ந., 92

வரகின்-வரகிடத்தே, 98

வரல் - வருதலையுடைய,
52

வரி - நிறத்தையுடைய,

ந., வரிந்து; நிறத்தினை

யுடைய என்றுமாம், ம.,

47

வரிக் கச்சு - நிறத்தை யு

டைய கச்சு, ந., வரிந்து

கட்டப்பட்ட இரவி க்

கை; நிறத்தினையுடைய

கச்சு 'எனினுமாம், ம.,

47

வருகுவர் - வருவர், 16

வருதல் - வருவாரென்று

நாம் கருதிய தன்மை,

20

வரும், 60

வல் - வலிய, 39

வல்வில் - வலிய வில், 39

வல்வில் தூணி நாற்றி -

வலிய வில்லைச் சேர

ஊன்றி அதிலே தூணி

களைத் தூக்கி, 39

வலந் திருத்தி - வெற்றி

யை யுண்டாக்கி, 71;

வெற்றியை நிலை பெறுத்

தி, 78

வலம் - வெற்றியை, 71,

78

வலம்புரி-வலம்புரியை, 2

வலன் - வலமாக, 4

வலன் - வெற்றி, 91

வலன் ஏர்பு - வெற்றி

தோன்றி, ந., வ ல ன்

- நேர்பு - வெற்றிக்கு ஒத்
 து, ம., 91
 வலனேர்பு வயிரும் வளை
 யும் ஆர்ப்ப - - வெற்றி
 தோன்றிக் கொ ம்பு ம்
 சங்கும் முழங்க, ந., எய்
 திய வெற்றிக்கு ஒத்து
 ஊதுகொம்பும் சங்கும்
 ஒலிப்ப, ம., 91-2
 வலி-இயல்பான வலி, 61
 வலி புணர் யாக்கை - இ
 யல்பான வ லி கூ டி ன
 மெய் (உடம்பு), 61
 வலிபுணர் யாக்கை வன்
 கண் யவனர் - இயல்பா
 ன வலி கூடின மெய்
 யிளையுமுடைய த று
 கண்மையிளையு டை ய
 சோனகர், 61
 வழி - வழியிலே, 97
 வள்ளி - , 101; (ஒரு
 கொடி)
 வள்ளியங்காடு - வள்ளிக்
 காடு, ம., 101
 வளிக்கு - காற்றிற்கு, 52
 வளை - வளையை, 82
 வளைஇ-வளைத்து, 1, 27
 வளைஇய - வளைந்து கி
 டக்கின்ற, ந., சூழப்பட்
 ட, ம., 59
 வளையும் - சங்கும், 92
 வன்கண் - தறுகண்மை
 யிளையுடைய, 61
 வன்கண் யவனர் - தறு
 கண்மையிளையு டை ய
 சோனகர், 61
 வாங்கிய - வளைத்த, 64
 வாங்கு - வலித்துக் கட்
 டின, ந., வளைத்து, ம;
 40; சூழும், ந., வளைந்த,
 ம., 42; வளைகின்ற, ந.,
 98
 வாங்கு கதிர் வாகு- வளை
 கின்ற கதிரை யுடைய
 வாகு, 98
 வாங்கு வில் அரணம் - சூ
 ழும் விற்படையாகிய
 அரண், ந., வளைந்த வில்

- லாலான ஆரணம், ம., (வ ர கு), ம., 98
 42 விசயம் - வெற்றியாலே,
 வாய்த்த - வேண்டப் 91
 பெய்த, ந., பெய்யப் விட்ட - விடப்பட்ட, 62
 பெற்ற, ம., 98 விரல் - கையாலே, ந., வி
 வாய்த்து - கடனிறுத்து, ரலாலே, ம., 77
 ந., தப்பாமற் கழித்து, விரவு - விரவின, ந., கலந்
 ம., 72 த, சேர்ந்த, ம., 47
 வாய்- வாயிற் பிறந்த, ம., விரிச்சி - நற்சொல், 11
 18 விரிச்சி நிற்ப - நற்சொற்
 வாய்ப்புள் - நற்சொல், கேட்டு நிற்க, 11
 ந., வாயிற் பிறந்த நி வில் - வில்லை, 39; விற்ப
 மித்தச்சொல், ம., 18 டையாகிய, ந., வில்லா
 வாய்வது - ஆவர் நின்றல் லான , ம., 42
 உண்மை, ந., உண்மை வில்லரணம் - விற்படை
 யேயாம், ம., 20 யாகிய ஆரண், ந., வில்
 வாழ்த்தி, 56 லாலான ஆரணம், ம., 42
 வாள் - வாளை, 46 விளக்கங் காட்டி - விளக்
 வானம் - மழை, 98 கை எரிய வைத்து, ந.,
 வானம் வாய்த்த.....வர விளக்கினை ஒளிரவைத்
 கு - மழை வேண்டப் து, ம., 63
 பெய்த வரகு, ந., வேண் விளக்கம் - விளக்குகள்,
 டும் பருவத்து மழை 49; விளக்கை, 63;
 பெய்யப் பெற்ற விளக்கம் நந்துதொறும்

- மாட்ட - விளக்குகள்
அவியுந்தோறுந் தங்
யிற் பந்தத்தைக் கொ
ளுத்த, 49
விளக்கில் - தகளியிலே,
85
விளங்கு - விளங்கும், 103
விளை - விளைந்த, 33
விளை - விளைய, ந., 19;
போர் விளைக்கண், ம.,
103
விளை முடித்து - தாமெ
டுத்துக்கொண்ட விளை
யை முடித்து, ந., 19
விளை விளங்கு நெடுந்
தேர் பூண்ட மா - தான்
எடுத்துக்கொண்ட வி
ளை எக்காலமும் விளங்
கும், நெடிதாகிய தே
ரைப் பூண்ட குதிரை,
103
விளை விளங்கும்...மா -
தான் எடுத்துக்கொண்
ட விளை எக்காலமும்
விளங்கும்.....குதிரை
ந., போர் விளைக்கண்
தமது திறம் மிக்கு வி
ளங்கும்; என்றது, தலை
மகனது தேரிற் பூட்டி
ய குதிரைகளை, ம., 103
வீ - பூக்கள், 9
வீங்கு - பெருக்கும், ந.,
புடைக்க, ம., 59
வெண்மழை - வெள்ளிய
மழை, ந., வெண்புயல்,
ம., 100
வெண்மழை பொழியுந்
திங்கள் - வெள்ளிய ம
ழை சிறு துவலையைப்
பொழியும் முன்பனி
தொடங்குந் திங்கள்,
ந., வெண்புயல் மழை
யைப் பொழிதற்குரிய
கார்காலந் தொடங்கும்
ஆவணித் திங்கள் முத
லில், ம., 100
வெரு - அச்சம், 60
வெருவருந் தோற்றம் -

அச்சம் வருந் தோற்றா	டைய அரண்கள், 26
வு, ந., காண்பார்க் கச்சம்	வேடு - வேட்டுவச் சாதி
வருதற் கே து வ ா ன	யினுடைய, ந., வேட
தோற்றம், ம., 60	ரின், ம., 26
வெல் - வென்றெடுக்கின்	வேண்டு - விரும்பும், 90
ற, 91	வேண்டு புலம் - விரும்
வெல்கொடி - எக்காலமும்	பும் நிலங்கள், 90
வென்றெடுக்கின்ற கொ	வேழத்து - யானையினு
டி, 91	டைய, 69
வெல்கொடி யுயரி - எக்	வேழம் - வேழத்தை, 69
காலமும் வென்றெடுக்	வேறு, 43; வேறுபட்ட,
கின்ற கொடியை எடுத்	ந., வேறு வேறான, ம.,
து, 91	43
வெலீஇய - வெல்லுதற்	வேறு பல் பெரும்படை-
கு, 57	பாடை வேறுபட்ட பல
வெலீஇய செல்வோய் -	வாகிய பெரிய படை,
வெல்லுதற்குச் செ ல்	ந., வேறு வேறான பல
கின்றவனே, ந., 57	பெரும் படைகள், ம.,
வெள் - வெள்ளிய, 100	43
வென்று - வெட்டி வென்	வேறோர்., 43
று, 89	வை - கூரிய, 73
வேட்டுப் புழை யருப்பம் -	வைந் துனை - கூரிய மு
வேட்டுவச் சாதி யி னு	னை, 73
டைய சிறுவாயில்களையு	வைந் துனைப் பகழி - கூ

ரிய முனையினையுடைய
அம்புகள், 73
வையகம் - உலகத்தே, 57
வையகம் வெலீஇய செல்
வோய் - உலகத்தே

பகைவரை வெல்லுதற்
குச் செல்கின்ற வனே,
ந., நிலவுலகத்தை வென்
று கைப் பற்றுதற் குச்
செல்வோனே, ம., 57

முல்லைப் பாட்டுப்
பொருட்குறிப்பு அகராதி

முல்லைப் பாட்டுப் பொருட்குறிப் பகராதி

அத்மதூதர் தழை : நூலில் 'இன்குளகு' என வருவது இது; இத் தழை, யானைக்கு உணவாக இடப்படுவதுண்டு; 33.

அம்பறத்தூணி : இது 'தூணி' எனக் கூறப்படுகின்றது. தரையில் வில் ஊன்றி அதன் நுனியில் இத் தூணியை இட்டுத் தொங்கவிடுவது வழக்கம்; 39. 'பார்ப்பார்' என்பதன் குறிப்புப் பார்க்க.

அம்பு : போரிற் பயன்படுத்தும் போர்க் கருவி; கூரிய நுனி அமைந்தது; போரிற் குதிரைகளின்மேற்பாதுகாவலாக இடப்பட்டிருக்குந் தோற் பரிசையினை யுந் துளைத்துக்கொண்டு இந்த அம்பு அவற்றின் உடம்பில் அழுந்திவிடுவதும் உண்டு; 72-3.

மயிலின் உடம்பில் இந்த அம்பு அழுந்துவதானால், அஃது எவ்வளவு நடுங்குமென்பதை நாம் ஒருவாறு உற்றுக் கருதி அறியலாம்; 84.

அரசனுக்குப் படாம் வீடு : படைப்புலக் காட்டிற் பாடிவீடமைக்கும்போது அதன் நடுவில் அரசன்

தங்குவதற்கும் ஒரு சிறந்த 'படாம் வீடு' (கூடாரம்) அமைக்கப்படும். இதனை யவனர்கள் புலிச்சங்கிலி விட்டு மாட்சிமையான இல்லமாக அமைப்பர்; இதனை அனைவரும் உடம்பட்டு விருப்பத்தோடு செய்வார்கள்; 43 = 4; இதன் அமைப்பு முதலிய வற்றைப் 'பாடிவீடு' என்பதன் குறிப்பிற் பார்க்க.

அருவி : இங்கே கூறப்படுவது, தலைவியின் மாளிகையிலுள்ள கூடல்வாய்களில் ஒழுகும் மழைநீர் அருவி; 87. 'கூடல்வாய்' என்பது பார்க்க.

ஆய் மகள் : இடையர் மகள்; கார்காலத்தில் இவள் குளிரால் நடுங்குகின்றனள்; அதற்குச் சற்று அடக்கமாகத் தன் தோள்களைக் கையாற் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றாள்; புல் மேயப் போன ஆக்கன் மாலைக்காலமாகியும் இன்னும் வாராமைமயால், மாட்டுக்கொட்டிலில் தாம்பிளுற் கட்டப்பட்டுள்ள அவற்றின் இளங்கன்றுகள் பகலெல்லாம் முலையுண்ணாமை காரணமாக மிக்க வருத்தமுற்று, அந்த ஆக்களை எதிர்நோக்கிச் சுழன்று சுழன்று பார்த்து அலமருகின்றன. ஆய்மகள் இந் நிலைமையைக் கண்டு பரிவு கூர்ந்து, 'நும் தாய்மார், கோவலர் ஓட்டி வர இப்போதே

வந்துவிடுவர்' என்று அவற்றிற்கு ஓர் ஆறுதல் கூறுகின்றாள்; 12 - 6.

இழை : தலைமகள் அணிந்திருக்கும் அணிகலங்கள்; தலைமகனைப் பிரிந்து வருந்துதலால் அவளுக்கு உடம்பு மெலிந்து இழைகள் நெகிழ்கின்றன; 84.

உலகம் : அகலமான இடத்தையுடையது, 1; அலை வீசுகின்ற கடலாற் சூழப்பட்டது, 57.

ஊரை மிலேச்சர் : 65 - 6; 'மிலேச்சர்' என்பது பார்க்க.

ஊர் : பழைய ஊர் 'மூதூர்' எனப்படும். பகைவர் அணுகுதற்கரிய காவல் உள்ளது; ஊரின் பக்கத்திலிருக்குஞ் சேரிகள் 'பாக்கம்' எனப்படும். ஒரு காரியத்திற்காக 'விரிச்சி' என்னும் நற்சொல் கேட்க விரும்புவோர், அப் பாக்கம் வரையிற் சென்று கேட்டுத் திரும்புவர்; 7 - 11.

எழு நிலை மாடம் : செல்வத்திற் சிறந்த தலைவியின் மாளிகை ஏழு நிலைகள் அமைந்ததாகவுமிருக்கும்; மிகவும் உயர்ந்தது; நச். அது பொன்னாலும் மணியாலும் சிறந்திருக்குமென்று கூறுவர். பருவ காலங் கட்டுத் தக்கவாறு அது வெவ்வேறிடங்களில் ஏற்ற

அமைப்புகள் பெற்று இடஞ் சிறந்திருக்கும். ஆசிரியர் மறைமலையடிகள் இதனை முல்லைக்காட்டு மாளியை யென்பர்; 86.

கடகம் : அரசன் தன் கையில் அணிந்திருப்பதோர் அணிகலன். போரிற் புண்பட்ட படைகளே. நினைந்து, பாடி வீட்டில் அரசன் தன் பள்ளியறையில், ஒரு கையைப் படுக்கையில் வைத்துக், கடகம் அணிந்த மற்றொரு கையைத் தலையின்கீழ் வைத்துப் படுத்துக் கவலையோடிருப்பானென்பது; 75-6.

கடல் : குளிர்ச்சியானது; ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்; இதன் நீர் மேகமாய்ச் செல்கின்றது; 4 - 5; ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடையது; 28.

கலா : தலைவியின் கண்கள் பூவைப்போலிருக்கின்றது; அவற்றில் மைதீட்டியிருக்கின்றதென்பது நச். உரையினால் தெரிகின்றது. தலைமகன் பிரிவாற்றாமையால் இக் கண்கள் துளித் துளியாய் நீர் சிந்துகின்றன; 23.

கலாடம் : வேறு வேறு நிறங்களால் அமைந்த கூறுபட்ட மதிள் திரைக்கு இச் சொல் வந்தது. இத்திரையைப்பற்றிய செய்தியைக் 'குத்துக்கோல்' என்

பதன் குறிப்பிற் பார்க்க: 'கண்டம்' என்பது கூறு;
கூறுபட்ட வேறு வேறு வண்ணத் திரைகட்டுப்
பெயராய் வந்தது; இங்ஙனம் ஆகி வருதலால் நச்.
இதனை 'ஆகுபெயர்' என்றனர்; 44.

கண்ணி : இங்கே வஞ்சிமாலேக்கு வந்தது. பகைமேற்
படையெடுத்துச் செல்லும் அரசனும் அவன் மறவரும்
அணிந்துகொள்ளும் அடையாள மாலே; 'கண்ணி
யென்பது தலைமாலையின் பெயராதலால், இவ் வடை
யாள மாலேகள் தலையில் அணிந்துகொள்ளப்படு
வது மரபெனத் துணியலரம்.

பகையரசன் இருக்குமிடத்திற்கே சென்று
அவனை வெல்லுதல் குறிக்கும் இம் மாலே அரசற்கு
நல்ல புகழ் தருவதாகலின் 'நகை தாழ் கண்ணி'
யெனவும் (78), தேனொழுகும் புதிய பூக்களால்
தொடுத்தணியப்படுவதாகலின், 'தேம் பாய்
கண்ணி' (71) எனவுங் கூறப்படுகின்றது.

கரும்பு ! உயர்ந்து வளருந் தன்மையுள்ளது; யானைக்கு
இதனை உணவாக இடுவர்; 32.

கவலை முற்றம் : 32; 'யானை' என்பதன் குறிப்பிற்
பார்க்க.

கவளம் : யானையின் ஒரு வாய் உணவுக்குப் பெயர்;

36. 'யானைப் பாகர்' என்பதும் பார்க்க.

கன்று : இங்கே கூறப்படுவது ஆன் கன்றுகள்; இவற்றின் தாய்மார் புல் மேய்வதற்கு வெளியே செல்லும் போது இவை வீட்டின் அருகிலுள்ள கொட்டிலிற் சிறிய தாம்பிளூற் கட்டப்பட்டிருக்கும்; தாம்பினைக் காலில் இட்டுக் கட்டுவரென்று நச். கருதுகின்றார். இங்ஙனங் கட்டப்பட்ட வருத்தத்தையுடைய கன்றதலால் இவை 'பசலைக்கன்று' எனப்பட்டன வெனவும் அவர் உரைப்பர். அவர் கருத்துப்படி 'பசலை' என்பதற்கு 'வருத்தம்' என்பது பொருள். இனிப் 'பசலைக் கன்று' என்பதற்கு 'இளங் கன்று' எனவும் உரைக்கலாம். பகற் காலமெல்லாம் முலையுண்ணாமலிருப்பது இவற்றிற்கு மிக்க வருத்தமாயிருக்கும். அதனால் மாலைக் காலத்தில் இக் கன்றுகள், தம் தாய்மார் வருகையை எதிர்நோக்கிச் சுழன்று சுழன்று பார்த்துக்கொண்டு வருந்தும்; 12-3.

காசாந் சேடி : இது ஸீலிற் 'காயா' எனப்படுகின்றது. சிறு காடுகளில் நுண்மணற் பாங்கான இடங்களில் இது வளர்ந்திருக்கும். இதன் இலைகள் நெ

ருங்கியிருக்கும்; மலர் கருநீல நிறமாய் மலரும். இம் மலரின் நிறத்திற்கு இங்கே 'மை' உவமமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கார்காலத் துவக்கத்தில் மழை பெய்ததும், இச் செடிகள் அரும்பெடுத்து மலரும்; 92-3.

காந்தள் : இது 'கோடல்' என்னும் பெயராற் கூறப் படுகின்றது; முல்லைக் காடுகளிற் செழித்திருக்கும்; இதன் மொக்குகள் மிகக் குவிந்திருக்கும்; அழகிய உள்ளங்கைகள்போல மலரும்; இது கார்காலத்து மலர்; 95.

காற்று : கார்காலத் துவக்கத்தில் இது சிறு சிறு மழைத் திவலையோடு வீசும்; மெத்தென வீசுவது முண்டு. இதனால், முல்லை நிலமெணப்படுங் குறுங் காடுகளிலுள்ள மோசி மல்லிகை முதலான கொடிகளும், அவை பூத்துப் படர்ந்திருக்கும் சிறு புதர்களும் அசைந்து ஆடும்; இத்தோற்றம் கவர்ச்சியாயிருக்கும்; 51 - 2. 'மோசி மல்லிகை' என்பதன் குறிப்புப் பார்த்து.

கான்யாறு : காட்டாறு; அகலமான பெரிய காடுகளில் ஓடுவது; படையெடுக்கும் அரசர், காட்டில்

இந்த ஆற்றங்கரையோரமாய்ப் பாடிவீடு அமைத்துக் கொண்டு போர் முடியும் வரையில் அங்கே தங்கியிருப்பர்; 24; 27-8.

கீடுதே : போரிற் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் படை; அரசர்கள் பகைப் புலக் காட்டிற் பாடிவீ டமைக்கும்போது, கூடாரங்களுட் பாதுகாப்புக்காகச் சுற்றிலும் இக் கிடுகு படைகளை வரிசையாக ஊன்றி வைப்பர்; 41.

குத்துக் கோல் : நூலில் இதற்குக் 'காழ்' என்னும் பெயர் வருகின்றது; காழ் - கம்பு. பகைப்புலக் காட்டில் அமைக்கப்படும் பாடிவீட்டில் அதன் நடுவில் அரசனுக்காக ஒரு சிறந்த கூடாரம் அமைக்கப்படும். அதைச் சுற்றிலும் உயரமான இக் குத்துக் கோல்களைச் சிறிது தொலைவு விட்டு விட்டு நடுவர். முன்பே இவற்றில் வெவ்வேறு வகையான பல வண்ணத் திரைகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கு மாதலால், இக் கோல்களை ஊன்றியதும், அஃதொரு வளைவான திரை மதிலா யமையும்; 44.

குதிரை : பகைப் புலக் காட்டிற் பாடி வீட்டில் தங்கியிருக்குங் குதிரைகள் நடு இரவில் உறங்கிவிடுதலால்

அப்போது அவற்றின் கழுத்திற் கட்டப்பட்டிருக்கும் மணிகளின் ஓசை அடங்கிவிடும்; பாடி வீடு அமைதியாயிருக்கும்; 50.

தலைமகன், போரில் வெற்றிபெற்றுத் திரும்பும் போது அவன் அமருந் தேரிற் குதிரைகள் பூட்டப்படும். அவை விரைவாய் ஓட வல்லன. முல்லைக் காட்டின் செந்நிறமான நிலத்திலமைந்த மண் வழிகளிலும் விரைவாய் ஓடும். அவை, தாம் மேற்கொண்ட தொழில்களை எக்காலமும் விளங்கச்செய்யும். தலைவியின் மாளிகையை அணுகும்போது, இக் குதிரைகள், அவள் செலியிற் சென்று நிறையும்படி, சுனைத்து மகிழ்ச்சியாய் ஆரவாரிக்கும்; 88-9, 97, 102-3.

‘குதிரைப் படை’ என்பதன் குறிப்புகளுங்கருதுக.

குதிரைச் சவுகீது: குதிரைக்குச் சுருக்குத் தருஞ் சவுக்கு. நச். ‘புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி’ என்றார். நூலில் ‘மத்திகை’ என்று கூறப்படுகின்றது. இதனை யவனார் தம் இடுப்பில், ஆடையின்மேல் வளைந்து கிடக்கும்படி செருகியிருப்பார்; 59. ‘யவனார்’ என்பதன் குறிப்பும் புரர்க்க.

குதிரைப் படை : இவற்றின்மேற், போர்க்கருவிகள் அமுந்தாதபடி தோற் பரிசைகள் இட்டுவைப்பர். சில வேளைகளிற் பகைவரொறியும் அம்புகள் இத் தோற்பரிசைகளையுந் துளைத்துக்கொண்டு குதிரைகளின் உடம்பில் அமுந்திவிடும். அங்ஙனம் அம்பு அமுந்திய குதிரைகள் அன்றிரவிற் புல்லுண்ணாமல் தம் செவிகளைச் சாய்த்துத் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கும். அரசனும் இவற்றின் துன்பத்துக்குப் பெரிதிரங்கிப் பாடி வீட்டில் தன் பள்ளியறையில் ஒரு கையைத் தலையின்கீழும் மற்றொரு கையைப் படுக்கையின்மேலும் வைத்துப் படுத்தக் கவலையோடு நீள நினைந்தபடியாய்த் துயில் கொள்ளாமலிருப்பான்; 72-6.

குந்தக் கோல் : நூலிற் 'குந்தம்' எனவும், உரையில் 'எறிகோல்' எனவும் வருகின்றது. இது போரில் எறியும் ஒருவகைப் படை. இதன் தலையிற் பூத்தொழில் செய்யப்படுவதுண்டு. தலையென்றது அதன் துனியை. அரசர்கள் பகைப் புலக் காட்டிற் பாடிவீடமைக்கும்போது கூடாரங்களுட் சுற்றிலும் பாதுகாப்பாக இக் குந்தங்களையும் ஊன்றி வைப்பர்; 41.

கூடல்வாய் : இது 'முடங்கு இறை' என்று தூலிலும், 'முட்டு வாய்' என்று உரையிலுங் கூறப்படுகின்றது. கார் காலத் துவக்கத்தின் மாலையிற் பெருமழை பொழியும்போது தலைவியின் மாளிகையிலுள்ள இக் கூடல்வாய்களில் அம் மழைநீர் மிகவுந் திரண்டு அருவிகள்போல முழங்கி விழுகின்றது. இதன் ஓசை பலதிறத்ததாய் இனிமையாய்க் கேட்கின்றது. இவ்வோசை காதில் விழத், தலைவன் திரும்பி வருவ தாகக் கூறிய காலம் இதுவாகலின் அவன் வரவீ னைக் கருதியவனாய்த், தலைவி படுக்கையிற் கிடக் கின்றனள்; 87.

கூடாரம் : சிறு சிறு கால்களை வட்டமாய் கட்டு அவற் றிற் கயிறுகளை வலித்துக் கட்டி அமைப்பது; ஆத லின் இது, 'கயிறு வாங்கு இருக்கை' என இங்கே கூறப்படுகின்றது. வாங்குதல் - வலித்துக் கட்டு தல். மேலும் சுற்றிலும் படாம் இட்டு அமைத்தலின், இவற்றிற்குப் 'படங்குகள்' என்பதும் பெயர். கூட மாகக் குத்தி அமைக்கப்படுதலின் 'கூடாரம்' எனப்பட்டது. கூடமாக - வளைவாக; பனையெ டித்துச் செல்லும் அரசர்கள் பகைப்புலக் காட்டிற்

பாடிவீ டமைக்கும்போது, அதன்கண் படைத்தலை வர்கட்காக இங்ஙனம் படாம் வீடுகள் (கூடாரங்கள்) அமைத்துத் தருவர்; 40. இவற்றின் நடுவில் அரசனுக்காகவும் ஒரு மாட்சிமையான படாம் இல்லம் அமைக்கப்படும்; 43 - 4.

கூரை : சாய்வாயிருக்கும் வீட்டின் இறப்பு, படை யெடுத்துச் செல்லும் அரசர்கள், முல்லைக் காட்டிற் பாடிவீ டமைக்கும்போது, அதன்கண் போர் வீரர்கள் தங்குவதற்காகச் சுற்றிலுந் தெருவு போல நெடுக அறைகள் வகுத்து அவற்றின்மேல் தொடர்பாகக் கூரை வேய்ந்திருப்பர். கூரை அங்கே காட்டுத் தழைகளால் அமைக்கப்படும். ஆதலின் அதனை 'உவலைக் கூரை' யென்பர் ஆசிரியர். அது தெருவொழுங்காய்த் தொடர்ந்தமைதலின், 'கூரை ஒழுகிய தெரு' எனவும் நூலிற் கூறப்பட்டது; 29.

கொம்பு ஊதுதல் : பகைமேற் சென்ற அரசன் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பும்போது, வெற்றிக் களிப்புத் தோன்ற ஊது கொம்புகள் ஒலிக்கப்படும். இவற்றோடு சங்கும் முழங்குவதுண்டு; 92.

கோன்றை : இம் மரம் முல்லை நிலங்களில் மிகுதியாயிருக்கும். கார் காலத்தில் தளிர்ந்துப் பொன்னிறமான பூக்களைப் பூக்கும். பூக்கள் கொத்துக் கொத்தாயிருக்கும். இப் பூக்களின் இதழ்கள் மிக எளிதில் உதிர்ந்துவிடும். இதனை ஆசிரியர் 'பொன் சொரி கின்றது' எனக் கூறி மகிழ்கின்றார்; 94.

கோவலர் : இவர்கள் ஆன் மேய்ப்போர். பகலில் ஆக்களைப் புல் மேயவிட்டு மாலைக்காலமானதும் அவற்றைப் பின்னே நின்று செலுத்திக்கொண்டு வீட்டுக்கு ஓட்டி வருவர். கையிற் கோல்கள் வைத்திருப்பர்; ஆக்களை அதட்டிச் செலுத்துதற்கு அவை பயன்படுதலால், இங்கே 'கொடுங் கோல்' எனப்பட்டன; 14 - 6.

சங்கு ஊதுதல் : 92; 'கொம்பு ஊதுதல்' என்பது பார்க்க.

சட்டை : அரசனுக்கு மெய்காப்பாளராயிருப்போர், தமதுடம்பிற் சட்டையிட்டுக் கொள்வர்; 53.

யவனரும் சட்டையிட்டுக் கொள்வர். நூலில் இச் சட்டை 'மெய்ப்பை' எனப்படுகின்றது. 'மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து.....யவனர்' என்

ஹங் குறிப்பால் அவரணியுஞ் சட்டை உடம்போடு இறுக்கமாயிராமல், அவர் அதனுட் புகுந்திருப்பது போல் தளர்வாய், மிக நீளமாய், அஞ்சுதற்கேதுவாயிருக்குமெனத் துணியலாம்; 60.

அரசன் பள்ளி யறைக்குமுன் காவலிருக்கும் ஊமை மிலேச்சருந் தமதுடம்பிற் சட்டையிட்டுக் கொள்வர். இங்கே சட்டைக்குப் 'படம்' என்பது பெயராக வருகின்றது; 66.

சீவந்த நிலம் : முல்லைக் காடுகளின் நிலம் செந்நிறமாயிருக்கும். கார்காலத்தில் மழை பெய்யுங் காலங்களில் இந் நிலம் நிறம் மிகுந்து தெரியும். இக் காட்டு நிலத்தில் அகலமான வழிகளும் உண்டு; 97.

செஞ்சோற்றுக் கடன் : ஆசிரியர் இதனைச் 'சோறு வாய்த்தல்' என்று குறிக்கின்றார். 'வாய்த்தல்' என்னுங் குறிப்பால், அக் கடனைத் 'தப்பாமற் கழித்தல்' என்னும் பொருள் பெறப்படும். போர் வீரர்கள் நீண்டகாலமாகவே அரசன் இட்ட உணவினால் உயிர் வாழ்ந்தவர்களாதலால் அதற்கேற்றபடி அவர்கள், போரிற் கடமை வழுவாமல் நடந்துகொண்ட முறைமையே அது.

போர்வீரர்கட்குப் போர் நேர்ந்தால் மட்டுமே வேலை உண்டு; மற்ற நேரங்களில் வேலை இல்லை. அக் காலங்களிலெல்லாம் இங்ஙனம் தொழிலொன்று மின்றி வசதியாய் உண்டு வருதலால் அவ் வுணவு 'செஞ்சோறு' எனப்பட்டது. செஞ் சோறு - நல்ல சாப்பாடு.

பகையரசர் யானைகளை வெட்டியும் உயிரைத் துறந்தும் தம் அரசற்கு வெற்றியுண்டாக்கி, அவர்கள் அச் சோற்றுக் கடன் கழித்தமை இங்கே கூறப்படுகின்றது; 71 - 2.

சேவி : போர்க் களத்தில் அம்பு தைக்கப்பட்ட குதிரைகள் அதன் துன்பத் துக்காற்றாமல் தங் காதுகளைச் சாய்த்துக்கொண்டு புல்லுண்ணாமலங் கிடந்து வருந்தும்; 72 - 4.

கார்காலத் துவக்கத்தில் ஒருநாள் மாலையில் தலைவன் வரவை எதிர்த்தோக்கிக்கொண்டு தன் மாளிகையிற் படுக்கையிற் கிடக்குந் தலைவியின் காதுகள் நிறையும்படி, தலைவன் ஏறிவருகின்ற தேரிற் பூட்டிய குதிரைகள் மகிழ்ச்சியோடு களைத்து ஆரவாரித்தன வென்பது; 89, 103.

தலைக்கட்டு ! அரசனுக்கு மெய்காப்பாளராயிருப்போர், தலையிற் பாகை கட்டிக்கொள்வர்; 53. 'மெய்காப்பாளர்' என்பது பார்க்க.

தலைமகள் : கார்காலத் துவக்கத்தில் வருவதாகக் கூறிப் பகைமேற் படையெடுத்துச் சென்ற தலைவனை நினைந்து, தலைவி, அக் கார் காலத் துவக்கத்தில் முதற் பெயல் பொழிந்த முதல் நாள் மாலையில், பிரிவாற்றாமையால் வருந்துகின்றாள். அருகிலிருந்த பெரிய முதிர்ந்த பெண்கள் தாம், தலைமகன் வருதற்கே துவான நற்சொற்கேட்டமை கூறிப் பலவாறு வற்புறுத்தி ஆற்றுவித்தும் அதனால் ஆறுதல் பெறாமற் கலக்கம் மிகுகின்றனள். அவள் மலர்போலுங்கண்களில் நீர் துளித் துளியாய்ச் சிந்துகின்றது.

பகைமேற் பிரிந்துசென்ற தலைவனோ, முன் நாட்களிலெல்லாம் நடைபெற்ற போர் நிகழ்ச்சிகளாற் கவலைகொண்டு தன் பாசறையில் துயில்கொள்ளா திருந்தானாயினும், கடை நாட் பகவில் தன் போரை வெற்றியுடன் முடித்துக்கொண்டு, அன்றிரவில், மறுநாள் மாலை தலைவியைக் காணலாம் என்னுங்களிப்புடன் இனிதாகத் துயில் கொள்கின்றாள்.

இங்ஙனம் இனிதாகத் துயில்கொள்வோனைத் தன் பக்கவிற் காணாத தலைமகள் மேன்மேல் துயர் மிகு கின்றாள்; தான் வருங் காலங் குறித்து துவரையில் ஆற்றியிருவெனத் தலைவன் சொன்னவழியிலே தன் உள்ளத்தை நிறுத்தினாலும், அவள் தனிமை அந் நிறையைக் கெடுக்கின்றது. எனினும், இவ் வுலகிய லில், தலைவன் ஒரோவொருநாற் பிரியவேண்டியிருக் குங் கட்டாயமும் தான் அக் காலங்களில் ஆற்றியிருக்கவேண்டிய கடமையுமெல்லாம் நெடுக நினைந்து தன்னை ஒருவாறு தேற்றிக்கொண்டு, தன் கழலும் வளைகளையுங் கையிற் செறித்துக் கொள்கின்றாள். ஆயினும் பிரிவினை ஆற்றக்கடாமைமால், மீண்டுங் கலக்கமுண்டாகி விரையுப் பெருமூச்செறிந்து அம்பு னைத்த மயில்போல நடுங்கி, அந் நடுக்கத்தால் மீண் டும் அணிகலங்கள் நெகிழிப், படுக்கையிற் கவலையு டன் கிடக்கின்றனள்.

மாலே நேரமாய் வீட்டையொல் அப் படுக்கை யறையின் ஒரு பக்கத்திற் பாவை விளக்கு எரிகின் றது. கார் காலத் துவக்கத்தின் முதற் பெயல் அம் மாலையில் மிகுதியாய்ப் பொழிதலால், அவளிருக்கும்

எழுநிலை மாடத்தின் கூடல்வாய்களில் மழைநீர் வெவ்வேறொலிகளுடன் அருவிபோல் ஒழுகுகின்றது. அவை தன் காதில் விழத், தலைவன் வரவை மேன்மேலுங் கருதியவனாய்த் தலைவி கவலையோ டிருக்கும்போது, அவள் காதுகள் நிறையும்படி, தலைவன் வருகின்ற தோற்ற பூட்டிய குதிரைகள் திடுமென ஆரவாரித்தன; 6, 20-3., 80-9; 103.

தலைமகள் : இப் பாட்டுக்குத் தலைமகள் அர சன்; இவன், கார் காலத் துவக்கத்தில் திரும்பிவருவதாகத் தன் தலைவிக்கு உறுதிகூறி அவளைப் பிரிந்து பகைநாட்டின்மேற்படையெடுத்துச் செல்கின்றான். கார்காலத் துவங்கிவிட்டது. அதுகாலும் ஒருவாறு பொறுத்திருந்த தலைவி அப்போது முதற்பெயல் பெய்தல் கண்டு பெரிதும் வருந்துகின்றனள். அருகிருந்த பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிர், தாம் தலைவன் வருதற்கேதுவான நற் சொற் கேட்டமை கூறிப் 'போரில் நின் தலைவன் வெற்றிபெற்றுப் பகையரசர் நிலங்களைக் கைப்பற்றி அவர்கள் தருந் திறைப்பொருள்களுங்கொண்டு வீணே முடித்து உடனே வரு

வது உண்மை' என்று சொல்லித் தேற்றுகின்றன ராயினும், அவன் துன்பம் மிகுந்தே வருகின்றது.

பகைமேற் சென்ற தலைவன், பகைப் புலக் காட்டில் அமைக்கப்பட்ட பாசறைக்கண், தனக்கென்று யவனர்களாற் புலிச் சங்கிலி விட்டு மாட்சிமையாகச் சமைத்த நல்ல படாம் இல்லில், தலைக்கட்டும் சட்டையும் இட்ட மெய்காப்பாளர் காவல் புரிய, மங்கைப் பருவத்துப் பணிப்பெண்கள் தமது கச்சில் வாள் செருகியவர்களாய் அங்கு ஏற்றப்பட்ட விளக்குகள் அலியுந்தோறும் அவற்றை ஏற்றிக்கொண்டிருக்க, நள்ளிரவானதும், நாழிகை வட்டிலால் நாழிகை தெரிந்து அரசனுக்கு அறிவிப்போர் அது தெரிவிக்க, அந்த இல்லத்தில் வலிய கயிற்றில் திரையை வளைத்துப் புறத்தொன்றும் உள்ளொன்றுமாக வகுத்த பள்ளியறைகளுள், புறத்தறையிற் சட்டையிட்ட ஊமை மிலேச்சர்கள் காவல் செய்ய, மணிவிளக்கு வைக்கப்பட்ட உள்ளறையிற் சென்று அமளிமேற் படுக்கின்றான்.

படுக்கின்றவன், மறுநாள் மிகுதியாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கும் பெரும் போரை விரும்புதலால்

துயில்கொள்ளாமல், அந் நாட்போரிற் புண்பட்ட யானை குதிரைகளையும், செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்து இறந்தொழிந்த வீரர்களையும் மனத்துட் கொண்டு, ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேல் ஊன்றி மறு கையைத் தலையின்கீழ் வைத்து நீள நினைந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

மறுநாள், புகைவார்களைக் கருதிப் படையெடுத்த கைகளால் அவர்களைப் புறங்கண்டு வெற்றிகொள்கின்றான். பகையரசர் நடுங்க அவன் பாசறைக்கண் வெற்றி முரசம் முழங்குகின்றது. அன்றிரவு, மறுநாள் மாலையில் தலைவியைக் காணலாம் என்னும் மகிழ்ச்சியுடன் தன் பாசறைப் பள்ளியில் இனிய துயில்கொள்கின்றான்.

இவனைத் தன் பக்கலிற் காணாத தலைவி தன் மாளிகையில் இவன் வரவை எதிர்போக்கி வருந்திக் கொண்டிருக்கின்றாள்.

மறுநாள், விரைந்து செல்லுங் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில், அக் குதிரைகளின் வீரரவில் அமைதியடையாமல் மேலும் விரைவாய்ச் செலுத்திக்கொண்டு கொம்பும் சங்கும் முழங்க முல்லைக் காட்டுச் செந்

நிலப் பெருவழியில், தலைவன் வருகின்றான். வழியிற்
கார் கால மழைச் சிறப்பினுற் காடுகள் தழைத்து
மலர்ந்திருக்கின்றன. 'இரலை' என்னும் ஒருவகை
மான்கள் புல்லுந் தண்ணீரும் நிரம்ப உண்டு
மகிழ்ச்சி மிகுதியால் அங்குள்ள வரசுங் கொல்லைக
ளில் தம் துணையுடன் கூடித் துள்ளுகின்றன. தலை
வியையே நினைந்து வருந் தலைவனது வேட்கை இக்
காட்சிகளாற் பின்னும் மிகுதிப்படுகின்றது.

தலைவியின் மாளிகையை அணுகியபோது தலைவ
னது தேரிற் பூட்டிய குதிரைகளின் ஆரவாரக்
களைப்பொலிகள், அவன் காதுகளிற் சென்று நிறைந்
தன; 19, 43 - 80, 89 - 103.

திறை : பாடி வீட்டின் நடுவில் அரசனுக்கென அமைக்
கப்படுந் தனி இல்லத்தில், வலிய கயிற்றினால் இத்
திரைகளை வலைய வைத்துப் புறவறையும் உள்ள
றையுமாகப் பள்ளியறை அமைக்கப்படுவதுண்டு;
63 - 4.

திறை : போரில் தோற்றுப்போன பகையரசர்கள்,
வெற்றிபெற்ற அரசனுக்குக் கொடுக்குந் திறைப்பொ
ருள் இங்கே கூறப்படுகின்றது; திறை - கப்பம்; 19.

தும்பிக்கை : யானை, சில வேளைகளில், தும்பிக்கை யைத் தன் கொம்புகளின்மேல் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கும்; 34.

தீனி விரும்பாமலிருக்கும்போது அது, தனக்கு உணவாக இடப்பட்டிருக்கும் கரும்பு, நெற்கதிர்க் கட்டு, அதிமதுரத்தழை முதலியவற்றைத் தனது நெற்றியில் துடைத்துக்கொண்டும், தனது வளைந்த தும்பிக்கையில் வைத்துக்கொண்டுமிருக்கும்; 31-4.

போர்க்களத்தில் யானைகளின் தும்பிக்கைகள் வானால் வெட்டுண்டு விழும்போது, அக் கைகள் பாம்பு பதைப்பதுபோற் பதைக்குமெனக் கூறப்படு கின்றது; 69-70.

தேர் : பகைமேற் சென்ற அரசன், போரில் வெற்றி பெற்று மீளும்போது குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஊர்ந்துவருவான்; இத் தேர் பெரியது. இது முல் லைக் காட்டின் செந் நிலத்தி லமைந்த மண் வழியி லும் விரைவாய் ஓடவல்லது; 97, 103.

தேன் : இது வஞ்சிப் பூக்களில் மிக்கொழுகும், அரச னும் அவன் மறவர்களும், பகைமேற் செல்வதன்

அடையாளமாக இப் பூக்களாலான வஞ்சிமரையை
அணிந்துகொள்வார்; 71.

தோல் பரிசை : இதனைக் குதிரைப் படைகளுக்கு
இடுவர், போரிடும்போது போர்க் கருவிகள் அழுந்
தாமலிருப்பதற்காக அங்ஙனம் இடப்படும். சில வே
ளைகளில் அம்பு முதலியன இப் பரிசையினையுந்
துளைத்துக்கொண்டு குதிரையின் உடம்பில் அழுந்தி
விடுவதுண்டு. 'தோல்' எனவும் 'பக்கரை' எனவும்
இது நூலுரைகளிற் குறிப்பிடப்படுகின்றது; 72-3.

தோன்றிப் பூ : முல்லைப் புறவுகளில் மலருங் கார்
காலத்து மலர்; இது மிகச் சிவப்பாயிருக்கும். இரத்
தம்போற் பூக்குமென்று உவமை கூறப்படுகின்
றது. இம் மலர் திரண்டிருக்கும்; இதில் இதழ்கள்
மிகுதி; 96.

நாழி : 'விரிச்சி' என்னும் 'நற்சொல்' கேட்கச் செல்
லும்போது பெரிய முதிய பெண்டிர், இந்த முகந்
தளக்குங் கருவியில் நெல் கொண்டு போவார்; இதன்
கண் முல்லை மலருங் கொண்டுபோவ துண்டு; 8-9.

நாழிகை வட்டில் : நீர் பெய்த அகலமான பெரிய
கலத்தில் அந் நீர் உட்கசிந்து வரும்படி மிக நுண்

ணிய புழைகள் அமைந்த ஒரு வட்டமான கிண்ணம் இட்டு வைக்கப்படும். அதனுள் இவ்வளவு நீர் கசுந் துவர இவ்வளவுநாழிகையாகுமென்று கணக்குண்டு, இரா நேரங்களில் இக் குறிப்புக்கொண்டு நாழிகை அளந்துபார்த்து அரசனுக்கு அறிவிப்பது வழக்கம். இக் கருவி அரசனுக்குரியது. நீர் பெய்த அகலமான பெரிய கலம், உரையிற் 'கூடாரம்' எனப்படுகின்றது. நாழிகையறிதற்குக் கருவியாய் அதனுள் இடப்படுகின்ற வட்டக் கிண்ணம் 'கன்னல்' என்று தாலிலும், 'நாழிகை வட்டில்' என்று உரையிலுங் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதன்கட் கசியும் நீர் சிறிதளவாயிருத்தலால், இது 'சூறுநீர்க் கன்னல்' எனப்பட்டது; 57-8. 'பொழுதறிந்து சொல்வோர்' என்பதன் குறிப்பும் பார்க்க.

நிலம் : இதற்குப் 'புலம்' என்பதும் பெயர்; அரசர்கள் இவற்றை எக்காலமும் விரும்பி நிற்பர்; 90. முல்லைக்காட்டு நிலம் செந்நிறமாயிருக்கும்; 97.

நெய் உமிழ் குறை : இஃது எண்ணெய்க் கலன்; இதன்கண் எண்ணெய் சொரிவதற்குக் குழாய் போன்ற வாய் இருக்கும். அக் குழாயின்மேல் திரிக

ளும் வைக்கப்பட்டிருக்குமாதலால், இச் சரூ
 'நிரிக்குழாய்' எனவும் வழங்கும். பகைப் புலக் காட்
 டில் அரசன் தங்கும் பாடிவீட்டில், இரவு வந்ததும்,
 சிற்றாட்கள் இந்த நெய்யுமிழ் சரூயைக் கையிலெ
 டுத்துக்கொண்டு அங்கங்குஞ் சென்று, விளக்குக
 ளில் எண்ணெய் விட்டுப் பெரிய திரிகளிட்டு ஏற்று
 வர்; 48 - 9. விளக்குகட்கு எள்ளெய்யே யல்லாமற்
 பிறவும் பயன்படுத்துவ துண்டாகலின், அவற்றை
 ஊற்றிவைத்திருக்குங் கலன் பொதுவாக 'நெய்
 உமிழ் சரூ' எனப்பட்டது.

நெல் : 'விரிச்சி' என்னும் 'நற்சொல்' கேட்கும்போது
 பெரிய முதிர்ந்த மகளிர், மலர்களோடு இந் நெல்
 லுந் தூவித் தெய்வம் வணங்கிப் பின், அது கேட்டு
 நிற்பது வழக்கம்; நெல்லை 'நாழி' என்னும் ஓர் அளவு
 கருவியிற் கொண்டுபோவர்; 8 - 9.

நெற் கதிர் : இது வயல்களில் நன்றாய் விளையும்.
 இதனை யானைக்கு உணவாக இடுவர்; இடும்போது
 இக் கதிர்களை நெருங்கக் கட்டிக் கட்டிக் கட்டாக
 இடுவது வழக்கம்; 32 - 3.

நேயி : இதனைச் 'சக்கர' மாகிய கருவியென்றும், 'சக்
கர' மென்னும் இரேகையென்றும் கூறுப. இரண்
டுத் திருமால் கைகளிற் காணப்படும்; 1 - 2.

படாம் வீடு : 43 - 4; 'அரசனுக்குப் படாம் வீடு'
என்பது பார்க்க.

படுக்கை : 75; 'பள்ளியறை' என்பதன் குறிப்புப்
பார்க்க.

படை : சேனை; பகையரசர்கள்மேற் படையெடுத்துச்
செல்லும் அரசன் தனக்குத் துணையாகப் பல்வேறு
சேனைகளை மிகுதியாகத் திரட்டிச்செல்வான். பல
வேறு மொழிகள் பேசுஞ் சேனைகளும் அரசன்
படையிலிருக்குமென்பது நச். உரையிலிருந்து தெரி
கின்றது. பகைப்புலக் காட்டிற் பாடிவீடமைக்கும்
போது இப் பல்வேறு வகையான சேனைகளின்
படைத் தலைவர்கட்குப் பல கூடாரங்கள் சூழ
அமைக்கப்படுவதுண்டு. இவற்றின் நடுவில் அரசன்
தங்குவதற்குஞ் சிறந்த படாம் மாளிகை (பெரிய
கூடாரம்) அமைக்கப்படும்; 43.

இப் படைக்குத் 'தானை' யென்னும் பெயரும்
தூலில் வருகின்றது. அரசன் வெற்றிபெற்று விரை

வாய்த் திரும்பும்போது, மகிழ்ச்சியால் இச் சேனைகளும் விரைவாய்த் திரண்டு வரும் என்பர் நச்.; 90. பணிப் பெண்கள் : இவர்கள் படையெடுத்துச்செல்லும் அரசர்களோடு உடன் செல்பவர்கள். பலர் செல்வார்கள்; எல்லாரும் மங்கைப் பருவம் வாய்ந்த இளம்பெண்கள்; முன்கையிற் சிறிய வளையல்கள் அணிந்திருப்பர். கூந்தல் அசைந்துகிடக்கின்ற அழகான சிறிய முதுகுடையவர்கள். தமது மார்பிற் கட்டும் நிற நிறமான கச்சிச், வலிய பிடி யமைந்த குறுவாள் (உறையுடன்) வைத்துச் செருகியிருப்பர். அந்த வாள், இரவைப் பகலாக்கும் என்று சொல்லும்படி அவ்வளவு ஒளியுள்ளதா யிருக்கும். அரசன் படைப்புலக் காட்டில் இறங்கிப் பாடி வீடு அமைத்தபின், அவனுக்கெனத் தனியாக அமைக்கப்பட்ட வண்ணத் திரைகளாலான சிறந்த கூடாரத்தில், இரவு வந்ததும், சிற்றாட்கள் எங்கும் ஒழுங்காய் விளக்கேற்றிச் சென்றபின், இப் பெண்கள் நெடுநேரம் கண் விழித்திருந்து அவ் விளக்குகள் அவியும் போதெல்லாம் அங்கங்குச் சென்று அவற்றைத் தமைக்கவிளக்குகளால் ஏற்றிக்கொண்டிருப்பர்; 45 - 9.

பரிக்கோல்: தூலிற் 'கவை முட் கருவி' என வருகின்
றது; 35. 'யானைப்பாகர்' என்பது பார்க்க.

பள்ளியறை ! பாடி வீட்டின் நடுவில் அரசனுக்கென
அமைக்கப்படும் தனி இல்லத்தில், வலிய கயிற்றில்
திரைகளே வளைய வைத்துப் புறவறையும் உள்ள
றையுமாகப் பள்ளியறைகள் அமைப்பதுண்டு. உள்
ளறையில் அரசன் பள்ளி கொள்வான். அதனுள்
'மணி விளக்கு' ஒளிரவைத்திருப்பர். 'மணி விளக்கு'
என்பது பார்க்க. புறவறையிற் சட்டையிட்ட ஊமை
மிலேச்சர் அருகிருந்து காவல் புரிந்துகொண்டிருப்
பர்; 63 - 6.

சில நேரங்களிற் போர்க்களத்திற் புண்பட்ட
படைகளே நினைந்து, அரசன், ஒரு கையைப் படுக்
கையின்மேலும் மற்றொரு கையைத் தலையின் கீழும்
வைத்துக் கவலையுடன் படுத்திருப்பான்; 75 - 6.

இனித் தலையின் மாளிகையிலுள்ள பள்ளிய
றையில் அவன், கார்காலத் துவக்கத்தின் மாலையில்
தலைவன் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, அந் நே
ரத்திற் பெய்யும் பெருமழையினால் தனது ஏழுக்கு
மாளிகையின் கூடல்வாய்களில் அருவிபோல் மிகு

தியாய் ஒழுகும் மழை நீரின் பல்வேறு வகையான
இனிய ஒலிகள் காதில் வீழ்ப், பிரிவாற்றாமையால்
அம்பு தைத்த மயில்போற் படுக்கையிற் கிடப்பன்.
அவ்வறையிற் பாவை விளக்குகள் பெரிய சடரோடு
எரிந் துகொண்டிருக்கும்; 85 - 9.

பாசறை : இது 'பாடிவீடு' என்றுங் கூறப்படும். அர
சன் பகை நாட்டின்மேற் படையெடுத்துச் செல்லும்
போது அந் நாட்டுக்கு அரணுள்ள காட்டில், போர்
நிகழும் வரையிற் படையுடன் தங்குவதற்காக இப்
பாசறை அமைக்கப்படும். முதலில் அக் காட்டி
லுள்ள பிடவஞ் செடிகளையும் சிறு புதர்களையும்
அழித்து அகலமாக இடமாக்கிக்கொண்டு பின் அக்
காட்டிலுள்ள முட்களை வெட்டிச் சூழ இட்டுத் தக்க
வாறு முள்மதில் வளைத்துக்கொள்வர். அக் காட்டிற்
காவலிருக்கும் வேடரின் காவற் கோட்டைகளை
யெல்லாம் அழித்துவிடுவர்.

ஒரிடத்தில் இம் முள்மதிலின் உட்பக்கம் ஒரு
முற்றம் அமைக்கப்படும்; அங்கே யானைகளைக்
வல் வைப்பர்; அந்த முற்றத்திலிருந்து உள்ளே
பலமுடமாகத் தெருக்கள் பிரிந்துசெல்லும்; அத

னால் இம் முற்றம் 'கவலை முற்றம்' எனப்பட்டது. ஒரு வழியிலிருந்து மற்றொரு வழி பிரியுமிடத்துக்குக் 'கவலை' யென்பது பெயர்.

இனி, முன் மதிலை யடுத்து அதன் உட்பக்கமாய்ச் சுற்றிலுஞ் செல்லுந் தெருக்களில் எல்லாப் படைகளும் தங்குதற்கு அறைகள் வகுக்கப்படும். அறைபறை யாகத் தடுத்து மேலே பசிய இலைகளாற் கூரை வேய்வர். இக் கூரைகள் ஒரே தொடர்பாகத் தெருவொழுங்காய்க் காணப்படும்.

சேனைகள் தங்கும் இக் தெருக்களை அடுத்து, அவற்றின் உட்பக்கமாய்ச் சேனைத் தலைவர்கட்காகச் சுற்றிலுங் கூடாரங்கள் வகுக்கப்படும். ஒவ்வொரு கூடாரமும், வட்டமாகச் சிறு சிறு கால்கள் நட்டு அவற்றிற் கயிறுகளை வலித்துக் கட்டி மேலே படாம் விரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை நடுத்தரமானவை. இக் கூடாரங்களுட் சுற்றிலும் வீற்களை நட்டு அவற்றில் அம்பறுத் தூணிகளைத் தொங்கவிட்டிருப்பர். இவ் வில் வளைவே அரணாக அதனுள் அப் படைத்தலைவர்கள் தங்குவர். அவ் வில் வளைவை அடுத்து அதன் உட் பக்கமாய்ச் சுற்றிலும்

நீண்ட குந்தக் கோல்களை ஊன்றி வைத்திருப்பார். அவற்றையடுத்துக் கிடுகு படைகளையும் வரிசையாய்க் குத்திவைப்பார்.

இங்ஙனம் அமைக்கப்பட்ட இப் படைத் தலைவர்களின் கூடாரங்களுக்கு நடுவில், அரசன் தங்குவதற்காக எல்லாரும் உடம்பட்டு லிருப்பாமாய் ஒரு நல்ல இல்லம் வகுப்பார். அந்த இல்லமும் வலிய திரைகளாலான ஒரு படாம் மாளிகையேயாம். ஆனால் அஃது உயர்ந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த இல்லத்தைச் சுற்றி நீண்ட குத்துக் கோல்கள் நட்டுப் பலவண்ணத்திரைகளால் உயர்ந்த மதில் வளைத்திருப்பார். குத்துக் கோல்களோடு வண்ணத் திரைகள் முன்பே பொருத்தப்பட்டிருக்கும். கோல்களை இடம் விட்டு விட்டு வளைவாய் நடத்தும், திரைமதில் அப்படியே அமைந்து தோன்றும்.

இனி, அதனுள் அமைக்கப்படும் இல்லம், பல வசதிகளுடன் யவனர்களாற் புலிச்சங்கிலிவிட்டு மாட்சிமையாக இயற்றப்படும். வீனக்குகள் ஒழுங்காய்ப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்; அவை பெரிய திரியுள்ளவை. இராப்பொழுது வந்ததும், சிறுநாட்கள், எண்

ணைய் உமிழுந் திரிக்குழாய்களைக் கையிற்கொண்டு விளக்குகளை முறையே ஏற்றிச் செல்வர், பின்பு அவை அவியுந்தோறும், அங்கே பணிபுரியும்பொருட்டு அரசனுடன் சென்றிருக்கும் மங்கைப் பருவத்துப் பெண்கள் நெடுநோங் கண்விழித்திருந்து அவற்றைத் தங் கைவிளக்குகளால் ஏற்றிக்கொண்டிருப்பர். இப் பெண்கள் தம் மார்பிற் கட்டிய நிறம் வீரவின கச்சுகளில் (உறையுடன்) வான் வைத்துச் செருகி யிருப்பர்.

இராக் காலங்களில் அய் வில்லத்தைச் சுற்றி அரசனுக்கு மெய்காப்பாளர்கள் காவல் காத்திருப்பர். நாழிகை கணக்கிடும் நாழிகைவட்டில் அங்கு வைத்திருந்து அவ்வப்போதும் அரசனுக்கு நாழிகை அறிவிக்கப்படும். நகரத்தில் அரசனது அரண்மனையில் அவ்வப்போதும் மணியடிப்பதுபோல, இப் பாசறையின்கண்ணும் மணியடிப்பதுண்டு. அரசன் பணிகள் அடங்கிவிடும் நள்ளிரவில் அம் மணியை எறிந்துவிடுதல் மரபு. பாடிவீட்டிலுள்ள யானை குதிரைகளும் உறங்கிவிடுதலால் அந் நேரத்தில்

அவற்றின் மணியோசைகளும் அடங்கி அமைதியாயிருக்கும்.

அரசன் படுத்துக்கொள்ள விரும்பியதும் பள்ளியறைக்குச் செல்வான். பள்ளியறை அந்த இல்லத்தின் நடுவில் அமைந்திருக்கும். உள்ளறைக்குமுன் அதனைச் சூழப் புறவறை ஒன்றுண்டு. இரண்டும் வலிய கயிற்றிற் கட்டிய திரைகளால் அமைந்தவை. உள்ளறையில் அரசன் பள்ளிகொள்வான்; அங்கே மணிவிளக்கு ஒளிரவைத்திருக்கும். புறவறையிற் சட்டையிட்ட னளமை மிலேச்சர் சுற்றிச் சுற்றிக் காவல் புரிந்துகொண்டிருப்பர்.

கான்யாறு சூழ்ந்த நீளமான பெரிய காட்டில் இப் பாடி வீடு கடல்போல் அகலமாய் அமைக்கப்படும். அரசன் வெற்றி பெற்றவுடன், பகையரசர் நடுங்கும்படி இப் பாசறையில் வெற்றி மூரக முழங்கும்; 24-79. முல்லையிலத் தூர்கட்குப் 'பாடி' யென்பது பெயராதலின், பல வீடுகள் அமைந்து ஓர் ஊர்போற் காணப்படும் இப் பாசறையும் 'பாடி' யெனப்பட்டது. போர்க்குப் படைப் பெருக்கமே முதன்மையாதலால், இப் பாடிவீட்டிற் சேனைகள்

தங்கியிருக்கும் பாசறைகளே ஏராளமாயிருக்கும். 'பாசறை' என்பது, பசிய இலைகளாற் கூரை வேயப் பட்ட அறைகள்; இக் காரணத்தால் இப் பாடிவீட்டுக்குப் 'பாசறை' யென்பதும் பெயராம்.

பாம்பு : போர்க் களத்தில் வானால் வெட்டுண்டு விழுந்த (பாளைகளின்) தும்பிக்கைகள், பாம்பு பதைப்பதுபோற் பதைக்குமென்பது; 69-70.

பார்ப்பார் : துறவிகள்; காலிக்கல்லிற் சாயந்தோய்த்த காலியாடையை உடுத்திருப்பார்கள். தவநிலையுடையவர்கள். கையில் முக்கோல் வைத்திருப்பார்கள். இதனால் இவர்கள் 'முக்கோல் அந்தணர்' எனப்படுதலும் உண்டு. இவர்கள் இந்த முக்கோலை நிலத்தில் ஊன்றி அதன்மேல் தம் காலியாடையை இட்டு வைத்திருப்பதுண்டு. ஆடை அந்த முக்கோலிற் சரிந்து தொங்கிக்கொண்டிருக்கும். இந்தத் தோற்றம், அரசர்கள் பகைப்புலக் காட்டிற் பாடிவீடமைக்கும் போது அங்கே விற்களை ஊன்றி அவற்றில் அம்பறாத்துணிகளை இட்டுத் தொங்கவிட்டிருக்குந் தோற்றத்துக்கு இந் தூவில் உவமை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 37-40.

பாவை விளக்கீது : ஒரு பெண் தன் இரு கைகளிலும் ஒரு பெரிய அகல் விளக்கை ஏந்தி நிற்பதுபோல் வெண்கலம் முதலியவற்றால் உருவம் வார்த்து நிறுத்தி அதன்கண் எண்ணெயுந் திரியும் இட்டு ஏற்றுவது; ௩௪. இதனைப் 'பொற்பாவை' என்பர். செல்வத்திற் சிறந்த தலைவியின் பள்ளியறையில் இது நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். எரியும்போது இதன் சுடர் பெரிதாயிருக்கும். இருள் வருமுன் மாலை யிலேயே இதனை ஏற்றிவைப்பர்; 85.

பிடவரீ : இஃதொரு மலர்ச் சடி; இதன் மணம் நீண்ட தொலைவு வரையிற் கமழும். இவை காட்டில் மிகுதியாயிருக்கும். அரசர்கள் அங்கே பாசறையமைக்கும்போது இச் செடிகளை அழித்து அகலமாக இட மாக்கிக்கொள்வர்; 25.

புண் : போர்க் களத்திற் பகைவர் ஒங்கி வீசும் வாளால் யானைகட்குப் புண் உண்டாகும். இதனால் அனை தம் பெட்டையானைகளையும் மறந்து மிகவுந் துன்புறும்; 68 - 9.

புதல் : புதர்கள்; காடுகளிலிருக்கும் பசிய செடிகளின் புதர்கள். அரசர்கள் காடுகளிற் பாடிவீ டமைக்கும்

போது, இப் புதர்களை அழித்து அகலமாக இட மாக்கிக்கொண்டு அதனை அமைப்பர்; 25.

சில புதர்களின்மேல் 'அதிரல்' என்னும் மோசி மல்லிகைக் கொடி படர்ந்து பூத்திருக்கும். 'படார்' எனவும், 'தூறு' எனவும் இப் புதர்கட்குப் பெய ருண்டு; 51. 'மோசி மல்லிகை' என்பதன் குறிப் புப் பார்க்க.

புல்லாய்கீ கலை : ஒரு வகை மானின் ஆண். இம் மான் வகை, நூலில் 'இரலை'யெனக் குறிக்கப்படு கின்றது; ஆண் மானின் கொம்பு முறுக்குள்ள தாயிருக்கும். பெட்டைமான் இங்கே மடமான் எனப்படுகின்றது. முல்லை நிலத்தைச் சார்ந்த, வரகு பயிர் விளைந்திருக்குங் கொல்லைகளில் தம் துணையு டன் தாவித் தாவி யோடும்; 99. 'வரகங் கொல்லை' என்பது பார்க்க.

புலிச் சங்கிலி : வலிவான சிறந்த படாம் வீடுகள் (கூடாரங்கள்) அமைக்கும்போது, யவனர், இப் புலிச் சங்கிலிகள் விட்டு அவற்றை அமைப்பர். பகைப்புலக் காட்டிற் பாடிவீடு அமைக்கும்போது அதன் நடுவில் அரசனுக்கெனத் தனியாக அமைக்

கப்படும் நல்ல இல்லம் இங்ஙனம் மாட்சிமையாய் அமைக்கப்படும்; 62.

புறவு : முல்லை நிலம் எனப்படுங் காட்டு நிலத்துக்கு இப் பெயர் வழங்குகின்றது. பெரிய மலைக் காடுகள் இதனினும் வேறு. இப் புறவுகளிற் காட்டாறுகள் ஓடுவதுமுண்டு. பிடவஞ் செடிகளும் வேறு பல பசுமையான புதர்களும் அங்கே வளர்ந்து கிடக்கும். நாட்டுக்குக் காவலாயுள்ள வேட்டுவர் அரணங்களும் இக் காட்டெல்லையிலிருக்கும். இக் காடுகளும் நாட்டுக்கு ஓர் அரணாயிருந்து உதவும். படையெடுத்துச் செல்லும் அரசர்கள் நாட்டிற் புகுமுன் முதலில் இக் காட்டிற் சென்று புதர்களையும் மேற்காட்டிய வேடுவர் காவற் கோட்டைகளையும் அழித்து அங்குள்ள காட்டாற்றின் கரையோரமாய்ப் பாடிவீடு அமைத்துக்கொள்வது வழக்கம். போர் நிகழும் வரையில் அவர்கள் அங்கே தங்கியிருப்பர்; 25 - 8.

இப் புறவுகளில், 'அதிரல்' என்னும் மோசி மல்லிகைக் கொடிகள் பூத்துப் படர்ந்திருக்குஞ் சிறு புதர்களுங் காணப்படும்; 51. 'மோசி மல்லிகை' என்பதன் குறிப்புப் பார்க்க.

இக் காடுகள் கார்காலத்திற் செழித்திருக்கும்: நிலம் செந்நிறமாயிருக்கும். இவற்றில் அகலமான வழிகளும் உண்டு; 97.

பெட்டையாளை : போர்க்களத்திற் புண்பட்ட ஆண் யானைகள் இப் பெட்டையானைகளையும் மறந்து மிகவுந் துன்புறும்; 69.

பெருமுது பெண்டிர் : இவர்கள் பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிர்; தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் இள நங்கையான தலைவி ஆறுதலாயிருப்பதற்கு இவர்கள் துணையிருப்பர். கார் காலம் வந்தும் தலைவன் வந்திலாமை யால் தலைவி ஆற்றாமைப்படுதல் கண்டு, இம் முது பெண்டிர், அவ் ஆரின் அருகிற் சேரிவரையிற் சென்று அவன் வருதற்கேதுவான நிமித்தங்கள் உளவாதல் தெரிந்து வந்து தலைவிக்கு அறிவித்து அவளை ஆற்றாவிப்பர். இங்கே நிமித்தமென்பது நற் சொல். நற்சொல் கேட்கச் செல்லும்போது 'நாழி' யென்னும் ஒருவகையான முகந்தளக்குங் கருவியில் நெல்லும் அரும்பவிழும் பதத்திலுள்ள முல்லைப் போதுகளும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அவற்றைத் தூவித் தெய்வம் வணங்கி, அது கேட்டு நிற்பர்; 8-11;

முல்லை நிலமாதலின் அவர் பரவுந் தெய்வம்
'மாயோன்' எனக் கொள்ளப்படும்.

பொழுதறிந்து சொல்வோர் : படையெடுத்துச் செல்
லும் அரசனோடு இவர்களும் உடன் செல்வார்கள்.
பகைப்புலக் காட்டில் அரசன் பாழுவீட்டின்கண்
தங்கியிருக்கும்போது இவர்கள் இரா நேரங்களில்
நாழிகை வட்டிலின் வாயிலாகப் பொழுது இவ்வள
வென்றறிந்து அரசனுக்குச் சொல்வார்கள். (பொழு
தறியும் முறை இன்னதென்பது 'நாழிகை வட்டில்'
என்பதன் குறிப்பினால் விளங்கும்.) இவர்கள் சொல்
வதிலிருந்து நாழிகையறிந்து அரசன் படுக்கச் செல்
வான்.

அரசனுக்கு இவர்கள் பொய்யாமல் நம்பிக்கை
யாய் ஒழுக்குவார்கள்; தவறாக நாழிகை தெரிவித்து
அரசனுக்கு ஊறு நேர இடந்தரமாட்டார்கள். இவர்
கள் அரசனுக்கு நாழிகை அறிவிக்கும்போது அவ
னைக் கையாற் றொழுது வாழ்த்திப் பின் அறிவிப்பர்.

இதனாலும், நச். கூறும் உரை முறையினாலும்
இங்ஙனம் நாழிகையறிவிப்பவர் பெரும்பாலும் வாழ்
நாட்கள் கணக்கிடுங் கோள் நூலரா யிருப்பரென்று

தெரிகின்றது. எதிர்காலத்தில் தம் வாழ்நாள் நிலை இங்ஙனமிருக்குமென்று அறிந்துகொள்ள இயலாத வர்கட்கு அதனை அளந்து கூறும் பொய்யாத அறிவு அவர்கட்குண்டு. படையெடுத்துச் செல்லும் அரசனோடு இவர்கள் உடன் சென்று துணை புரித லுண்டென்று இதனால் துணியலாம்; 55 - 8.

போர் : அறத்தாற் பெருகின்ற போர் 'நற்போர்' எனப்படும்; 38.

போர் வீரர் : இவர்கள் பகைமேற் செல்லும் அரசனோடு உடன்சென்று பாடி வீட்டில் தங்கியிருந்து அவ்வப்போதும் போர்க்களத்துக்குச் சென்று பொருது திரும்புவர். பகைமேற் செல்லுதற்கு அடையாள மாலையாகிய வஞ்சிமாலையை அரசனைப்போல் இவர்களும் அணிந்துகொள்வர். இவை வஞ்சிப் பூக்களால் தொடுக்கப்படும். இவற்றில் தேன் ஒழுகுமெனக் கூறுதலால், இம் மாலையை அவ்வப்போதும் புதுப் பூக்களால் தொடுத்துக்கொள்வ ரென்பது தெரிகின்றது.

இவர்கள் வெற்றி பெறுதலை இம் மாலுக்கு வெற்றியுண்டாக்கினார்கள் என்று நூல் கூறும். தோல்வி

முகம் காட்டாதபடி போரை இவர்கள் வெற்றிமுகமாகத் திருத்துவராதலின், நூலில் 'வலம் திருத்தி' என வருகின்றது.

பகையரசருடைய யானைப் படைகளோ வெட்டியும் தாம் உயிர் துறந்தும் வெற்றியுண்டாக்கித் தமது செஞ்சோற்றுக் கடனை இவர்கள் தீர்ப்பார்கள். 'செஞ்சோற்றுக் கடன்' என்பது பார்க்க. அரசன் இங்ஙனம் கடன் கழித்து இறந்துபட்ட வீரர்களின் அருமையை நினைந்து இரவில் துயில் கொள்ளாமற், பாடிவீட்டில் தனது பள்ளியறையில், ஒரு கையைத் தலையின் கீழும் மற்றொரு கையைப் படுக்கையின் மேலும் வைத்துப் படுத்துப் பெரிதும் கவலையுள்ளவனாயிருப்பான்; 71 - 2.

மணியொலி : அரசன் மாளிகையிற் பல காரணங்களுக்காக மணியொலிப்பதுண்டு. பகைப்புலக் காட்டில் அரசன் தங்கும் பாடி வீட்டின்கண்ணும் இம் முறைமை மேற்கொள்ளப்படும். அரசன் பணிகள் அடங்கிவிடும் நள்ளிராப் போதில் இம் மணிகளோ எறிந்துவிடுவது மரபு என்று நச். உரைக்கின்றார்.

இனிப், பாடிவீட்டில் தங்கியிருக்கும் யானை குதிரை முதலியவற்றின் மணிகளும், அவை உறங்கி விடுதலின், அந் நள்ளிரவில் ஓசையடங்கிக் கிடக்கும் என்பர்; 50.

மணி விளங்கு: இதனை நச். 'மாணிக்கமாகிய விளக்கு' என்றார். பகைப்புலக் காட்டில் அமைந்த பாடிவீட்டின்கண், அதன் நடுவில் அரசனுக்கெனத் தனியாக அமைந்த கூடாரத்தின் பள்ளியறையுள், இம் மணி விளக்கு வைக்கப்படும். மாணிக்கத்தின் இயல்பான ஒளியே, விளக்கொளிபோல், நல்ல வெளிச்சந் தருமென்று தெரிகின்றது; 63-4.

மயில்: இதன் உடம்பில் அம்பு தைப்பதனால் அஃது எவ்வளவோ நடுங்குமென்று நமக்குத் தோன்றும். இது, தலைவனைப் பிரிந்து அப் பிரிவாற்றாமையால் நடுங்குந் தலைவிக்கு இந் நூலில் உவமை கூறப்படுகின்றது; 84.

மலை : இதற்குக் 'கோடு' என்னும் பெயர் வருகின்றது; இது மேகங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்றது; 5.

மழை : இது மேகம்பெய்ய உண்டாகின்றது. கார் காலத் துவக்கத்தில் மாலைக் காலங்களில் மிகுதியாய்ப் பெய்யும். மழைக்குப் 'பெயல்' எனவும் பெயருண்டு. ஆதலால் அக் கார்காலத்து மாலை நேரத்து மழை 'பெரும்பெயல்' எனக் கூறப்படுகின்றது; 6.

பெரும்பாலும், பயிர்கட்கு வேண்டிய காலத்தில் மழை பெய்யும்; வரகு முதலியவை அவ்வப்போது பெய்யும் மழையினால் விளையும் பயிர்களேயாம்; 98,

எதிர் காலத்திற் பெய்யச் செல்லும் மழை வெண்ணிறமாயிருக்கும். இங்கே மழையென்றது மேகம். இது சிறு திவலைகள் சொரியும். இங்ஙனஞ் சொரியுநாள், முன்பனிக் காலத் தொடக்கம் என்பர் நச் 100.

மழைத் திவலை : நூலிற் 'சிதர்' எனக் கூறப்படுகின்றது. இக் திவலைகள் கார்காலத் துவக்கத்திற் நாற்றோடு கலந்து வீசும்; 52.

101 : திருமகள்; இப் பிராட்டியாரைத் திருமால் தமது மார்பில் வைத்திருக்கின்றார்; கைகளால் தாங்கியிருக்கின்றார்; 2.

‘மா’ என்பது ‘மாமை நிறம்’ என்னும் பொருளிலும் வருகின்றது. ‘மாயோய்’ என்பதற்கு ‘மாமை நிறத்தையுடையோனே’ என்று நச். உரைப்பர். தலைவனைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் தலைவிக்குத் தோன்றும் பசலை நிறமே அது; 21. நானுரித்த ஆம்பற்றண்டின் நிறம்போல்வது.

மால் : திருமால்; இவர், தம் கைகளிற் சங்கு சக்கரம் தாங்கியிருக்கின்றார். அக் கைகள் பெரியவை. அவற்றிற் சங்கு சக்கர இரேகைகளும் உண்டு. தமது மார்பில் திருமகளை வைத்திருக்கின்றார். ஒருகால் இவர், மாவலி வார்த்த நீர் தங் கைகளிலிருந்து ஒழுகப், பெரிய உருவமாய் உயர்ந்தார். அப்போது இவ் வுலகமெல்லாம் தம் திருவடிகளில் அடக்கிக் கொண்டு நிமிர்ந்தார். திருமாலின் இந்தத் தோற்றம், உலகத்தை வளைத்துக்கொண்டு மழைநீர் ஒழுக உயர்ந்துசெல்லும் மேகத்துக்கு இங்கே உவமையாய் வருகின்றது. திருமால் முல்லை நிலத்துக்குரிய தெய்வம்; 1 - 5.

மாலைக் காலம் : இது சிறுபொழுதுகளுள் ஒன்று. முல்லை நிலத்தில் இம் மாலைப் பொழுது சிறக்கும்.

கார்காலத்தில் வரும் மாலைக்காலமே அந் நிலவியல் புக்கு இன்னுஞ் சிறப்பாம். ஆகவே, 'கார்கால'மென்னும் பெரும்பொழுதும், அக் காலத்தில் வரும் 'மாலைக் கால' மென்னுஞ் சிறுபொழுதும் முல்லை நிலத்துக்கு உரியவை என்ப. பிரிந்த காதலர்க்கு இம் மாலைநேரம் மிகவும் வருத்தஞ் செய்யும். சிறு பொழுதாயிருப்பதனாலும் இங்ஙனம் வருத்தஞ் செய்வதனாலும் இது, 'சிறு புன் மாலை' யெனக் கூறப்பட்டது; 6.

மான் : வரகு கொல்லைகளில் தன் துணையுடன் துள்ளியோடும்; 99. 'வரகங் கொல்லை' யென்பது பார்க்க.

மீலேச்சர் : இவர்களை 'அசார வாசிகள்' என்று நச். கூறுகின்றார். அரசன் இவர்களில் ஊமைகளாயிருப்போரைத் தனது பள்ளியறையின் புறத்திற், காவல் புரியும்படி நிறுத்துவன். அரசன் படையெடுத்துச் செல்லும்போதும், பகைப் புலக் காட்டில் அமைக்கும் பாடி வீட்டில் அவன் துயில்கொள்ளும் பள்ளியறைக்கு முன் அறையில், இவர்கள் காவல் புரிந்து கொண்டிருப்பரென்பது இக்கே காட்டப்படுகின்

றது. இவர்கள் ஊமைகளாயிருத்தவின், ஏதேனும் குறிப்பிடவேண்டின் நாவினால் உரைக்க இயலாத வர்களாப்த் தம் உடம்பின் அசைவுகளாற் குறிப்பிடுவர். உடம்பிற் சட்டையிட்டிருப்பார்கள். இங்கே சட்டைக்குப் 'படம்' என்பது பெயராக வருகின்றது; 64-6.

மூக்கோல் : 38. 'பார்ப்பார்' என்பது பார்க்க.

முரசு : வெற்றிக் களிப்புத் தோன்றப் பாடி வீட்டில் இம் முரசு முழங்கும். இது கேட்டுப் பகையாசர் நடுங்குவர்; 79.

மூலலை : இதன் மலர் நல்ல மணமுள்ளது; கார் காலத்து மலர். 'மூலலை நிலம்' எனப்படும் காடுகளிற் பெருவாரியாகக் காணப்படும். அரும்பு அவிழ்ந்து மலரும் மாலைக் காலத்தில் இம் மலரை நெல்லோடு தூவித் தெய்வம் வணங்கிப் பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிர் விரிச்சி கேட்டு நிற்பர். அரும்பு அவிழும் விலையில் இவற்றை நாழியிற் கொண்டுபோதலுண்டு; 8-10.

முள் மதில் : பகை நாட்டின்மேற் படையெடுத்துச் செல்லும் அரசர்கள், அந் நாட்டின் புறத்தேயுள்ள

காடுகளில் இறங்கி அங்குள்ள செடிகொடிகளை அழித்துப் பாடிவீடு அமைக்கும்போது, பாதுகாவலுக்காக அதனைச் சூழ முட்களை வெட்டியிட்டு மதில் வளைப்பர். இங்ஙனங் காட்டு முட்களால் இடப்படும் மதிலே இங்கு 'முன் மதில்' எனப்பட்டது; 27.

மேய்காப்பாளர் : படையெடுத்துச் செல்லும் அரசனோடு இவர்களும் உடன் சென்று பகைப்புலக் காட்டில் அமைக்கும் பாடிவீட்டில் இராப்போதிற் காவல் செய்யுஞ் செயல் இங்கே கூறப்படுகின்றது. இவர்கள் ஆடையால் தலைக்கட்டுக் கட்டியிருப்பர். நச். இதனை 'மயிர்க்கட்டு' என்பார். இவர்கள் தமதுடம்பிற் சட்டையிட்டிருப்பார்கள்; உயர்ந்த நல்லொழுக்கமுடையவர்கள். தம் அரசற்கு நம்பிக்கையாய் ஒழுகுவார்கள். நூலிற், 'பெருமூதாளர்' எனப்படுகின்றனர். 'பெரிது முதிர்ந்த அறிவான காவலாளர்' என்று பொருள்படும். இதனால், நீண்ட காலமாக மற்றக் காவல் தொழில்களிற் பழக்கப்பட்டு அறிஞராய் நன்கு தேறிய நம்பிக்கையுடையோரே

இம் மெய் காப்பாளர் தொழிலில் அமர்த்தப்படுவ
ரென்று துணியலாம்.

பாடிவீட்டில் இரவில் நெடுநேரம் கண் விழித்தி
ருந்து அரசனைப் பாதுகாத்தலால், ஒரோவொருகால்
இவர்கள் தூக்க மயக்கத்தோடு அசைந்தசைந்து
நடப்பர், இத் தோற்றத்துக்கு, அக் காட்டின் மோசி
மல்லிகைக் கொடிகள் பூத்துப் படர்ந்துள்ள சிறு
புதர்கள் சிறு மழைத் திவலையோடு மெத்தென
வீசங் காற்றுக்கு அசைந்தாடுதல், உவமை கூறப்பட்
டிருக்கின்றது; 51 - 4.

மேகம் ! இதற்கு 'எழிலி' யென்பதும் பெயர்; இது
கடல்நீரைப் பருகி வலமாக எழுந்து மலைகளை
இருப்பிடமாகக் கொள்கின்றது. மழைபெய்யுங்
காலத்தில் விரைந்த ஓட்டத்துடன் உலகத்தை
வளைத்தெழுந்து பெய்கின்றது. கார்காலத் துவக்கத்
தில் மாலைக் காலங்களிற் பெருமழை பொழியும்.
மழைநீர் ஒழுக உயர்ந்து செல்லும் இம் மேகத்
தின் தோற்றத்துக்கு, மாவலி என்னும் மன்னன்
வார்த்த நீர் தம் கையில் ஒழுக உயரமாய் நிமிர்ந்து

நின்ற திருமாலின் தோற்றம் உவமை கூறப்பட்டிருக்கின்றது; 1 - 5.

எதிர்காலத்திற் பெய்யச் செல்லும் மேகம் வெண்ணிறமாயிருக்கும். செல்லும்போது சிறு திவலைகளையும் பொழியும். இங்ஙனம் மேகம் நிகழுங்காலம் 'முன்பனிக் காலத் தொடக்கம்' என்பர் நச்., 100.

மோசி மல்லிகை : இது தூலில் 'அதிரல்' என்றும், உரையிற் 'புனலி' என்றுங் கூறப்படுகின்றது. இது கொடி வகையிற் சேர்ந்தது. காடுகளிற் சிறு புதர்களின்மேற் படர்ந்திருக்கும், சிறுசிறு மழைத் திவலை யோடு மெத்தென அசைந்து வருங் காற்றுக்குப், பூக்கள் மலர்ந்த இக் கொடிகளும் இவையேறிய சிறு புதர்களும் அசைந்தாடும். இங்ஙனங் கூறப்படுதலால், இது கார்காலத்து மலர் எனத் தெரிகின்றது. இவை அசைந்தாடுந் தோற்றம், அரசன் பகைப் புலக் காட்டில் அமைத்திருக்கும் பாடிவீட்டில், இரவில் அவன் மெய்காப்பாளர் கண்விழித்திருந்து காலல் செய்யும்போது, தூக்க மயக்கத்தால் அவர்களுடம்பு அசைந்தசைந்து சாய்தற்கு உவமை கூறப்பட்டிருக்கின்றது; 51 - 4.

யவனர் : இவரை நச். 'சோனகர்' என்பர். கிரேக்கர்க்கும் யவனர் என்னும் பெயருண்டு. இவர்கள் இடிப்பிற் கட்டியிருக்கும் ஆடையின்மேல், குதிரைச் சவுக்கு வளைந்து கிடக்கும். அதற்கேற்றபடி அதனை இடையிற் செருகியிருப்பர். ஒரு பக்கமாய் அச் சவுக்கு மன்றையும்படி இடிப்பின்மேல் அவர் ஆடையின் விளிம்பு மடிந்து வீழ்ந்திருக்கும். அந்த ஆடை செறிந்திருக்கும். அதனால் அது தோற்றத்துக்குப் பெரிதாய்த் தெரியும். இத்தகைய உடைக்கு, அஃது ஆண் மக்கள் உடையாயினும் 'புடைவை'யெனப் பெயர் வழங்குவதுண்டென்பது நச். உரையினால் தெரிகின்றது. இவர்கள் தம் உடம்பிற் சட்டையிட்டிருப்பர். இச் சட்டை 'மெய்ப்பை' எனப்படுகின்றது. 'மெய்ப்பை புக்க யவனர்' என்னுங் குறிப்பால் இவர்கள் அணியுஞ் சட்டை உடம்போடு இறுக்கமாயிராமல், இவர்கள் அதனுட் புருந்திருப்பதுபோல தளர்வாய், மிக நீளமாயிருக்குமெனத் துணியலாம். இவ் வகைகளாலும் பிற இயற்கையமைப்பினாலும் இவர்கள் தோற்றம் காண்பார்க்கு அச்சம் வருதற்கேதுவாயிருக்கும். இயல்பாகவே இவர்கள் உடம்பு

வலிமை வாய்ந்தது; கட்டமைந்தது. மேலும், மிடுக்குடையவர்கள்; நச். தறுகண்மையுடையவர்கள் என்பர். பகைமேற் செல்லும் அரசன் பகைப்புலக் காட்டிற் பாடிவீ டமைக்கும்போது அதன் நடுவில் அரசனுக்கென்று அமைக்கும் இல்லத்தை இவர்கள் புலிச் சங்கிலி வீட்டு மிக மாட்சிமையாக அமைப்பர். அரசன் அந்த நல்ல படாம் இல்லத்திலேதான் (கூடா ரத்திலே) தங்கியிருப்பான். வலிய கயற்றாற் கட்டப்பட்டு ஏற்ற சுருக்குகளமைந்த திரைகளாலான அழகிய பள்ளியறைகள் முன்னொன்றும் உள்ளொன்றுமாக இதன்கண் உண்டு; 59 - 64.

யானை : இதன் கன்னங்களில் மதநீர் ஒழுகும். இதற்குக் கண்கள் சிறியவை; இதன் கொம்புகளின் நுனி கூர்மையாயிருக்கும். படையெடுத்துச் செல்லும் அரசர்கள் பகைப்புலக் காட்டில் அமைக்கும் பாசறைக்கண், தழைகள் வேய்ந்த கூரையறைகள் ஓர் ஒழுங்காயமைந்துள்ள தெருக்கள் ஓரிடத்திலிருந்து பல பக்கமாய்ப் பிரிந்து செல்லும் நடுவிடத்தில், இந்த யானைகள் காவலாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். இந்த நடு இடம் இங்கே 'கவலை முற்றம்' எனக் குறிக்கப்

படுகின்றது. 'கவுலை' யென்பது பல வழிகள் பிரிந்து செல்லும் இடம். தெருக்கள் ஒன்று கூடும் முற்றம் என்றுரையாமல் இங்ஙனம் பிரிந்து செல்லும் முற்றம் என்று உரைக்கப்படுதலாற் பாடி வீட்டினுள் துழைவார், முதலில் இம் முற்றத்துக்கு வந்து அதன் பின்பே பல தெருவுகட்கும் பிரிந்து செல்வ ரென்று தெரிகின்றது. ஆகவே, அங்கே யானைகள் காவலாக நிறுத்தப்பட்டன; 29 - 31.

பாடிவீட்டில் யானைப் படைகள் தங்கியிருக்கும், நள்ளிரவில் அவை உறங்கிவிடுதலால் அப்போது அவற்றின் மணியோசையும் அடங்கிக் கிடக்கும்; 50. பாடிவீடு அமைதியாயிருக்கும்.

போரில் எதிர்ப்பக்கத்து வீரர்கள் ஒங்கி வீசும் வாள் சில நேரங்களில் யானைகளின்மேல் அழுந்தி விடும். அதனாற் புண்மிகுந்து, வருத்த மிகுதியாற் பெட்டை யானைகளையும் மறந்து பெரிதுந் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கும். இக் குறிப்பினால் ஆண் யானைகளையே அரசர்கள் போரிற் பயன்படுத்துவது வழக்கமெனத் தெரிகின்றது. புண்பட்டமையால் இவை படுந் துன்பத்தை நினைந்து அரசன் மிக்க இரக்க

முடையவனாய்ப், பாடிவீட்டில் தனது பள்ளியறை யில் ஒரு கையைத் தலையின் கீழ் உணன்றியும் மற்றொரு கையைப் படுக்கையின்மேல் வைத்தும் படுத்தபடியாய்க் கவலையால் நெடுநேரம் துயில்கொள்ளாமலிருப்பான்; 68-9.

இனி, இப்பக்கத்து வீரரும், போரில் எதிர்ப் பக்கத்தவர் யானைகளின்மேல் வான் வீசுவர், சில வேளைகளில் அவ் யானைகளின் பருத்த தும்பிக்கைகள் துண்டாய் வெட்டுண்டு விழுந்துவிடும். அப்போது அக் கைகள் பாம்பு துடிப்பதுபோல் துடிக்குமெனக் கூறப்படுகின்றது; 69-70.

யானைக் கொடீபு : இக் கொம்பின் துணிகள் கூர்மையானவை; சில வேளைகளில் யானை, தன் துதிக்கையை இக் கொம்புகளின்மேல் தொங்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும்; 34.

யானைப் பாகர் : இவர்கள் யானை பழக்குஞ் சொற்களன்றி வேறொன்றுங் கல்லாதவர்கள்; இளைஞர்கள்; யானையைக் குத்துங் குத்துக்கோல்களை வைத்திருப்பார்கள். அவற்றின் துணி, பிளவுபட்ட முன்னுள்ள தாயிருக்கும். யானை உணவுகொள்ளாம லிருக்கும்

போது அதனைக் குத்துக் கோல்களாற் குத்தியும்
வடமொழியிற் பழக்கிய யானைப் பேச்சுகளாற் பல
தடவை அசட்டியுங் கவளங் கவளமாக உண்பிப்பர்;
33-6.

யாழ் ! இதன் நரம்பொலி ஒருவகை வண்டிகளின்
குரல்போலிருக்கும்; 8.

வஞ்சி : பகைமேற் செல்வதன் அடையாளமாக, இப்
பூக்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை யை அரசனும்
அவன் மறவரும் அணிந்துகொள்வர். இவற்றில்
தேன் ஒழுகும்; 71. அரசனுக்கு ஒளிதாவல்லது;
78. 'போர்வீரர்' என்பதன் குறிப்பும் பார்க்க.

வடமொழி : 35 'யானைப் பாகர்' என்பது பார்க்க.

வண்டு : வண்டிகளில், யாழின் நரம்பொலிபோல்
ஒலிக்கும் ஒர் இனம் உண்டு. அவை கூட்டமாய்ச்
சென்று 'முல்லை' முதலான மலர்களின் தேனை
நச்சி மொய்க்கும்; இசைக்கும்; 8.

வணக்கம் : அரசனுக்குப் பொழுதளந்து சொல்வோர்,
அவனைக் கைகூப்பி வணங்கிப் பின்பு சொல்வார்
கள்; 55-6.

வாகங் கொல்லை : இது, வாகு பயிர் விளைந்திருக்குங் கொல்லை. 'வாகு' என்பதன் குறிப்புப் பார்க்க. முல்லைக் காட்டைச் சார்ந்தது. இங்கே மழை மிகுதியாகப் பெய்தலால், இளமான்கள் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்று மகிழ்ச்சியால் இக் கொல்லைகளில் தம் துணையுடன் புணர்ந்து திரியும்; துள்ளியோடும், பகைமேற் சென்ற அரசன் வெற்றிபெற்றதும், தன் தலைவியின் நினைவோடு இவ் வழியே விரைவாய்த் திரும்பிவரும்போது, இக் காட்சி அவன் வேட்கையைப் பின்னும் மிகுவிக்கும். 98.

வாகு : இஃது அவ்வப்போதும் பெய்யும் மழையினால் விளையும் பயிர். முல்லை நிலத்தின் சார்பான கொல்லைகளில் விளையும். வெண்ணிறமான மேகம் சிறு மழைத் துளிகளைச் சிதறுகின்ற முன்பனிக் காலத் தொடக்கத்தில் இது விளைந்த கதிருள்ளதாயிருக்குமென்று நச். கூறுகின்றார்; 98, 100.

வலம்புரி : இதனைச் சங்காகிப. கருவிமென்றும், சங்கென்னும் இசைகைபென்றுங் கூறுப. இரண்டும் திருமால் கைகளிற் காணப்படும்; 2.

வழி : காடு செழித்த முல்லை நிலத்தில் அகலமான வழிகளும் உண்டு. பகைமேற் சென்ற அரசன் போரில் வெற்றிபெற்றுக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் தனது பெரும் படையுடன் களிப்போடு வரத் தக்கபடி அவ்வளவு அகலமாகவும் இவ் வழிகள் அமைந்திருக்கும்; 97.

வள்ளி : இஃது ஒரு வகைக் கொடி. இது காடாய் அடர்ந்திருக்கும். 'வள்ளியங் காடு' எனவே நூலில் வருகின்றது. கார் காலத்தில் இதன் காய் முற்றும்; 101. 'வள்ளிக் காடு' என்பதும் பார்க்க.

வள்ளிக் காடு : வள்ளிக் கொடிகள் அடர்ந்துள்ள காடு. இது முல்லை நிலத்தைச் சேர்ந்தது. இது முல்லைநிலத் தூர்கட்குச் சற்றுத் தொலைவில் இருக்கும். இதன் காய் காலத்தில் முற்றும்; 101.

வளையல் : இது 'வளை' எனக் கூறப்படுகின்றது. இளமகளிர் தம் முன் கைகளில் அணிந்திருப்பர். தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும்போது பிரிவாற்றாமையால் தலைவிக்கு உடல்மெலிந்து வளை கழலும். உலகியல் நடைபெறுதற்குத் தலைவன் ஒரோவொருகாற் பிரியவேண்டி யிருக்குங் கட்டாயமும் அவன் திரும்

- பிவரும் வரையில் அவன் சொற்படி தான் ஆற்றி யிருக்கவேண்டிய கடமையும் நினைந்து தலைவி தன்னை ஒருவாறு தேற்றிக்கொண்டு, கழலும் வளை களையுங் கையிற் செறித்துவைக்க முயல்வாள்; 82.
- வாய்ப்புள் : கருதிய கருத்துக்கு நிமித்தமாய்ப் பிறர் வாயிற் பிறக்கும் நற்சொல்; 18.
- வாழ்த்து : அரசனுக்குப் பொழுதளந்து சொல்வோர், அவனுக்கு வாழ்த்துக் கூறிப் பின் அதனை அறிவிப் பர்; 55 - 6.
- வாள் : போரிற் பயன்படுத்துங் கருவி. இதனை யானைப் படைகளின்மேல் ஒங்கி வீசுவர். அவற்றின் தும்பிக்கை முதலிய உறுப்புகளை இது துண்டாய் வெட்டிவிடும். 'எஃகம்' என்பது இதன் பெயராக நூலில் வருகின்றது; 68 - 70.
- விரிச்சி : விரிச்சி கேட்டலாவது நற்சொற் கேட்டல்; 11. 'ஆய் மகள்', 'பெருமுது பெண்டிர்' என்பன பார்க்க. இது தலைவன் வரவு நோக்கி இல்லத் தின்கண் ஆற்றுமைப்பட்டிருக்கும் இளநங்கையான தலைவிக்கு, அவள் தலைவன் உடனே வருவன் என்ப தற்கு நன்னிமித்தமாயிற்று; 8 - 20.

வில் : இது வலிமை வாய்ந்தது. இதனால் இது 'வல் வில்' என்று கூறப்படும். வலிமையாவது, முறையாகப் பொருகின்ற அறப்போரிற் பின்னிடாமல் நிற்பது. அரசன் பகைப்புலக் காட்டில் அமைக்கும் பாடி வீட்டில், படைத் தலைவர்கட் கமைக்கப் படுங் கூடாரங்களிற், சுற்றிலும் இவ் வீற்கள் வளைவாய் நடப்பட்டு அவ் வளைவே ஒரு பாதுகாவலான மதிலாகக் கருதப்படுவதுண்டு. அங்கே இவ் வீற்களில் அம்பறத்தூணிகளையும் இட்டுத் தொங்கவிட்டிருப்பார்கள்; 39. 'பார்ப்பார்' என்பது பார்க்க.

வில் அரணம் : வீற்களாலான சுற்று வளைவு; 42. 'வில்' என்பது பார்க்க.

விளக்குகள் : பகைப்புலக் காட்டில் அரசன் அமைக்கும் பாடிவீட்டி விருக்கும் விளக்குகள், பெரிய திரியுள்ளவை. இரவு வந்ததும் அவற்றைச் சிற்றாட்கள் ஏற்றுவர்; அதன் பின் அங்குள்ள பணிப்பெண்கள் நெடுநேரங் கண் விழித்திருந்து அவை அவியும் போதெல்லாம் தம் கைவிளக்குகளால் ஏற்றிக் கொண்டிருப்பர். அவ் விளக்குகள் ஓர் ஒழுங்காய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; 48-9.

இனி, அப் பாடி வீட்டினுள் அரசன் படுக்கும் பள்ளியறையுள் 'மணி விளக்கு' வைக்கப்படுதலும் உண்டு; 63-4. 'மணி விளக்கு' என்பது பார்க்க.

வேற்றி : பகைமேற் செல்வதன் அடையாளமாக அணிந்துகொள்ளும் வஞ்சிமாலைக்குப் போர்வீரர் வெற்றி தருவர் எனக் கூறப்படுகின்றது; 71. 'போர் வீரர்' என்பதன் குறிப்புப் பார்க்க.

பகையரசரோடு பொருது அவரை வீழ்த்தபின் அவர் நிலங்களைக் கைப்பற்றிக்கொள்வது, அவ் வெற்றிக்குரிய செயல்; 89-90.

அரசன் வெற்றிபெற்றவுடன், அவன் தங்கியிருக்கும் பாசறையிற் பகையரசர் நடுங்கும்படி வெற்றி முரசம் முழங்குவர்; 79.

பின்பு, அவன் அவ் வெற்றி தோன்றத் தன் நாட்டுக்குத் திரும்பும்போது, வெற்றிக்கொடி உயர்த்தி எடுக்கப்படும்; அவ் வெற்றிக் களிப்புக்கு ஒப்ப ஊது கொம்பும் சங்கும் ஒலிக்கும்; 91-2.

வேற்றிக் கொடி : பகைமேற் சென்ற அரசன், வெற்றி பெற்றுத் திரும்பும்போது, வெற்றிக் கொடியை உயர்த்துவான். இது நூலில் 'வெல் கொடி' எனச்

சொல்லப்படுகின்றது. அதற்கு, உரையில் 'எக் கால
மும் வென்றெடுக்கின்ற கொடி' என்றார் நச்., 91.

வேட்டுவச் சாதி : இச் சாதியைச் சேர்ந்தோர் 'வே
டர்' எனப்படுவர். இச் சாதி இந் நூலில் 'வேடு'
என்னுஞ் சொல்லாற் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நாட்
டைச் சூழ்ந்து அதற்கோர் அரணாய் வளர்ந்துள்ள
காடுகளில் இவர்கள் வதிந்து அந் நாட்டுக்குக் காவ
லாயிருப்பார்கள். இவர்களுக்கெனத் தனியாக, வாயி
லமைந்த காவற்கோட்டைகளும் அங்கே உண்டு.
அக் கோட்டைகள் 'அருப்பம்' என்னுஞ் சொல்லாற்
கூறப்படுகின்றன. இச் சொல்லுக்குக் 'காட்டுக்
கோட்டை' என்பது பொருள்.

இவ் வேட்டுவர் அரணங்கள் படை நாட்டின்
காடுகளிலும் இருக்குமாகலின், அந் நாட்டின்மேற்
படையெடுத்துச் செல்லும் அரசர், முதலில் அக்
காடுகளில் இறங்கி, அங்குள்ள பிடவஞ் செடிகளோ
யும் வேறு பல பசிய புதர்களையும் அழிப்பதோடு,
இவ் வேடரின் காவற்கோட்டைகளையும் அழித்துப்
பின், அங்கே 'பாடிவீடு' அமைத்துக்கொள்வர்; 26-8.

முல்லைப் பாட்டு
உரைக்குறிப்பு அகராதி

முல்லைப் பாட்டு உரைக்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் : பாட்டின் வரிக்குரியவை ;

சொற்கள் நச். உரையில் உள்ளவை.

அகங்கை, 95.

அகங்கைபோல விரிய, 95.

அகஞ்செவி, 89.

அகலத்தை இடத்தேயு
டைய உலகம், 1.

அசாரவாசிகள், 66;
மிலைச்சர்.

அசைகின்ற கொடி, 51

அடங்கிய, 50; நின்ற.

அணிகலங்கள், 84.

அதிமதுரத் தழை, 33.

அந்தணன், 37.

அம்பு, 73, 84.

அம்புகள் வந்து அழுந்து
கை, 73.

அம்பு தைத்த, 84.

அரசியல், 82.

அவிழ, 93; மலர்.

அறத்தாற் பொருகின்ற
போர், 38.

அன்பு மிகுதியாற் கலக்
கம், 22.

அனந்தர், 53; தூக்க
மயக்கம்.

ஆசு, 46; வாளின் பிடி.

ஆரவாரித்தன, 89.

இடைச்சாதி, 13

இடையர், 15

இயல்பான வலி(மை), 61

இருப்பு, 40; இருக்கும்
வீடு.

இறத்து, 72.

- இனிய அதிமதூர்த்தழை, கருதிக் கிடந்தோன், 88.
 33 கருப்பொருள், 99; முல்
 உடம்பட்டு, 44; இ லே நிலத்துக்கு மான் மு
 சைந்து, தலியன.
 உதிரம், 96; இரத்தம். கலை, 99; கலைமான்.
 உள்ளறை, 64. காட்சி - அறிவு, 56.
 உறக்கம், 67; தூக்கம். காட்டாறு, 24.
 ஊமைகள், 66. காடு, 97.
 ஏறிகோல், 41; குந்தக் காடு தழைத்த சிவந்த நி
 கோல், லம், 97.
 ஏழு நிலையினையுடைய காலுகின்ற, 48; உமிழ்
 மாடம், 86. கின்ற.
 ஏறட்ட, 34; ஏற்றிய. காவிக்கல், 37; காவி நிற
 ஒச்சி, 68; ஒங்கி. முன்ன கல்.
 ஒசையடங்கிய, 50. கிடாரத்து நீர், 58.
 ஓடாமை, 39; பின்னி துத்துக்கோல், 44.
 டாமை. குவிந்த முகை, 95.
 கூடனிறுத்து, 72. கூந்தல் அசைந்து கிடக்
 கடிதாகச் செலுத் தும், கின்ற, 45.
 102; விரைவாகச் செ கூறுபட்ட, 44.
 லுத்தும். கைசெய்த, 62; அழகாக
 கண்ணுறக்கம், 67; தூக் இயற்றிய.
 கம். கையாலும் முகத்தாலும்
 கூதுப்பு, 31; கன்னம். வார்த்தை சொல்லும், 65

- கோத்து, 94.
கொம்பு, 99.
கொம்பும் சங்கும் முழங்க, 92.
கொளுத்தி, 48, 49; எரியும்படி ஏற்றி.
கோடல், 50; கொள்ளல்.
கோயில், 44; அரசனது அரசன்மனை.
சங்கிலி, 62.
சங்கு முழங்க, 92.
சட்டை, 53, 60, 66.
சட்டையிட்ட, 53, 60.
சட்டையிடும் அசாரவாசிகள், 66.
சம்மட்டி, 59; குதிரைச் சவுக்கு.
சாவி, 33; நெல்லின் பசுந் தான்.
சிவந்த நிலம், 97.
சிறு துவலை, 100.
சிறு தூறுகள், 51.
செஞ்சோற்றுக் கடன், 72.
செலவுக் குறிப்பறிதல், செல்லுதலின் குறிப்பறிதல், 21.
செறித்தும், 82.
சோலூன்றி, 39.
சேரவைத்து, 76.
தகளி, 85; அகல்.
தலைவன் தான் கூறிய பருவம் பொய்யாமல் வருவன், 88.
தளிர், 94.
தளிரினையுங் கொத்தின் யுமுடைய கொன்றை, 94.
தறுகண்மை, 61; மிடுக்கு.
தன் நெஞ்சம் தான் போகின்ற வழியிற் செலுத்துதல், 81.
தாரை, 23; நீரோழுக்கு.
திரட்சி, 96.
திரட்சி விதைந்த தோன்றி, 96.
திரண்ட அருவி, 87.
திரள், 69.
திரிக்குழாய், 48; (பொ

- ருட்குறிப் பகராதியிற் நப்பூதனார், (தலைப்பு, இ. பார்க்க.)
 திரை, 57.
 துயில்கோடல், 50.
 துவலை, 52, 100; நீர்த் துளி.
 துள்ள, 99.
 தூரிய நிலம், 25; தூரமா இடம்.
 தூறு, 25, 51; புதர்.
 தேன் பாக்கும்...மலை, 71.
 தைத்த, 84.
 தோல்காப்பியனார், (இறுதி விளக்கம்)
 தோல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தார; (இறுதி விளக்கம்)
 தோற்றரவு, 60; தோற்றம்.
 நச்சுதல், 67; விரும்புதல்.
 நடுங்குதற்கு, 79.
 நடுயாமம், 50.
- றுதி விளக்கங்கள்)
 நற்சொல், 11, 18.
 நற்சொற்கோடற்குரி யோர், 18.
 நாழிகை வட்டில், 58.
 நாற்சந்தி, 30.
 நாற்சந்தியான முற்றம், 30.
 நீரை கொ(ள்ளல்), 11; ஆக்களைக் கொள்ளல்.
 நிரையடித்தல், 11; ஆக்களை ஒட்டி வருதல்.
 நிரையாகக் குத்தி, 41 வரிசையாக நட்து.
 நிலைபெறுத்தி, 78.
 நிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரை, 44.
 நிறை கெடுத்த தனிமை, 81.
 நுண்மணல், 92.
 நெட்டுயிர்ப்பு, 83; பெருமூச்சு.
 நெருங்கின இலையினையு

- டைய காயா, 93.   பரிய விளக்கு, 85: பரும
 பக்கரை, 72: தோற்பரி   னுன சுடரோடு எரியும்
     சை, கேடகம்.   விளக்கு.
 பகைப்புலத்துக்குக் காவ   பருவம், 88: 101.
     லாக இருக்கும் வேட்டு   பல நிறத்தாற் கூறுபட்ட
     வச் சாதி, 26.   மதிட்டிரை, 44.
 பகையாசர் எக்காலமும்   பள்ளிகொள்ளுமிடம், 66
     வீரும்பும் நிலங்கள், 89-   பாக்கம், 7, 11: சேரி.
     90.   பாடை, 43: மொழி.
 பகைவர் மனமறியாமல்   பாடை வேறுபட்ட.....
     மிக்குச் செல்கின்ற   பாடை, 43.
     போர், 67.   புகழும் மானமும்.....
 பட்ட, 72: இறந்த.   அரசற்கு வேண்டும், 22.
 படங்கு, 40: கூடாரம்.   புடைவை, 59; இங்கே
 படுக்கை, 64, 75.   ஆணுடைக்கு வந்தது.
 பண்ணின, 44.   புணர்ந்து திரியும், 99.
 பணி மடங்கினால், 50:   புணர்ந்து திரியுமென்ற
     வேலை ஓய்ந்தால்.   கருப்பொருள், 99.
 பந்தம், 49: எரிகின்ற   புரவி, 59; குதிரை.
     பெரிய திரி.   புரவியை யடிக்கின்ற சம்
 பரக்கும், 71: பாயும்.   மட்டி, 59.
 பரிக்கோல், 36. யானை   புல்வாய்க் கலை, 99.
     யைக் குத்தி யடக்குங்   புறவறை, 64.
     குத்துக்கோல்.   புணவி, 51: மோசி

மல் லி னைக்:

பூத்தொழில், 41.

பொற்பாவை, 85.

பொற்பாவை ஏந்தினின்ற
-தகளி, 85.

பொன், 86.

பொன்னாலும் மணியா
லும் சிறப்புப்பெற்று உ
யர்ந்த எழுநிலையினையு
டைய மாடத்திடத்து,
86.

மடப்பத் தையு டைய
மான், 99.

மடப்பம், 99: இளமை.

மண்ணை, 11: நாடு
கைப்பற்றும் விருப்பம்.

மணி, 86.

மணி எறிந்துவிடுதல், 50.

மதிட்டிரை, 44: திரை
யாலான மதில்.

மயக்கம், 83.

மயிர்க்கட்டு, 53.

மயில், 84.

மழைவேண்டப் பெய்த

வா கு, 98.

மனத் தடுமாற்றம், 21.

மாட்சிமைப்பட்ட, 62.

மாணிக்கம், 63.

மாணிக்கமாகிய விளக்கு,
63.

மாமை நிறம், 21: நாகு
ரித்த ஆம்பற் றண்டின்
நிறம்போல்வது.

மாவலி வார்த்த நீர், 3:

மாவலி மன்னன் திரு
மாலுக்குத் தாராவார்த்
த நீர், 3:

மிக்குச் -செ ல் கி ன் ற
போர், 67.

ழக்கோல் ஆந்தணன், 37.

முதிருங் காப், 101.

முல்லை சான்ற கற்பு, -(த
லைப்பு விளக்கம்). பொ

றுத்திருக்குங் குணம் நி
ரம்பிய கற்பொழுக்கம்.

முலையுண்ணா(மை), 13.

முழங்குகின்ற ஓசை, 88.

முறுக்குண்டகொம்பு, 99.

முன்பனி, 100.

முன்பனி தொடங்குந்

திங்கள், 100.

முட்டுவாய், 87. கூடல்
வாய்.

மேத்தென, 52.

மெய், 61: உடம்பு.

மெய்காப்பாளர், 54.

மையுண் கண்கள், 23:

மைதீட்டிய கண்கள்.

யாமம், 50.

யானைப் பேச்சான வட

மொழிகள், 35.

வடிம்பு, 59: ஆடையின்
ஓரம்.

வடிம்பு சாழ்ந்து, 59.

வருத்தமுற்று, 84.

வளையைக் கழலாமற் செ
றித்தும், 82.

வளைகின்ற கதிரையுடை

ய வாகு, 98.

வற்புறுத்திப் பிரிதல், (இ
றுதி விளக்கம்)

வார்த்தை, 65.

வாழ்நாள், 55.

வாளமுந்துகை, 68.

விட்ட, 42: தங்கிய.

விட்டிருந்து, 11: தங்கி
யிருந்து,

விரதங்களையுடைய

அந்தணன், 37.

விரதம், 37.

விரவின நிறத்தினையுடை

ய நச்சு, 47.

விரிய, 95: மலர.

விரைந்துசெல்லும், 102.

விரைந்து போந்தான், 90

விளக்கந் தங்கும், 78.

விளக்கு, 63, 85.

விளக்குகள் அவியுந்தோ
றும், 49.

விளங்க வாழ்த்தி, 56.

வேட்டி, 89.

வேட்டுகின்ற, 68.

வெள்ளிய மழை, 100.

வெள்ளிய மழை சிறு து
வலையைப் பொழியும்

முன்பனி தொடங்குந்

தி ன் க ள், 100.	வேட்கை மிகுதி, 99.
வெற்றிக் களிப்பு, 79.	வேட்கை விளைதற்குக்
வென்றெடுக்கின்ற கொ	காரணம், 99.
டி, 91.	வேட்டுவச் சாதி, 26.

முல்லைப் பாட்டு
இலக்கணக்குறிப்பு அகராதி

முல்லைப் பாட்டு

இலக்கணக்குறிப்பகராதி

எண்கள் - பாட்டின் வரிக் தூரியலை;

இலக்கணக் குறிப்புகள் நச். உரையில் உள்ளவை.

ஆகுபெயர் : 'நெடுங் காழ்க் கண்டம்' என்பதிற் கண்டம், ஆகு பெயர்: 44. (கண்டம் - கூறு: கூறு பட்ட பல நிறத்தினையுடைய திரையை யுணர்த்தியது 'ஆகுபெயரால்' என்பர் மறைமலையடிகள்.)

'பாவை விளக்கில் பருஉச்சுடர் அழல்' என்பதில், விளக்கு ஆகுபெயர்: 85; விளக்கு இங்கே தகளியை உணர்த்தியது.

எச்சம் | 'அரசிருந்து பணிக்கும் பாசறை' என்பதிற், பணிக்கும் பாசறை, நோய் தீரு மருந்து போல் நின்றது; 79.

நிராகொள்ளல் : ஒரு வேந்தன் ஒரு வேந்தனோடு இகல் கருதினாற் போர் செய்ய வேண்டிதலின், அவன் நாட்டு அந்தணர் முதலியோரைத் தன் நாட்

டின்கண்ணே அழைத்தற்கும், அதனை யறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காத்தற்குமாகத் தன் படைத் தலைவரை நோக்கி அரசன் நிரையடித் தற் கேவிய வழி அவர்.....நிரை கொ(ள்ளல்); 11.

நேய்தல் : நெய்தற்குரிய(து) இரங்கற் பொரு(ள்). இரங்கல் நிகழ்ந்தால் நெய்தலாம்; 21: ('ஆற்றுவிப் பார் யாருமின்றித் தனியளாயிருந்து கடலை நோக்கியுந் கானலை நோக்கியும் தலைவி இரங்குதலும், பிறர் உள்வழி அவரோடு இரங்கிக் கூறுதலும் நெய்தலொழுக்கமாம்: ..... ஆற்றுவிப்பார் உள்வழியெல்லாம் நிகழும் ஆற்றமை 'நெய்தல்' ஆவ தில்லை' என்பர் மறைமலையடிகள்.)

பாலை : வருத்தம் மிகு(ந்தாற்) பாலையாம்: 21.

முல்லை : பிரிந்து வருந்துணையும் ஆற்றியிரு என்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல்லறம் நிகழ்த்(தும்) இயற்கை:

(ஆற்றி) இருத்தல் என்னும் பொருள்தா 'முல்லை' என்று.....கூறினார்.

(தலைப்பு விளக்கம்)

முல்லைக் குரிய(து) இருத்தற் பொரு(ள்); 21.

முல்லைக்குரிய கருப்பொருள் : மான்; 99.

முல்லைக்குரிய பொழுது : காரும் மாலையும்: (கார் - கார் காலம்: மலை - மலைக் காலம்), 6.

முல்லைக்குரிய தெய்வம் : திருமால்; 3.

முல்லைப் பாட்டு : இருத்தல் என்னும் பொருள்தர 'முல்லை' என்று இச் செய்யுட்கு நப்பூதனார் பெயர் கூறி(னார்). .....அவன் நீடு சினைந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக் காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட் கூறியது.

(தலைப்பு விளக்கம்).

வஞ்சி : 71, 78; அரசன் வஞ்சி(மலை) சூடி மண் நசையால் (பகை)மேற் செல்வன்; 11.

வற்புறுத்திப் பிரிதல் : (இறுதி விளக்கம்).

விகாரம் : 'பூந்தலைக் குந்தங் குத்தி' என்பதில் பூந்தலை, விகாரம்; 41. ('பூத் தலை' வருதற்குரியது பூந்தலை என வந்தது விகாரம்).

விரிச்சியோர்த்தல் : ஒரு வேந்தன் ஒரு வேந்தனோடு இகல் கருதினார் போர் செய்ய வேண்டாததின், அவன் நாட்டு அந்தணர் முதலியோரைத் தன் நாட்டின்கண்ணே அழைத்தற்கும், அதனை யறியாத

ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காத்தற்குமாகத்
தன் படைத் தலைவரை நோக்கி அரசன் நிரையடித்
தற் கேவியவழி அவர் அவணுரினின்றும் போய்
ஒரு பாக்கத்து விட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்
வரும் ஆக்கத்தை யறிதற்கு 'விரிச்சியோர்த்தல்'
வேண்டுமென்(பது), 11; (விரிச்சியோர்த்தல் =
நற்சொற் கேட்டல்.)

வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவருதல் : 102.

முல்லைப் பாட்டில் வரும்

உவமைகள்

- 1 அகங்கை : காந்தன் மலர்களின் வடிவுக்கு உள் ளங்கைகள்: 95.
- 2 அஞ்சனம் : மை; காசாம் பூக்களின் நிறத்துக்கு மை: 93.
- 3 கடல் : மிக அகலமானதும் சேனைகளின் ஒலி மிக்கதுமான பாடிவீட்டுக்கு, அலையொலி மிக்க அகன்ற கடல்; 28.
- 4 தருதி : இரத்தம்: தோன்றிப் பூக்களின் நிறத் துக்கு இரத்தம்: 96.
- 5 துவளை மலர் : கவர்ச்சியான கண்களுக்குக் குவளை மலர்கள்; 23.
- 6 திருமால் : மழைநீர் ஒழுக உயரும் மேகத்துக்கு, மாவலி வார்த்த தாரைநீர் கையில் ஒழுக உயர்ந்த திருமால்: 1 - 6.
- 7 பாம்பு : போர்க்களத்தில் யானைகள் போர் செய் யும்போது வான்பட்டு வெட்டுண்டு விழுந்த அவற்றின் தும்பிக்கைகள் பதைப்பதற்குப், பாம்பு பதைப்பது: 69 - 70.

- 8 பொன் : கொன்றை மலர்களின் நிறத்துக்குப்
பொன்: (இங்கு உருவகமாக வருகின்றது): 94.
- 9 மயில் : தலைவனது பிரிவாற்றாமையுணர்வு தாக்க
அதனால் நடுங்குந் தலைமகளுக்கு, அம்பு தைத்த
லால் நடுங்கும் மயில்: 83 - 4.
- 10 முக்கோலும் காவியுடையும் : வீரர்கள் தரையில்
வில் நட்டு அதன் நுனியில் அம்பரூத்தாணிகளோ
மாட்டிவைத்திருக்குந் தோற்றத்துக்கு, அந்தணர்
கள் தரையில் முக்கோலை ஊன்றி அதன்மேல்
காவியுடையைத் தொங்கவிட்டிருக்குந் தோற்
றம்: 37 - 9.
- 11 மோசி மல்லிகை படர்ந்துள்ள சிறு சிறு புதர்
கள் : பாடிவீட்டில் மெய் காப்பாளர் தூக்க
மயக்கத்தால் அசைந்தசைந்து நடப்பதற்கு, மோ
சிமல்லிகைக் கொடிகள் பூத்துப் படர்ந்த சிறு
தூறுகள் சிறிய தூறலோடு மெத்தென வீசும்
வாடைக் காற்றுக்கு அசைந்தசைந்து நிற்பது;
51-4.

முல்லைப் பாட்டில் வரும் ஒருபொரு ளிருசொற்கள்

நன்னர் நன்மொழி, 17; பருவர லெவ்வம், 21;

ஒரு தன்மைப்பட்ட சொற்கள்

அங்கை, 95
அஞ்செவி, 89
ஆற்றுப்படுத்த, 81
இன்குளகு, 33
உண்கண், 23
உய்த்தர, 15
உவலைக்கூரை, 29
எழுநிலைமாடம், 86
ஒய்யென, 83
கண்படை, 67
கவலை முற்றம், 30
கான் யாறு, 24
செந் நிலம், 97
சொரிதரு, 87

நடுநாள், 50
பாசறை, 79
பாவை விளக்கு, 85
புலித் தொடர், 62
முக்கோல், 38
முட்புரிசை, 27
முடங்கிறை, 87
வலம்புரி, 2
வள்ளியங் காடு, 101
வன்கண், 61
வாய்ப்புள், 18
வெண்மழை, 100
வெருவரும், 60
வெல்கொடி, 91

திறிப்பு:— இவற்றிற்கு உரை சொற்குறிப் பகராதி
யிற் காணப்படும்.

முல்லைப் பாட்டில் வரும்

வினைச் சொற்கள்

அகலுதல், 24.	'அகல்'
அசைத்தல், 14. கட்டுதல்;	'அசைத்த'
,, 38. இட்டுவைத்தல்;	'அசை'
அசைதல், 52.	'அசை'
அசைவருதல், 52. அசைதல்;	'அசைவந்து'
அமைதல், 49.	'அமை'
அலமருதல், 13. சுழலுதல்;	'அலமரல்'
அவிழ்சல், 10. மலர்தல்;	'அவிழ்'
,, 95. விரிதல்;	'அவிழ்'
அழலுதல், 85. எரிதல்;	'அழல்'
அளத்தல், 55.	'அளந்து'
அறிதல், 55.	'அறியும்'

குறிப்பு:- இங்கே காட்டப்படும் வினைச்சொற்களும், இவற்றின் பிற காட்டப்படும் இடைச்சொல் உரிச்சொற்களும் நீங்கலாக ஏனையவெல்லாம் பெயர்ச் சொற்களாம். அவை பெரும்பாலும் கலைக்குறிப்பு பொதுக்குறிப்பு அகராதிகளிற் காட்டப்படுகின்றன. ' ' இக் குறியிடப்பட்டுள்ளவை, வினைச் சொற்கள் நூலில் எங்க வடிவங்கள்.

ஆடுதல், 51. அசைதல்;	'ஆடு'
ஆதல், 42, 66.	'ஆக'
ஆர்த்தல், 8. ஆரவாரித்தல்;	'ஆர்ப்ப'
,, 92. முழங்குதல்;	'ஆர்ப்ப'
ஆர்தல், 96. நிறைதல்;	'ஆர்'
ஆலுதல், 89. ஆரவாரித்தல்;	'ஆலின'
ஆற்றுப்படுத்தல், 81. வழியிற் செலுத்துதல்;	'ஆற்றுப்படுத்த'
இசைத்தல், 58. சொல்லல்;	'இசைப்ப'
இடுதல், 27.	'இடு'
இமிழ்தல், 4, 88. ஒலித்தல்;	'இமிழ்'
இருத்தல், 79.	'இருந்த'
ஈண்டுதல், 90. திராளுதல்;	'ஈண்டு'
உகளல், 99. தள்ளல்;	'உகள'
உடுத்தல், 37.	'உடுத்த'
உண்ணுதல், 23. (கவர்தல்);	'உண்கண்'
,, 33, 74.	'உண்ணுது'
உமிழ்தல், 48.	'உமிழ்'
உய்த்தரல், 15. செலுத்துதலைச் செய்தல்;	'உய்த்தர'
உய்த்தல், 15. செலுத்துதல்;	'உய்'
உயங்குதல், 74.	'உயங்கும்'
உயர்த்துதல், 91. எடுத்தல்;	'உயரி'
உயர்தல், 86.	'உயரிய'

உயிர்த்தல், 80. நெட்டுயிர்ப்புக்

கொள்ளல்; 'உயிர்த்து'

உரைத்தல், 65.

'உரைக்கும்'

„ 65.

'உரையார்'

உழுத்தல், 80. வருத்தமுறல்;

'உழுந்து'

உள்ளுதல், 72.

'உள்ளி'

உறுதல், 27.

'உறு'

■ 84. தைத்தல்;

'உறு'

உறைத்தல், 23. துளித்தல்;

'உறைப்ப'

எடுத்தல், 68.

'எடுத்து'

எருக்குதல், 25. வெட்டுதல்;

'எருக்கி'

எழுதல், 5.

'எழுந்த'

எறிதல், 57.

'எறி'

„ 68.

'எறி'

எனல், 16. என்று சொல்லல்:

'என்போள்'

„ 21. „

'என'

வர்தல், 4. எழுதல்:

'வர்பு'

„ 91. தோன்றுதல்;

'வர்பு'

ஒழிதல், 72.

'ஒழிந்தோர்'

„ 101. ஆதல், ந., போதல், ம., 'ஒழிய'

ஒழுகுதல், 29.

'ஒழுகிய'

ஒற்றுதல், 75. சேர்த்தல்;

'ஒற்றி'

ஒங்குதல், 32. வளர்தல்;

'ஒங்கு'

„ 53. உயர்தல்;

'ஒங்கு'

ஒடுதல், 39. பின்னிடுதல்;	'ஒடா'
82.	'ஒடு'
ஒர்த்தல், 88. கருதல், ந., கேட்	
டல், ம., 'ஒர்ப்பனள்'	
கண்படுத்தல், 67. கண்ணுறங்குதல்: 'கண்படை' என்	
பதில்.	
கவர்தல், 18.	'கவர்ந்து'
90.	'கவர்ந்த'
கவர்ந்துகொள்ளல், 19.	'கவர்ந்துகொண்ட'
கவைததல், 35. பிளவுபடல்:	'கவை'
களைதல், 21.	'களை'
கற்றல், 36.	'கல்லா'
காட்டுதல், 22. வற்புறுத்துதல்:	'காட்டவும்'
63. எரியவைத்தல்:	'காட்டி'
காணுதல், 56.	'காண்கைபர்'
80.	'காணான்'
22. கருதுதல்;	'காணான்'
காலுதல், 94. சொரிதல்;	'கால'
கிடத்தல், 88.	'கிடந்தோள்'
குத்துதல், 40, 41.	'குத்தி'
குவிதல், 95.	'குவி'
கூர்தல், 68.	'கூர்ந்து'
கேட்டல், 17.	'கேட்டனம்'
கைத்தல், 36. குத்துதல், ஊட்டுதல்; 'கைப்ப'	

கைதொழுதல், 10. வணங்கல்;
கொள்ளல், 5, 34, 83.

„ 9, 19.

„ 77.

கொளுத்தல், 48.

கோலுதல், 44. ஊளத்தல்;

சாய்த்தல், 74.

சிந்தித்தல், 74.

சிறத்தல், 22, 86.

சுட்டுதல், 77.

சூழ்தல், 54.

செறிதல், 59. நெருங்குதல்;

„ 93.

செய்தல், 46.

செல்லுதல், 3.

„ 5.

„ 57.

„ 100.

„ 102.

செவிசாய்த்தல், 74.

சேர்த்தல், 76.

சொரிதரல், 87. 'சொரிதலைச் செய்

சொரிதல், 87.

'கைதொழுது'

'கொண்டு'

'கொண்ட'

'கொள்'

'கொளீஇ'

'கோலி'

'சாய்த்து'

'சிந்தித்து'

'சிறந்து'

'சுட்டிய'

'சூழ'

'செறிவு'

'செறி'

'செய்யுங்'

'செல்'

'செலவு'

'செல்லோய்'

'செல்'

'செலவினர்'

'செவிசாய்த்து'

'சேர்த்தி'

தல்; 'சொரிதரு'

'சொரிதரு'

சோறுவாய்த்தல், 72. செஞ்சோற்

றுக் கடன் தப்பாமற் கழித்தல்; 'சோறுவாய்த்து'

தபுதல், 81. கெடுத்தல்; 'தபு'

தால், 15. செய்தல்; 'தா'

தருதல், 87. செய்தல்; 'தரு'

தழுவுதல், 24. சூழ்தல்; 'தழீஇய'

தாங்குதல், 2. 'தாங்கு'

தாழ்தல், 78. 'தாழ்'

திராளுதல், 87. 'திராள்'

திரிதல், 99. முறுக்குதல்; 'திரி'

திருத்ததல், 71, 78. உண்டாக்குதல்; 'திருத்தி'

,, 82. முன்போலாக்குதல்; 'திருத்தி'

துடைத்தல், 33. 'துடைத்து'

துமிதல், 70. அற்று விழுதல்; 'துமிய'

,, 72. அறுதல்; 'துமிபு'

தூத்துதல், 102. கழிதாக்கச் செலுத்

துதல்; 'தூரக்கும்'

தூங்குதல், 53. உறங்குதல்; 'தூங்கல்'

தூவுதல், 10. 'தூஉய்'

தேற்றுதல், 82. துணிதல்; 'தேற்றி'

தொடுத்தல், 12. கட்டுதல்; 'தொடுத்த'

தொழுதல், 10; 56. 'தொழுது'

தோய்த்தல், 37. சாயந் தோய்த்தல்; 'தோய்த்து'

தோன்றுதல், 56. விளங்குதல்; 'தோன் று'

நச்சுதல், 67.

நடுங்குதல், 14.

„ 84.

நந்துதல், 49. அவிதல்;

„ 97. செழித்தல்;

நாற்றுதல், 39.

நாறுதல், 25. மணத்தல்,

நிமிர்ந்தல், 3. உயர்தல்;

நிரைத்தல், 41.

நிழத்துதல், 50. அடங்குதல்;

நிழற்றுதல், 50.

நிற்றல், 11.

„ 15.

„ 30.

நிறைதல், 89.

நினைதல், 76; 82.

நெகிழ்தல், 84. தளர்தல்;

நேர்தல், 44. உடன்படுதல்;

நோக்குதல், 13.

படுதல், 28. ஒலித்தல்;

„ 31. பாய்தல்;

படுத்தல், 81. செலுத்துதல்;

பதைத்தல், 70.

பயிற்றல், 35. பலகாற் கொல்லுதல்;

‘நசை’

‘நடுங்கு’

‘நடுங்கி’

‘நந்து’

‘நந்திய’

‘நாற்றி’

‘நாறு’

‘நிமிர்ந்த’

‘நிரைத்து’

‘நிழத்திய’

‘நிழற்றிய’ (பா.வே.)

‘நிற்ப’

‘நின்னு’

‘நின்ற’

‘நிறைய’

‘நினைந்து’

‘நெகிழ்ந்து’

‘நேர்பு’

‘நோக்கி’

‘படு’

‘படு’

‘ஆற்றுப்படுத்த’

‘பதைப்பு’

‘பயிற்றி’

பரத்தல், 28.	'பாந்த'
பருகுதல், 4. குடித்தல்;	'பருகி'
பணித்தல், 79. நடுங்குதல்;	'பணிக்கும்'
பாய்தல், 68. அழுந்துதல்;	'பாய்தல்'
பாய்தல், 71. பரத்தல்;	'பாய்'
புகுதல், 60.	'புக்க'
„ 66.	'புகு'
புணர்தல், 61.	'புணர்'
புனைதல், 62. கைசெய்தல்;	'புனை'
பூத்தல், 51. மலர்தல்;	'பூத்த'
„ 96. „	'பூப்ப'
பூணுதல், 47; 103:	'பூண்ட'
பெறுதல், 67.	'பெறாஅது'
பொய்த்தல், 55.	'பொய்யா'
பொழிதல், 6. பெய்தல்;	'பொழிந்த'
„ 100. „	'பொழியும்'
பொறித்தல், 2. வைத்தல்;	'பொறித்த'
போதல், 7.	'போகி'
போர்த்தல், 53.	'போர்த்த'
மண்டுதல், 67. மிக்குச் செல்லுதல்;	'மண்டு'
மலர்தல், 93.	'மலர'
மறத்தல், 69.	'மறந்த'
மறிதல், 59.	'மறிந்து'
மாட்டல், 49. கொளுத்தல்;	'மாட்ட'

மாட்டுதல், 26. அழித்தல்;	'மாட்டி'
மிடைதல், 32. நெருங்குதல்;	'மிடைந்து'
முடங்குதல், 87. மடங்குதல், ம.,	'முடங்கு'
முடித்தல், 19.	'முடித்து'
, 53. முடியிற் கட்டுதல்;	'முடித்து'
முதிர்தல், 101. முற்றுதல்;	'முதிர்'
முழங்குதல், 79. ஒலித்தல்;	'முழங்கு'
முழுகுதல், 73. அழுந்துதல்;	'முழுகல்'
மையல் கொள்ளுதல், 83.	'மையல்கொண்டு'
யாத்தல், 32. கட்டிப்போடல்;	'யாத்த'
வதிகல், 80. தங்குதல், ந., கிடத் } 'வதியுண்' என்	பதில்.
தல், ம., }	
வரித்தல், 47. வரிந்து கட்டுதல்;	'வரி'
வருதல், 16.	'வருகுவர்'
, 20.	'வருதல்'
, 52.	'வரல்'
, 60.	'வெருவரு' என்
	பதில்.
வளைத்தல், 1, 27.	'வளைஇ'
, 59.	'வளைஇய'
வாங்குதல், 40. வலித்துக் கட்டுதல்;	'வாங்கு'
, 42. வளைத்தல்;	'வாங்கு'
64. ,	'வாங்கிய'
, 98. வளைதல்;	'வாங்கு'

வாய்த்தல், 20. உண்மையாதல்;	'வாய்வது'
,, 72. தப்பாமல் உண்டாக்குதல்;	'வாய்த்து'
,, 98. தப்பாமல் நோதல்;	'வாய்த்த'
வாழ்த்துதல், 56.	'வாழ்த்தி'
விடுதல், 62.	'விட்ட'
விரவுதல், 47.	'விரவு'
விளங்குதல், 103.	'விளங்கு'
விளைதல், 33.	'விளை'
விங்குதல், 59. பெருகுதல்;	'விங்கு'
வெருவரல், 60. அஞ்சுதல்வருதல்;	'வெருவரு'
வெருவுதல், 60. அஞ்சுதல்;	'வெருவரு' என்ப
வெல்லுதல், 57.	'வெலீஇய' (தில்
,, 89.	'வென்று'
,, 91.	'வெல்'
வேண்டிதல், 90. விரும்புதல்;	'வேண்டு'

இடைச் சொற்கள்

அ, பலவின் விசுதி; 14, 26, 89, 92.
அத்து, சாரியை, 60, 69, 86.
அம், ,, 45, 101.
அர், பல்லோர் விசுதி, 47, 48, 56, 66, 102.
அன், பெண்பால் விசுதி, 14, 22.
அன், சாரியை, 17.

அன்ன, உவமவுருபு, 70.

ஆ ஒவாதல், 16: 'என்போள்'; 72: 'ஒழிந்தோர்';

88, 'கிடந்தோன்'.

ஆங்கு, உவமவுருபு, 52.

ஆல், மூன்ற னுருபு, 17.

இன், சாரியை, -12, 24, 35, 47, 65-ல் இருமுறை,
68, 78, 98: ஐந்தனுருபு, 28, 84.

இல், ஏழனுருபு, 29, 34, 100, க., 47, 85, 98, ம.,

இடை, ஏழனுருபு, 34.

உம் - எண்ணுண்மை எச்சவினையொடு தின்றது, 22-ல்

இருமுறை: 72, 74: 82-ல், 83-ல் இருமுறை: எண்

ணுண்மை பெயரொடு தின்றது, 92: முற்றும்மை, 49.

உள், ஏழனுருபு, 64.

என்று, வினைப்பொருண்மை, 58.

என, வினைப்பொருண்மை, 34: குறிப்பு, 83.

ஏ, ஈற்றகை, 103.

ஒடு, எண், 1, 8, 25, 32: மூன்றனுருபு, 67, 76, 81,

90, 99.

கடுப்ப, உவமவுருபு, 38.

கு, நான்கனுருபு, 52.

கை, தொழிற்பெயர் விசுதி, 56.

தொறு, தொழிற்பயில்வுப் பொருளது, 49.

போல், உவமவுருபு, 23.

போல, ,, 3.

உரிச் சொற்கள்

அம், 45.	‘கூந்தலஞ் சிறுபுறம்’
,, 89	‘அஞ்செவி’
,, 95.	‘அங்கை’
அயில், 34. கூரிய;	‘அயில் நுளை’
அரு, 7.	‘அருங்கடி’
இன், 33. இனிய;	‘இன் குளகு’
,, 80. ,,	‘இன் துயில்’
,, 88. ,,	‘இன் ... இசை’
இன்னே, 16.	‘இன்னேவருகுவர்’
இனம், 8.	‘இன வண்டு’
ஈர், 64.	‘ஈரறை’
உறு, 13. மிகக்;	‘உறு துயர்’
எழு, 86. ஏழு;	‘எழுநிலைமாடத்து’
ஒய், 83. விரைய;	‘ஒய்யென உயிர்த்தும்’
ஒரு, 75-ல் இருமுறை;	‘ஒருகை’
ஒள், 46. ஒள்ளிய;	‘ஒள்வாள்’
,, 50. ,,	‘ஒண்மணி’
ஒர், 43.	‘ஒர்...அகம்’
கடி, 7. காவல்;	‘அருங்கடி மூதூர்’
கவை, 35. கவர்த்த;	‘கவைமுள்’
குறு, 45.	‘குறுந்தொடி’
,, 58.	‘குறுநீர்க் கன்னல்’

கை, 49.	‘கையமை’
கொடு, 5. விரைந்த:	‘கொடுஞ்செலவு’
„ 15. கொடிய:	‘கொடுங்கோல்’
சிறு, 6. சிறிய:	‘சிறுபுன்மால்’
„ 12. „	‘சிறுதாம்பு’
„ 31. „	‘சிறுகண்’
„ 45. „	‘சிறுபுறம்’
செ, 97. சிவந்த:	‘செந்நிலம்’
செறிவு, 59. நெருக்கமான:	‘செறிவுடை’
தட, 2. பெரிய;	‘தடக்கை’
திண், 46. -	‘திண் பிடி’
„ 63.	‘திண்ஞாண்’
திரு, 63.	‘திருமணி’
துளை, 102. விரைந்த:	‘துளைபரி’
நடு, 50.	‘நடுநாள்’
நல், 17.	‘நன்மொழி’
„ 38.	‘நற்போர்’
„ 62.	‘நல் இல்’
„ 71.	‘நல் வலம்’
„ 78.	„
„ 94.	‘நன் பொன்’
நறு, 9.	‘நறு வீ’
நன்னர், 17.	‘நன்னர் நன்மொழி’
நன, 1. அகன்ற:	‘நனந்தலை’

நீடு, 82.	‘நீடு நினைந்து’
நெடிது, 76.	‘நெடிது நினைந்து’
நெடு, 24.	‘நெடும்புறவு’
,, 44.	‘நெடுங் காழ்’
,, 48.	‘நெடுந்திரி’
,, 50.	‘நெடு நா’
,, 103.	‘நெடுந்தேர்’
நோன், 77. வலிமை;	‘நோன் விரல்’
பசலை, 12. வருத்தமான, இளைய	‘பசலைக் கன்றின்’
பசு, 79. பசிய;	‘பாசறை’
பருவரல், 21. தடுமாற்றமான;	‘பருவரலெவ்வம்’
பருஉ, 70. பருமனான;	‘பருஉக்கை’
,, 85. ,,	‘பருஉச்சடர்’
பல், 43. பலவான;	‘பல்...படை’
,, 88. ,,	‘பல்...இசை’
பணி, 4. குளிர்ச்சியான;	‘பணிக்கடல்’
புல், 6. வருத்தமான;	‘புன்மலை’
புலம்பு, 23. தனித்த;	‘புலம்பு முத்து’
புலி, 62. புல்லிய; என்றது, பிணைந்த;	‘புலித்தொடர்’
பெரு, 6. பெரிய;	‘பெரும் பெயல்’
,, 11. ,,	‘பெருமுது பெண்டிர்’
,, 43. ,,	‘பெரும்படை’
,, 54. ,,	‘பெருமூதாளர்’

பெரு, 90. பெரிய,	'பெருந்தானே'
,, 97. ,,	'பெருவழி'
பைம், 25. பசிய;	'பைம் புதல்'
மட, 99. சாயலான;	'மடமான்'
மா, 87. பெரிய;	'மா...அருவி'
மாண், 62.	'மாண்...இல்'
மு, 38. மூன்று;	'மூக்கோல்'
முது, 7. பழைய;	'மூதூர்'
,, 11. முதிர்ந்த;	'முது பெண்டிர்'
,, 54 ,,	'மூதாளர்'
மூன், 45.	'மூன் கை'
வட, 35.	'வடமொழி'
வரி, 47. கீறமான	'வரிக்கச்சு'
வல், 39. வலிய	'வல்வில்'
வன், 61.	'வன்கண்'
வன்கண், 61. தறுகண்மையான;	'வன்கண் யவனர்'
வெள், 100. வெள்ளிய;	'வெண் மழை'
வேறு, 43.	'வேறு...படை'
,, ,,	'வேறு...அகம்'
வை, 73. கூரிய;	'வைந் துனே'

முல்லைப் பாட்டுக்
கலைக்குறிப்பு அகராதி

முல்லைப் பாட்டில் வரும்,
தெய்வத்தை உணர்த்தும் சொற்கள்

மா, 2; திருமகள். மால், 3; திருமால்.

மக்களையும் அவர் உறுப்புகள்
முதலியவற்றையும் உணர்த்துவன

அங்கை, 95; உள்ளங்கை	கண், 23; 'கண்படை'
அஞ்செலி, 89; உட்செலி	என்பதில், 67
அரசு, 79; அரசர்	கூந்தல், 45
ஆய், 13	கை, 2, 10; 14-ல் இரு
ஆய் மகள், 13	முறை; 45, 49; 75-ல்
இளைஞர், 36	இருமுறை; 95
இன்னாயில் வதியுநன், 80	கோவலர், 15
உடம்பு, 65	சுவல், 14; தோள்
உரையா நா, 65; பேசாத	செலி, 89
நாக்கு	சேர்நுவாய்த் தெரழிந்
உழையர், 66; அருகிருப்	தோர், 72; செஞ்சோற்
போர் (காவலாளர்)	றுக் கடன் கழித்து இ
ஒழிந்தோர், 72; இறந்	றந்த வீரர்
தோர்	தலைவர், 20

தாயர், 16; தாய்மார்	மகன், 13
துயில்வதியுநன், 80	மங்கையர், 47
தெவ்வர், 18	மாக்கன், 55; அறிவிலா
நல்லோர், 18	தார், நச்.,
நா, 65; நாக்கு	மாயோய், 21
நின், 20, 57	மிலேச்சர், 66
நீ, 20	முடி, 76; தலை
நெய்யுமிழ் சுரையர், 48	முன்கை, 45
பகைவர், 77	மூதாளர், 54
படை, 43; காலாள்	மெய், 60; 'மெய்ப்பை'
பார்ப்பான், 37	யவனர், 61
பிறர், 89; பகையாசர்	யாக்கை, 61; உடம்பு
புறம், 45; முதுகு	வாய், 18; 'வாய்ப்புள்'
பெண்டிர், 11	விரல், 77; கை
பெருமுது பெண்டிர், 11	வேடு, 26; வேட்டுவச்
பெருமூதாளர், 54	சாதி, ந.,

விலங்கு முதலிய சிற்றுயிர்களையும்
அவற்றின் உறுப்புகள் முதலியவற்றை
யும் உணர்த்துவன

இரலை, 99; ஒருவகை கண், 31; யானையின் சிறு
மான் கண்

கவளம், 36; யானையின் பரி, 102; குதிரை
 ஒரு வாய் உணவு பாம்பு, 70
 கவுள், 31; யானையின் பிடி, 69; பெட்டையானை
 கதுப்பு பிடிக்கணம், 69;
 கன்று, 12; ஆன் கன்று மஞ்ஞை, 84; மயில்
 கை, 34, 70; யானையின் மடமான், 99; சாயலான
 தும்பிக்கை மான்; பெட்டைமான்
 சிறுகண், 31; யானையின் மருப்பு, 34; யானையின்
 கண் கொம்பு, 99; மானின்
 செவி, 74; குதிரையின் கொம்பு
 செவி மா, 74; 103; குதிரை
 செவி சாய்த்தல், 74; கு மான், 99; பெட்டைமா
 திரையின் தொழில் னுக்கு வந்தது
 திரிமருப்பிரலை, 99; யானை, 31
 தேம், 31; யானையின் மத வண்டு, 8; யாழின் இசைச்
 நீர் போல் இசைக்கும் ஒரு
 துதல், 33; யானையின் வகை வண்டு
 நெற்றி வேழம், 69-ல் இருமுறை

செடிகொடிகளையும் அவற்றின் உறுப்பு
 கள் முதலியவற்றையும் உணர்த்துவன

அதிரல், 51; மோசுமல் அரும்பு, 10; இங்கே
 விகைக் கொடி முல்லை யரும்பு

அலரி, 10; இங்கே மூல்	செறியிலைக் காயா, 93
லை மலர்	தேம், 71; மலரிலுள்ள
இணர், 94; (பூங்)	தேன்
கொத்து	தோடு, 96; மலரின் இதழ்.
இணர்க் கொன்றை, 94	தோன்றி, 96; தோன்றிச்
இலை, 93	செடி
இன்குளகு, 33; அதிமது	நெல், ■
ரத் தழை	பட்டார், 51; சிறு புதர்
உவலை, 29; தழை	பிடவம், 25; பிடவஞ்
கதிர், 32; இங்கே நெற்க	செடி
திர்., 98; வரகு கதிர்.	புதல், 25; புதர்
கரும்பு, 32	பூ, 23; மலர்: இங்கே
காய், 101; இங்கே வள்	குவளைப் பூ
ளிக்காய்	முனக, 95; இங்கே கார்
காயா, 93; க ர ச ர ஞ்	தளின் மொக்கு
செடி	முதிர்காய் வள்ளி, 101
கானம், 97; காடு	மூல்லை, 9; மூல்லைக்கொடி,
ஞ்ளகு, 33; தழை; இங்	முறி, 94; தளிர்: இங்கே
கே அதிமதுரத்தழை	கொன்றையின் தளிர்
கொடி, 51; இங்கே மோ	முறியிணர்க் கொன்றை,
சிமல்லிகைக் கொடி	94
கொன்றை, 94; கொன்	வரகு, 98; வரகுகொல்லை.
றை மரம்	வள்ளி, 101; வள்ளிக்
கோடல், 95; காந்தள்	கொடி

வள்ளியங் காடு, 101; வீ, 9: மலர்: இ ன் கே க
வள்ளிக் காடு முல்லை மலர்

இயற்கை நுண்பொருள்களே

உணர்த்துவன

இரவு, 46

இன்னே, 16: பெ ரு மு
தணர்த்திற்று

இளைத்த, 58: கால அ
ளவு உணர்த்திற்று

எதிர், 100: எதிர் காலம்.

கன்னல், 58: நாழிகை
பை யுணர்த்தும்போது
இயற்கை நுண்பொரு
ளாம்

திங்கள், 100: நிலா உ
ருண்டை நில வு ரு ண்
டையைச் சுற்றுங் கால
அளவு

தோற்றம், 60. உ ட ம்
பின் இயற்கைத் தோற்
றம்

நடு நாள், 50: நள்ளிரவு

நாள், 50

நெஞ்சு, 81

பகல், 46

படிவம், 37: இயற்கை

யாக உடம்பில் தோன்

றுந் தவத் தோற்றத்தை

யுணர்த்தும்போது இ

யற்கை நுண் பெ ரு

ளாம்

பாடு, 4: கடலொலி

பொழுது, 55

மாலை, 6: மாலைக் காலம்

விளக்கம், 63: ஒளியை

யுணர்த்தும்போது இ

யற்கை நுண் பெ ரு

ளாம்

செயற்கை நுண்பொருள்களை

யுணர்த்துவன

இசை, 8: யாழொலி., 88. பொருளாம்
 கூடல்வாயில் ஒழுகும் தோற்றம், 60: சட்டை
 மழையருவியின் ஒலி யிடுதலால் தோன்றும்
 கவலை, 30: நாற்சந்தி செயற்கைத் தோற்றம்
 சுடர், 85: விளக்கொளி. படிவம், 37: உடை: ச
 திங்கள், 100: இங்கே ஆ டை முதலியவற்றால்
 வணி புரட்டாசித் திங்க தோன்றும் செயற்கைத்
 ளை யுணர்த்தும்போது, தவக்கோலம்
 செயற்கை நுண் மொழி, 17, 35

இயற்கைப் பொருப்பொருள்களை

உணர்த்துவன

அயிர், 92: நுண்மணலி எறிநீர், 57: கடல்
 டம் கடல், 4
 அருவி, 87: கூடல்வா கல், 37: காவிக்கல்
 யில் விழும் நீராவி காடு, 26: 101
 இடம், 86 கான், 24: காடு
 உலகம், 1 கான்யாறு, 24: காட்டாறு
 எமிலி. 5: மேகம் காணம், 97: காடு

குருதி, 96: இரத்தம்	புலம், 90. நிலம்
கோடு, 5: மலை	புறவு, 24. காடு
சிதர், 52: மழைத்துளி	பெயல், 6. மழை
சுடர், 85: விளக்கில் எரி	பொன், 94. பொன்னிற
யுந் தீப்பிழம்பு	மான மலர்கள்
செந்நிலம், 97. சிவந்தநிலம்	மணி, 63. மாணிக்கம், ௬.
தேம், 31: யானையின்	மழை, 100
மதநீர்	முத்து, 23
நிலம், 97	முத்துப்போலுங் கண்
நிலை, 86: மாளிகையின்	ணீர்த்துளி, 23
மேலடுக்குகள்	முள், 97. காட்டுமுட்கள்
நீர், 3, 28: திரை, 57, 58	முனை, 19. நிலம்
நுனை, 34: நுனி அல்லது	யாறு, 24
முனை: யானையின்	வள்ளியங்காடு, 101
கொம்புமுனை	வளி, 52. காற்று
நேமி, 1	வானம், 98. மழை
புணரி, 28: கடல்; நச்,	வெண்மழை, 100
திரையென்பர்	வையகம், 57

செயற்கைப் பொருள்களை

உணர்த்துவன

அகம், 44. உள்வீடு	அரணம், 42-ல் இருமு
அஞ்சனம், 93. மை	றை; மதில்: கோட்டை

- அருப்பம், 26. கோட்டை கண்ணி, 71, 78. மாலை,
 அறை, 64, 79. வீட்டின் கயிறு, 40
 அறை கயிறுவாங் கிருக்கை, 40.
 இருக்கை, 40. இருக்கும் கூடாரம்
 வீடு கருவி, 35, யானைப்பாக
 இல், 62. வீடு ரது கருவி; பரிக்கோல்.
 இழை, 84. அணிகலங்கள் கன்னல், 58. நாழிதை
 இறை, 87. வீட்டின் வட்டில்
 இறப்பு காத், 44. கோல்
 உடை, 59 கிடுகு, 41. படல், ம.,
 ஊர், 7 குந்தம், 41. குந்தக்கோல்
 எல்கம், 68. வாள், ■., குறுந்தொடி, 45
 வேல், ம., கூடம், 40. கூடாரம், ம.,
 எழினி, 64. திரை கூரை, 29.
 எழுநிலைமாடம், 86 கொடி, 91. வெற்றிக்
 ஏ, 84: அம்பு, ம, கொடி
 ஏவு, 84. அம்பு, ந., கோல், 15. 38
 ஒண்மணி, 50; (ஒலிக் சுரை, 48. கெய்யுமிழ்
 கும்) ஒள்ளியமணி சுரை, திரிக்குழாய்.
 கச்சு, 47 சோறு, 72
 கடகம், 76. ஆடவர் கை ஞாண், 63. கயிறு
 வளை தலை, 41. (எறிகோலின்)
 கண்டம், 44. கூறுபட்ட நுனி
 வண்ணத்திரை தாம்பு, 12. கன்றுகளின்

காலிற் கட்டுங் சுயிறு	படுக்கை, 78. ம.
தானை, 90. சேனை	பாசறை, 79
திண்ணாண், 63	பாடி, 28. பாசறை
திரி, 48. விளக்குத் திரி	பாவை, 85. வெண்கலம்
துகில், 53. துணி	முதலியவற்றூற் செய்
தூணி, 39	யப்படும் பெண்ணுரு
தெரு, 29	பாவை விளக்கு, 85
தேர், 103	பிடி, 46. வாளின் கைப்
தொடர், 62. சங்கிலி	பிடி
தொடி, 45. வளையல்	புரிசை, 27. மதில்
தோல், 72. கேடகம்; ம.	புலம், 90. செய்கை செய்
நா, 50. மணியின் நாக்கு	து பயிரிடப்படும் நிலங்
நாழி, 9	கள்
நுனை, 73. அம்பின் முனை	புலித்தொடர், 62. புலிச்
நெடுந்தேர், 103	சங்கிலி. ஒன்றோடொன்
நெய், 48. எண்ணெய்	று தொடர்ந்து பிணைந்
முதலியன	த சங்கிலி
நெய்யுமிழ் சுரை, 48	பூ, 41. பூத்தொழில்
பகழி, 73. அம்பு	பூந்தலைக் குந்தம், 41
படம், 66. சட்டை	பெருவழி, 97
படை, 77. போர்க்கருவி	பை, 60. 'மெய்ப்பை'
கள்	என்பதில்; சட்டை
பள்ளி, 64. படுக்கை, 78.	மணி, 50. ஒலிக்கும் மணி;
பள்ளியறை, ம., 75.	63. பளிங்கு மணி, ம.,

மத்திகை, 59. குதிரைச்	யாழ், 8
சவுக்கு	வயல், 33
மாடம், 86. மாளிகை	வயிர், 92. ஊதுகொம்பு
முக்கோல், 38	வழி, 97
முட் கருவி, 35. யானைப்	வளை, 82. வளையல்., 92,
பாகரது பரிக்கோல்	ஊதும் சங்கு
முடங்கிறை, 87. மூட்டு	வான், 46
வாய், ந., கடல்வாய், ம.,	வில், 39; 42
முரசு, 79	வினக்கம், 49; 63, விளக்கு
முள், 35. யானைப் பாக	விளக்கு, 85
ரது பரிக்கோலின் முள்	வெல்கொடி, 91, வெற்
முற்றம், 30	றிக்கொடி
மெய்ப்பை, 60, சட்டை	வைந்துனைப் பகழி, 73

சில வகைப்

பொதுப் பொருள்களை உணர்த்தும் சொற்கள்

அகம், 89. உள்; 'அஞ்செ	தூர், 43. ஒன்று
வி' என்பதில்; 95, 'அங்	கணம், 69. திரள்
கை' என்பதில்	காவல், 30
அது, 17	கூடம், 40. வளைவு; ந.
அமர், 67. பேரர்	செலவு, 102. நடை,
ஆறு, 81. வழி. 'ஆற்றுப்	போக்கு
படுத்த' என்பதில்	சேண், 25. தூரம்
இனம், 8	தலை, 1. இடம்
இடம், 86	திறை, 19. கப்பம்
நர், 64. இரண்டு	தூங்கல், 54; தூக்கமயக்
உழை, 66. அருகு; 'உழை	கம்
யர்' என்பதில்	தோடு, 96. திரட்சி
எழு, 86. ஏழு; 'எழுகிலை	தோற்றம், 60. காட்சி
மாடம்' என்பதில்	நடு, 50
ஏமம், 27. காவல்; 'ஏழு	நல்ல, 18. குறிப்பு வினைப்
ற' என்பதில்; 54	பெயர்
ஒரு, 75-ல் இருமுறை,	நாப்பண், 43
ஒன்று	படிவம், 37. விரதம், ந.,

படை, 43. சேனை என்பதில் 'மு'
 பிறக்கு, 101. பின் இடம் வடக்கு, 35: 'வடமொழி'
 பின், 15. பின் இடம் என்பதில்
 புண், 68 வலம், 2. 'வலம்புரி' என்
 புலம்பு, 81. தனிமை பதில், 71, 78; வெற்றி
 புழை, 26. சந்து வலன், 4. வலப்பக்கம்,
 பூ, 41. பூத்தொழில் 91, வெற்றி
 பூந்தலைக் குந்தம், 41 விசயம், 91. வெற்றி
 போர், 38: சண்டை வினை, 19, 103. செயல்.
 மாண், 62: மாட்சிமை வேடு, 26. வேட்டுவச் சாதி
 மூன்று, 38: 'மூக்கோல்' வேறு, 43-ல் இருமுறை

பழக்க வழக்கங்களை உணர்த்துவன

திறை, 19. கப்பம் போர், 38
 நற்போர், 38. அறப்போர் முக்கோல், 38
 படிவம், 37. வீரதம்; த வாய்ப்புள், 18. நற்சொல்
 வக்கோலம் விரிச்சி, 11. நற்சொற்
 புள், 18. நற்சொல். புள் கேட்டல்
 ளின் ஒலி வேடு, 26. வேட்டுவச் சாதி

மூன்றெழுத்துக்கு மேற்பட்ட சொற்கள்

அலமரல், 13. பருவம், 21.